Protosinghel
TEODOSIE PARASCHIV

CODUL BIBLIEI
SEMNĂTURA LUI DUMNEZEU

CHRISTIA

ADENIUM

Protosinghel
Teodosie Paraschiv

Codul Bibliei

Semnătura lui Dumnezeu

ADENIUM
2014

CHRISTIA

Editura Adenium
Aleea Copou nr. 3, 700460, Iași,
tel. 0232 277 998, fax 0232 277 988,
e-mail office@adenium.ro
www.adenium.ro

Redactor: Vasilica Turculeț
Corectori: Prof. Maria Păduraru și Anca Maria Nica
Copertă: George Cotoban
Tehnoredactor: Cornelia Păduraru
Foto copertă: jsp/Shutterstock, Inc.

ISBN ePUB: 978-606-742-043-2
ISBN PDF: 978-606-742-044-9
ISBN Print: 978-606-742-010-4

Teodosie Paraschiv a absolvit Institutul Teologic Universitar din Sibiu în anul 1989, apoi a urmat cursurile de doctorat la aceeași instituție. În perioada 1989-2005 a lucrat în administrația bisericească, fiind funcționar administrativ, apoi secretar și consilier eparhial. În această perioadă a coordonat lucrările de pe șantierul Centrului Cultural-Pastoral „Sf. Daniil Sihastru“ de la Durău (1992-1995), a fost director general al Fabricii de Cherestea „Sf. Troiță“ de la Mănăstirea Neamț (1996-1999), a îndrumat activitatea postului de radio Trinitas, în calitate de director tehnic (1999-2001) și a coordonat Departamentul de Producție Multimedia al Arhiepiscopiei Iașilor (2001-2005). Pe plan editorial și-a început activitatea în anul 1993, odată cu editarea *Cursului de mistică* al lui Nichifor Crainic, cu titlul *Sfințenia – împlinirea umanului* (Editura Trinitas). În 1994 a colaborat cu Părintele Ioanichie Bălan la editarea cărții Ieromonahului Serafim Rose, *Sufletul după moarte*. A colaborat la editarea a numeroase cărți apărute la Editura Fotini din Galați, iar în anul 2008 și-a publicat teza de licență, reprezentând traducerea din limba greacă a volumului *Despre icoane. Contra ereticilor iconomahi*, semnată de Sfântul Teodor Studitul. Este autorul cărților *Maxime și cugetări filocalice* (2011, ediția a doua, 2013, Editura Adenium) și *Maxime și cugetări patristice*, volumul 1, *Sfântul Ioan Gură de Aur* (Editura Adenium, 2014).

Introducere

Putem avea încredere în Biblie? Ne prezintă Biblia adevărul despre Dumnezeu, omenire și mântuire? Mai este creștinismul credibil? Putem crede că Iisus Hristos a înviat din morți acum două mii de ani? Este Iisus Hristos singura cale de mântuire pentru omenire? Mai este posibil ca noi să credem că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu inspirat? Este Biblia cu adevărat fără eroare și demnă de încredere, în ciuda atacurilor în creștere asupra autorității ei? Cine este autorul Bibliei? Răspunsurile la aceste întrebări sunt vitale dacă vrem să înțelegem cuvântul Scripturii care ne învață că Biblia este singura scriere autentică revelată de Dumnezeu.

Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, este dătătoare de viață. Cuvintele ei sunt vii. Așa credeau învățații evrei, așa cred și eu. Cuvintele sunt vii pentru că ele dau viață, iar viața nu poate izvorî din ceva mort, din ceva fără de viață. Despre această Carte sfântă m-am hotărât să scriu. Biblia este cea mai vândută carte din toate timpurile. Este cartea care a exercitat o influență extraordinară asupra popoarelor și oamenilor, de-a lungul a mii de ani.

Subiectul este vast, însă prin lucrarea de față mi-am propus să aduc în atenția cititorului codul Bibliei ca pe o dovadă incontestabilă, în aceste vremuri de necredință și scepticism, că Biblia este inspirată de Dumnezeu cuvânt cu cuvânt.

În primăvara anului 2008, am renunțat la cariera administrativă începută în anul 1989 pentru a mă dedica complet muncii de cercetare și de studiu al Sfintei Scripturi și al scrierilor Părinților.

Când auzi prima dată de *codul Bibliei*, rămâi cu impresia că acest subiect a fost studiat de câteva persoane entuziaste și dornice de senzațional. Însă, pe măsură ce aprofundezi acest subiect, constați că problema codului Bibliei este mult mai serioasă decât pare la prima vedere și mult mai veche. Există zeci de matematicieni, statisticieni, oameni de știință și cercetători ai Bibliei implicați în cercetarea codurilor Bibliei.

Am aflat despre existența unui cod al Bibliei în anul 1986, dintr-un articol publicat într-o revistă teologică. De atunci tema aceasta m-a fascinat și am căutat să înțeleg fenomenul cât mai bine. Din nefericire, la acea vreme nu aveam nici materiale documentare, și nici instrumente de lucru cu ajutorul cărora să aprofundez fenomenul codurilor Bibliei. Aveau să treacă zece ani până să aud din nou despre existența acestor coduri ascunse, prin intermediul cărții lui Michael Drosnin, *Codul Bibliei*, urmată apoi, la scurtă vreme, de cartea lui Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*. În anii care au urmat, am căutat noi materiale documentare și am descoperit două cărți scrise de Del Washburn, *Theomatics II* și *The Original Code in the Bible. Using Science and Mathematics to Reveal God's Fingerprints*, și una de Grant R. Jeffrey, *The Handwriting of God. Sacred Mysteries of the Bible*. Și am continuat să studiez acest fenomen al codurilor.

Tema centrală a cărții de față o reprezintă codul Bibliei, însă scopul este acela de a dovedi că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu, este inspirată cuvânt cu cuvânt, literă cu literă. Cartea de față este o introducere în fenomenul codurilor Bibliei, adresată în special cititorilor de limbă română. Nu-mi propun

așadar să fac o demonstrație matematică și statistică a existenței acestor coduri, întrucât alții înaintea mea au făcut-o foarte bine și documentat.

Ceea ce m-a motivat în acest demers a fost atitudinea servilă a teologilor care neagă inspirația verbală a Sfintei Scripturi, fără a prezenta argumente solide în acest sens.

Biblia este cea mai fascinantă și mai controversată carte din câte s-au scris. Cuvântul lui Dumnezeu este unic între toate scrierile religioase și filosofice. De când a fost scrisă, Biblia declară în repetate rânduri că este inspirată. Atât Vechiul, cât și Noul Testament abundă în declarații precum „așa zice Domnul“ (Ieșirea 4, 22; Evrei 8, 8), „așa zice Domnul Dumnezeu“ (Isaia 7, 7).

Astăzi, Biblia se află sub un atac necruțător în instituțiile de învățământ și în media. Însă pentru noi, creștinii, nădejdea mântuirii și a vieții veșnice depinde de adevărul și încrederea în Sfânta Scriptură. În primele veacuri, Sfânta Scriptură a fost atacată și supusă distrugerii din partea dușmanilor din afară, a stăpânirii romane. Acum însă cel mai mare atac asupra învățăturilor fundamentale de credință vine de la aceia care mărturisesc că sunt creștini în timp ce au lepădat dogmele dreptei credințe pe care creștinii le-au apărat vreme de două mii de ani.

Cred că a venit vremea pentru creștini să se mobilizeze și să lanseze o apărare puternică a Cuvântului lui Dumnezeu inspirat. Această carte este o mică contribuție la apărarea autorității Sfintei Scripturi. Sper să pot dovedi cu mărturia codurilor Bibliei că Sfânta Scriptură este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu.

Vreme de două mii de ani, sute de milioane de creștini au acceptat fără îndoială în suflet că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu inspirat.

Sf. Ap. Pavel declară categoric faptul că „toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu“ și scrisă sub purtarea de grijă a lui Dumnezeu. El scrie următoarele cuvinte ucenicului său Timotei: „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos spre învățătură, spre mustrare, spre îndreptare, spre înțelepțirea cea întru dreptate“ (II Tim. 3, 16).

Atât creștinismul, cât și iudaismul sunt religii istorice a căror credință și învățătură sunt fundamentate direct pe evenimentele istorice care sunt relatate de autorii umani în Sfânta Scriptură. Creștinismul se bazează pe activitatea, moartea și învierea lui Iisus din Nazaret, evenimente profețite în Vechiul Testament și împlinite așa cum sunt relatate în scrierile Noului Testament.

În pofida evidenței incontestabile a existenței lui Dumnezeu ce reiese din minunata Sa creație, cum așa frumos o spune Psalmistul (Psalmi 18, 1), există mulți oameni în vremurile noastre care resping existența Sa și refuză revelația Sa conținută în Sfânta Scriptură. De asemenea, contrar declarațiilor criticilor că Scriptura nu este precisă din punct de vedere istoric, arheologia descoperă noi evidențe în Orientul Mijlociu care dovedesc faptul că relatările din Biblie sunt corecte și exacte.

Toate aceste atacuri împotriva Bibliei au făcut pe mulți să dea crezare opiniilor criticilor și să se îndoiască de conținutul Scripturii. Avem însă datoria de a da mărturie în fața lumii despre credința noastră în Iisus Hristos. Sf. Ap. Petru ne sfătuiește următoarele: „Ci pe Domnul, pe Hristos, să-L sfințiți în inimile voastre și să fiți gata totdeauna să răspundeți oricui vă cere socoteală despre nădejdea voastră“ (I Petru 3, 15).

Scriptura ne învață că fiecare cuvânt este inspirat de Dumnezeu. Cuvântul *inspirat* înseamnă că Dumnezeu a adumbrit mintea și duhul scriitorilor umani ai Scripturii,

motivându-i să scrie precis cuvintele așa cum sunt menționate în Cuvântul lui Dumnezeu. Sf. Ap. Pavel mărturisește că toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu (II Tim. 3, 16). Mântuitorul ne învață că această inspirație include mai mult decât simple gânduri, sau propoziții, sau chiar cuvinte folosite să exprime acele gânduri. Însăși gramatica și ortografia cuvintelor folosite în manuscrisele biblice originale scrise de autorii umani au fost sub controlul inspirației supranaturale a Sfântului Duh. În Evanghelia după Matei găsim următoarea afirmație a lui Iisus: „Că adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate“ (Matei 5, 18).

Autoritatea Bibliei

Moise și profeții Vechiului Testament au afirmat de multe ori că au scris sub directa inspirație a Duhului Sfânt. Găsim astfel expresii precum „Așa grăiește Domnul...“ (Isaia 7, 7; Amos 2, 1; Avdie 1, 1; Agheu 1, 2; Zaharia 1, 3), „Fost-a cuvântul Domnului către mine“ (Ieremia 2, 1), „Fost-a către mine cuvântul Domnului“ (Iezechiel 6, 1), „Și a zis Domnul către mine“ (Osea 3, 1), „Cuvântul Domnului care a fost către...“ (Miheia 1, 1; Ioil 1, 1; Sofonie 1, 1), care confirmă autoritatea dumnezeiască a acestor declarații inspirate.

În *Pentateuh* citim în mai multe locuri că însuși Dumnezeu a dat poruncă lui Moise să scrie anumite evenimente din istoria poporului ales. Profeții de mai târziu au primit darul inspirației în propovăduire, iar unii dintre ei au primit și porunca specială de a scrie profețiile lor. Profeții aveau conștiința că ceea ce scriau era cuvântul lui Dumnezeu, după cum rezultă din mai multe locuri. Dacă Scriptura este cuvântul lui Dumnezeu, e cu neputință să se afle în ea greșeală, pentru că Dumnezeu nu poate să Se înșele sau să Se lase înșelat.

Și Noul Testament ne învață că atât Vechiul, cât și Noul Testament sunt inspirate de Dumnezeu. Și ne amintim de afirmația Sf. Ap. Pavel către Timotei (II Timotei 3, 16). Același lucru găsim și în *Apocalipsa*, care confirmă inspirația Bibliei și condamnă pe oricine ar încerca să schimbe ceva din cuvintele Scripturii. „Iar dacă va scoate cineva din cuvintele cărții acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea sfântă și de la cele scrise în cartea aceasta“ (Apocalipsa 22, 19).

Unitatea remarcabilă a Bibliei

Felul cum a fost creată Biblia reprezintă una dintre cele mai mari taine din toate timpurile. Biblia conține *șaizeci și șase de cărți* scrise de *patruzeci și patru de oameni*, folosind *trei limbi* – ebraica, aramaica și greaca –, în decursul a *o mie șase sute de ani*. Nicio carte din lume nu a mai fost scrisă de-a lungul unei asemenea perioade de timp. În urmă cu trei mii cinci sute de ani, Moise a scris primele cinci cărți, începând cu *Facerea*, în care descrie crearea întregului univers și a omului. Apoi, de-a lungul timpului, au fost scrise celelalte cărți de diverse persoane inspirate de Dumnezeu.

După întoarcerea din robia babiloniană care a durat șaptezeci de ani, un mare om al lui Dumnezeu, Ezdra[1], i-a îndemnat pe evrei la unitate și la refacerea națiunii. Tot el a fost inspirat de Dumnezeu să adune toate cărțile inspirate într-o colecție, sub numele *Scripturi*. Spre sfârșitul secolului I d.Hr., la această colecție au fost adăugate scrierile Noului Testament. Biblia a fost scrisă de oameni cu diverse pregătiri, incluzând regi, generali, păstori, profeți, vameși și pescari. În pofida acestor diferențe dintre cei care au așternut în scris mesajul biblic de-a lungul a o mie șase sute de ani, Scriptura transmite cu o voce unitară revelația lui Dumnezeu despre planul de

răscumpărare a omenirii din robia păcatului. Autorul întregii Sfinte Scripturi este Dumnezeu.

În concluzie, supraviețuirea Bibliei în fața celor mai mari persecuții și a încercărilor de distrugere de-a lungul vremii este inexplicabilă fără purtarea de grijă a lui Dumnezeu de a păstra această carte nealterată. Felul în care Biblia a schimbat viețile a milioane de cititori este fără precedent în istorie.

Lucrarea de față va oferi cititorului răspunsul la câteva întrebări esențiale. Veți afla mai multe lucruri despre inspirația Sfintei Scripturi și despre cum Dumnezeu a purtat de grijă de mesajul Său revelat și așternut în scris. Apoi, în capitolul 2, veți afla informații despre manuscrisele Bibliei, câte s-au păstrat și cât de vechi sunt. Capitolul 3 descrie istoria incredibilă a Bibliei. Veți afla informații despre cum s-a format colecția cărților Scripturii, ce sunt *targumele* și parafrazele la cărțile Vechiului Testament și cum a fost tradus Vechiul Testament din ebraică în limba greacă. În capitolul 4 veți afla despre personalitățile implicate în cercetarea codurilor Bibliei și despre evoluția acestei cercetări. Vor fi amintite o serie de cărți ce au adus codul în atenția lumii, apoi vom vedea ce sunt codurile și de ce a pus Dumnezeu aceste coduri ascunse în Biblie. Capitolul 5 descrie codurile descoperite de diverși cercetători și despre fenomenul grupării cuvintelor codificate. Capitolul 6 prezintă mai multe serii de coduri despre Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Mesia cel prezis de proorocii Vechiului Testament. Este cel mai interesant și fascinant capitol prin informația pe care o oferă. Fiecare cuvânt codificat este descris în amănunt pentru a ușura munca celor care doresc să verifice personal aceste coduri pe textul ebraic al Vechiului Testament. Capitolul 7 prezintă munca de cercetare statistică asupra fenomenului codurilor Bibliei, dusă mai departe de matematicianul Edwin Sherman și echipa sa. Acesta scoate în evidență grupurile de

coduri care s-au dovedit a fi cele mai improbabile și demonstrează că autorul Bibliei nu poate fi decât Dumnezeu.

Ideea de explorare computerizată a Bibliei s-a născut la Institutul de Tehnologie Tehnion din Israel. Pornind de la presupunerea că Tora este un cifru imens, aceasta a fost introdusă, caracter cu caracter, într-o bază de date. Apoi au fost create metode speciale de scanare a textului, capabile să caute în text secvențe de caractere, cum ar fi cuvinte-cheie, nume sau concepte ascunse în secvențe de litere echidistante.

În ultimii 25 de ani, cu ajutorul computerului, căutările automate pentru găsirea secvențelor de litere echidistante au devenit posibile. Mai recent, aceste căutări au fost extinse și supuse unei analize statistice pentru a putea diferenția între secvențele de litere echidistante cu apariții întâmplătoare și cele ale căror apariții nu pot fi explicate prin întâmplare.

Există o controversă aprigă cu privire la aceste coduri. Existența codurilor în Biblie, care relevă informații despre evenimente petrecute la mii de ani după scrierea Torei, dată pe muntele Sinai, nu corespunde cu punctul de vedere lumesc conform căruia Tora ar fi o colecție de texte pur omenești. Dar dacă nu a scris-o vreun om, atunci fie că a fost scrisă de niște călători în timp (pentru cei care sunt orientați către știința de ficțiune), fie de Dumnezeu (pentru cei orientați spre religie).

Unul dintre cele mai importante elemente din această controversă este claritatea. Trebuie să ne lămurim ce sunt și ce nu sunt aceste coduri ale Bibliei. Și trebuie să distingem între presupunerile apărute din credințele noastre religioase și cele apărute în urma analizei statistice a textului, pentru că dezbaterea nu este una religioasă, ci una ce aparține domeniului statistic.

Mulți s-au întrebat dacă ne este permis să arătăm adevărul din Biblie sau să încercăm să dovedim adevărul ei folosind

diferite căi, cum ar fi cuvintele care apar în Biblie citite ca secvențe de litere echidistante. La această întrebare am găsit un răspuns care mi-a plăcut. El a fost dat de Rabinul Shlamo Fisher, care spunea că…

> …am fost surprins și uimit de o așa întrebare prostească. Nu trebuie să stai pe gânduri. Este simplu. Este o mare binecuvântare să faci asta. În fiecare generație înțelepții din Israel, care erau experți în a răspunde ateilor, au folosit metode potrivite generației lor pentru a dovedi adevărul Torei[2].

Invităm cititorul să se alăture acestei călătorii în necunoscut. Pe parcursul aventurii noastre vom pătrunde dincolo de stratul exterior, de suprafață, al textului și le vom cerceta pe cele ascunse, din interior, ale Torei.

---

[1] Ezdra (ארזע). Am folosit pentru acest nume ortografia din Biblia ortodoxă.

[2] Robert M. Haralick, Matityahu Glazerson, *The Torah Codes and Israel Today*, Jerusalem, 1996, p. XIII.

Alfabetul ebraic
Pronunția sefardică

Valoarea numerică	*Litera*		*Pronunția*
1	א		aleph
2	ב		bet, vet
3	ג		ghimel
4	ד		dalet
5	ה		hey
6	ו		vav
7	ז		zayin
8	ח		chet
9	ט		tet
10	י		yod
20	כ	ך	kaf
30	ל		lamed
40	מ	ם	mem
50	נ	ן	nun
60	ס		samek
70	ע		ayin
80	פ	ף	pey, feh
90	צ ץ		tzadi
100	ק		qof
200	ר		resh
300	ש		sen, șin
400	ת		tav

CAPITOLUL 1

Putem să ne încredem că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu inspirat?

Inspirația verbală a Scripturii

Biblia declară că textul Scripturii este inspirat de Dumnezeu ca revelație a Sa către om. „Iarba se usucă și floarea se veștejește, dar cuvântul Domnului nostru rămâne în veac!“ (Is. 40, 8). Cu toate acestea, este ceva obișnuit astăzi să găsim teologi liberali, pastori și media seculară care resping complet inspirația verbală a Scripturii. Din nefericire, chiar și unii teologi ortodocși au dubii privind inspirația verbală a Scripturii, ca să nu spun că resping, fără argumente serioase, acest tip de inspirație, lăsându-se influențați de critica negativă. Aceia care resping inspirația verbală sugerează că ar putea exista unele inexactități în cuvintele transmise de-a lungul secolelor. Însă, în mod logic, orice inexactitate în textul Bibliei implică existența de inexactități în afirmațiile acesteia. Acești necredincioși sugerează chiar posibilitatea existenței unor erori în învățăturile revelate de Sfânta Scriptură.

De asemenea, respingerea inspirației verbale și depline este o respingere a puterii lui Dumnezeu de a inspira atât pe scriitorii inițiați, cât și puterea de a păstra nealterat mesajul Său peste veacuri, prin care comunică omenirii învățăturile Sale. Logic, dacă Biblia conține un limbaj inexact, atunci în mod

natural urmează că textul conține afirmații inexacte și astfel nu ne mai putem încrede în autoritatea învățăturilor scripturistice.

Motivul pentru care unii oameni resping inspirația verbală este dorința lor de a scăpa de învățătura clară a Scripturii care intră în conflict cu imoralitatea vieții lor.

Dacă Dumnezeu este cu adevărat atotputernic și i-a inspirat pe cei patruzeci și patru de scriitori să aștearnă în scris mesajul Său, atunci de ce să credem că nu a vrut sau nu a putut să-i inspire să aștearnă în scris cu precizie revelația Sa către omenire? Dacă Dumnezeu este cu adevărat Dumnezeu, atunci este evident că El i-a inspirat precis pe autorii umani și a conservat acele cuvinte prețioase ale înțelepciunii divine de-a lungul veacurilor, asigurând copierea cu grijă a Scripturii de către scribii evrei și, mai târziu, de copiștii creștini.

Personal, nu-mi pot imagina un Dumnezeu care dorește să transmită învățăturile Sale despre viață, mântuire și viața veșnică omenirii căzute și care nu vrea sau nu poate să păstreze revelația Sa scrisă, așa încât toate generațiile să primească Cuvântul lui Dumnezeu autentic.

Mulți oameni din vremea noastră nu pot accepta realitatea minunilor și a faptelor supranaturale descrise în paginile Scripturii. Cu toate acestea, dacă există Dumnezeu, prin definiție El este mai presus de lume, capabil să creeze acest univers al lumii văzute și nevăzute și să facă minunile descrise în Scriptură.

Noi nu putem scoate o parte din Scriptură fără să distrugem integritatea și autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu inspirat. Biblia nu dă cititorilor opțiunea de a alege sau de a schimba în Biblie părțile care nu le convin. Dacă Biblia este ceea ce declară a fi – Cuvântul lui Dumnezeu inspirat –, atunci noi ne confruntăm cu o alegere fundamentală: acceptăm sau respingem autoritatea ei.

Așa se face că există mulți oameni care se declară creștini, dar resping părți mari din ceea ce ne învață Biblia, considerând că este depășită pentru poftele omului secularizat.

Aceia care resping inspirația Scripturii de multe ori afirmă cu tărie că ei au abandonat un punct de vedere ignorant și depășit. Ei declară că au înlocuit credința istorică depășită din ultimii două mii de ani cu o înțelegere sofisticată, care, ignorând afirmațiile clare ale Scripturii, încearcă să găsească așa-numita „înțelegere profundă“ a „noii creștinătăți“ care a înlocuit afirmațiile literale ale Evangheliei despre Iisus din Nazaret. Acești sceptici au înlocuit pe Hristos cel viu cu un creștinism de tip *New Age*.

O descriere remarcabilă despre cum a inspirat Dumnezeu Scriptura

Pe de o parte, majoritatea oamenilor resping chemarea lui Dumnezeu spre pocăință și sfințire făcută prin cuvintele Sfintei Scripturi. Pe de altă parte, elitele religioase, politice și oamenii de afaceri se alătură aproape invariabil acestei larg răspândite respingeri a revelației Cuvântului lui Dumnezeu. În final, o minoritate de oameni devin credincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu și răspund revelației scrise a lui Dumnezeu prin pocăință, supunere și dorință de a vedea voia lui Dumnezeu manifestată în viața lor și în viața familiilor lor. Găsim acest tip de manifestare descris în cartea profetului Ieremia, căruia Dumnezeu i-a poruncit să scrie profețiile sale și să i le trimită regelui Ioiachim, unul din regii necredincioși ai lui Iuda.

Regatul lui Iuda a trecut printr-o perioadă de apostazie totală sub conducerea lui Ioiachim, care ura pe Dumnezeu și pe profeți. În acele vremuri de apostazie, Dumnezeu a inspirat pe

profetul Ieremia să aștearnă în scris îndrumările Sale profetice adresate poporului ales. În timp ce conducătorii și majoritatea populației respingeau revelația scrisă a lui Dumnezeu, un grup mic de drept-credincioși au răspuns Cuvântului lui Dumnezeu inspirat cu respect și dăruire.

Acest pasaj remarcabil din cartea lui Ieremia oferă o perspectivă unică a felului în care Dumnezeu a inspirat pe unul dintre profeții Săi ca să aștearnă în scris cuvintele lui Dumnezeu.

După ce regele distruge cartea scrisă de Ieremia, Dumnezeu îi poruncește profetului să o rescrie exact la fel, pentru a se conserva veșnic cuvintele Sale în paginile Scripturii. Profetul Ieremia descrie evenimentul astfel:

> După ce a citit Iehudi trei sau patru coloane, regele a tăiat cu cuțitașul secretarului cartea și a aruncat-o în focul de pe tavă, nimicind-o toată. Și nu s-au temut, nici nu și-au sfâșiat hainele lor, nici regele, nici toți slujitorii lui, care au auzit toate cuvintele acestea. Deși Elnatan, Delaia și Ghemaria au rugat pe rege să nu ardă cartea, el însă nu i-a ascultat. Și a poruncit regele lui Ierahmeel, fiul regelui, și lui Șeraia, fiul lui Azirel, și lui Șelemia, fiul lui Abdeel, să prindă pe scriitorul Baruh și pe Ieremia proorocul. Dar Domnul i-a ascuns. Atunci a fost cuvântul Domnului către Ieremia, după ce regele a ars cartea și cuvintele pe care Baruh le scrisese din gura lui Ieremia, și i-a zis: „Ia alt sul de hârtie și scrie în el toate cuvintele de mai înainte, care au fost în celălalt sul, pe care l-a ars Ioiachim, regele lui Iuda…“ (Ier. 36, 23-28).

Asemenea distrugeri fizice ale Bibliei s-au petrecut de nenumărate ori în decursul istoriei, dar dușmanii lui Dumnezeu nu au reușit întotdeauna să-I distrugă mesajul scris în Scriptură. Așa cum regele Ioiachim a încercat să distrugă Scriptura, tot așa regele Antioh Epifanes a încercat să distrugă Biblia când a poruncit, în anul 165 î.Hr., ca toate sulurile religioase să fie arse. Apoi, după câteva secole, împăratul roman Dioclețian a poruncit distrugerea Scripturilor de pe întreg cuprinsul imperiului, în anul 303. Mai târziu, în Evul Mediu, Biserica Apuseană a căutat să limiteze accesul

credincioșilor la textul Sfintei Scripturi, interzicând timp de multe secole traducerea Bibliei în limba vorbită de credincioși. De aproape două sute de ani se duce din nou o luptă aprigă contra Scripturii, atât prin distrugere fizică, cât și prin respingerea inspirației divine a Bibliei sau controlul tirajelor tipărite în țările aflate sub regim comunist ateu și în cele necreștine. Această remarcabilă istorie dezvăluie faptul că, în ciuda opoziției față de Biblie, mesajul lui Iisus Hristos continuă să se răspândească în întreaga lume. În vremurile noastre oricine are acces la textul Scripturii, tipărit sau în format electronic. „Și se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul“ (Matei 24, 14).

Reținem că după ce cartea lui Ieremia a fost arsă, Dumnezeu i-a poruncit să o scrie din nou, cuvânt cu cuvânt, așa cum i-a fost dictată de către Dumnezeu.

Se declară Biblia a fi inspirată și infailibilă?

Biblia declară în mod repetat că este inspirată de Dumnezeu în mod direct și că este fără erori. Câteva exemple vor întări această afirmație. Sfânta Scriptură ne arată că Dumnezeu a scris cu degetul Său în piatră cele Zece Porunci. Moise a consemnat acest eveniment astfel: „Și după ce a încetat Dumnezeu de a grăi cu Moise, pe muntele Sinai, i-a dat cele două table de piatră, scrise cu degetul lui Dumnezeu“ (Ieșirea 31, 18).

Regele David confirmă acuratețea și autoritatea absolută a mărturiei lui Dumnezeu înregistrată în Biblie prin cuvintele: „Legea Domnului este fără prihană, întoarce sufletele; mărturia Domnului este credincioasă, înțelepțește pruncii“ (Psalmi 18, 8).

„În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer“ (Psalmi 118, 89). Câteva secole mai târziu, Sf. Apostol și Evanghelist Matei consemnează cuvintele lui Iisus Hristos: „Că adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate“ (Matei 5, 18). Această afirmație declară faptul că toate cuvintele și ortografia acestora, în limbile originale, ebraică și greacă, sunt inspirate de Dumnezeu. Descoperirea fenomenalelor coduri ale Bibliei în urmă cu peste douăzeci de ani sugerează cu putere că Domnul a mărturisit că ortografia exactă a cuvintelor din Biblie a fost inspirată de Dumnezeu cu mii de ani în urmă.

Sf. Ioan Evanghelistul scrie: „Că dacă ați fi crezut lui Moise, ați fi crezut și Mie, căci despre Mine a scris acela. Iar dacă celor scrise de el nu credeți, cum veți crede în cuvintele Mele“ (Ioan 5, 46-47). Apoi Apostolul Petru mărturisește autoritatea și inspirația Scripturilor: „Acestea știind mai dinainte că nicio proorocie a Scripturii nu se tâlcuiește după socotința fiecăruia; pentru că niciodată proorocia nu s-a făcut din voia omului, ci oamenii cei sfinți ai lui Dumnezeu au grăit, purtați fiind de Duhul Sfânt“ (II Petru 1, 20-21). În acest pasaj, Apostolul Petru confirmă că autorii Bibliei erau conduși de puterea Sfântului Duh.

O examinare atentă a învățăturii biblice arată că întreaga Biblie mărturisește continuu că fiecare pasaj, de la Facere la Apocalipsă, este inspirat de Dumnezeu și fără de eroare.

Lupta dată de critica negativă, raționalistă și evoluționistă împotriva inspirației Sfintei Scripturi și a integrității ei este una mai mult ideologică decât teologică. De vreme ce evoluționiștii resping existența lui Dumnezeu, nu este de mirare că resping și Cuvântul Său revelat, așternut în scris. Încercarea lor de a pune bazele unei *noi ere*, fără de Dumnezeu, nu are sorți de izbândă atâta vreme cât oamenii recunosc și cinstesc Biblia ca fiind

Cuvântul lui Dumnezeu adresat omenirii, Legea fundamentală după care omenirea este chemată să se călăuzească.

Opinii despre inspirația verbală în teologia ortodoxă din secolul XX

Studiind opiniile teologilor ortodocși români din secolul XX care au influențat și influențează gândirea clerului ortodox, am constatat că majoritatea îi iau ca reper pe pr. prof. Haralambie Rovența și Vasile Gheorghiu, ale căror opinii despre inspirația Sfintei Scripturi sunt preluate de teologii care le-au urmat.

Drd. Simion Todoran, în articolul său „Despre inspirația Sfintei Scripturi“[3], citează atât pe V. Prelipcean, cât și pe Haralambie Rovența. V. Prelipcean, în manualul de *Studiul Vechiului Testament*, apărut în mai multe ediții, citează opiniile lui Haralambie Rovența. Prof. diacon Nicolae I. Nicolaescu preia opiniile lui Vasile Gheorghiu, care a trăit și activat în prima jumătate a secolului XX. Prof. Nicolaescu, ca și Vasile Prelipcean, consideră inspirația verbală o concepție eronată[4]. Pr. dr. Petre Semen nu se pronunță categoric împotriva inspirației verbale, însă afirmă că „textul Sfintei Scripturi ne arată lămurit că fondul legilor mozaice a fost inspirat de Dumnezeu, iar forma expunerii lor în scris aparține lui Moise“[5]. Dr. Constantin Voicu, în articolul „Concepția patristică despre Tradiția biblică“[6], amintește că Sfântul Iustin Martirul arată că autorii inspirați ai Sfintei Scripturi erau „ca niște harfe strunite de Sfântul Duh“, iar Atenagora îi aseamănă cu un „fluier în mâna fluierașului“, dar preia opinia criticilor raționaliști și consideră că părerile acestor scriitori bisericești sunt eronate[7]. Sf. Teofil al Antiohiei se apropie mult și el de Sf. Iustin Martirul și Filosoful în ceea privește concepția despre inspirație.

Așa se face că acum, la începutul secolului XXI, teologia biblică ortodoxă din țara noastră a rămas tributară obiecțiilor criticii negative de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX.

Dumnezeu i-a inspirat pe autorii sfintelor cărți să scrie în cuvinte exacte mesajul Lui. Cuvintele nu sunt alese de aghiograf, ci de Dumnezeu, nici timpul verbului și nici topica nu sunt lăsate la voia întâmplării. Dumnezeu, în atotputernicia Sa, a purtat de grijă ca ceea ce a revelat în cărțile Sfintei Scripturi să se traducă corect și fără greșeală în limbile tuturor neamurilor. Primul exemplu este *Septuaginta* (traducerea în limba greacă a Vechiului Testament). Știm bine că această traducere a fost făcută cu purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Cunoaștem din Tradiția Bisericii faptul că Dreptul Simeon a fost unul dintre cei 72 de traducători ai Septuagintei. El a tradus cartea proorocului Isaia. Și pentru că stăruia să traducă profeția de la Isaia 7, 14 după cum i se părea lui logic din punct de vedere omenesc, îngerul i-a vestit că nu va muri până nu va vedea împlinită această profeție. Și așa s-a întâmplat.

Este bine de știut că învățătura Bisericii Ortodoxe nu trebuie confundată cu opiniile teologilor ortodocși mai noi, școliți în Occident și influențați în gândire de critica negativă și de diverse opinii heterodoxe.

Drd. Simion Todoran, deși preia opiniile teologilor autori de manuale, totuși amintește faptul că „unii dintre Părinții Bisericii, urmând tradiția vechilor evrei, înțeleg și ei inspirația cam în același sens, susținând că întreaga materie, până la fiecare expresie, ar fi fost dictată de Duhul Sfânt (ex. Sf. Iustin Martirul și Filosoful, Atenagora, Sf. Teofil al Antiohiei etc.)".

Așadar putem observa că învățătura despre inspirație a teologilor contemporani diferă de cea a Părinților Bisericii.

Există câteva obiecții pe care unii teologi ortodocși le

amintesc atunci când resping inspirația verbală.

1. Se obiectează că, dacă am admite inspirația verbală, aceasta ar privi doar originalele, în ebraică și greacă, nu copiile și traducerile[8]. Răspundem că atâta vreme cât textul copiilor reproduce identic originalele, mesajul transmis nu are de suferit. Traducerile inițiale, în alte limbi, s-au făcut sub purtarea de grijă a lui Dumnezeu, chiar dacă criticii consideră traducerile servile originalelor, acuzând traducătorii că au folosit ebraisme, sau grecisme, sau topica limbilor originale. Tocmai în aceasta constă valoarea traducerii, în aceea că reproduce cât mai fidel textul original. Probleme apar abia în vremurile noastre, când, sub presiunea criticii negative și a ecumenismului, noile traduceri se abat de la textul original sau chiar sunt tipărite cu greșeli.

2. Se obiectează că în cazul inspirației verbale sunt absolut inexplicabile deosebirile de stil și frazeologie la autorii sfinți[9]. Răspundem că deosebirile de frazeologie și de stil sunt cât se poate de explicabile. Dumnezeu a dorit să se folosească exact de persoanele pe care le-a ales ca să aștearnă în scris mesajul Său adresat omenirii. Stilul și frazeologia nu-L împiedică cu nimic pe Dumnezeu să-Și transmită Cuvântul Său revelat. Dumnezeu este atotputernic și ce este cu neputință la om este cu putință la Dumnezeu.

3. Se obiectează că inspirația verbală nu poate fi admisă și pentru motivul că scriitorii sfinți ai Noului Testament, atunci când citează texte din Vechiul Testament, nu fac acest lucru după originalul ebraic, ci, în cele mai multe cazuri, citează textele după traducerea greacă a Septuagintei sau, uneori, și după memorie[10]. Răspundem că această obiecție este de-a dreptul copilărească. De ce ar cita autorii Noului Testament din originalul ebraic, când Dumnezeu a inspirat traducerea Vechiului Testament tocmai pentru a fi folosită de creștini?

Septuaginta este un text inspirat asemenea originalului folosit de evrei. Athanase Negoiță spune că „Filon credea în inspirația verbală a cărților sfinte nu numai în original, ci și în traducerea greacă“[11]. Dacă recunoaștem că întreaga Scriptură este inspirată, atunci și așa-zisele citări din memorie sunt inspirate și nu sunt întâmplătoare.

Cel mai puternic argument în favoarea inspirației verbale este codul Bibliei, despre care vom discuta în această carte. De asemenea, codul Bibliei vine să susțină tradiția iudaică conform căreia Tora a fost transmisă lui Moise literă cu literă. Mai mult, același cod pare să confirme faptul că și celelalte cărți ale Vechiului Testament sunt inspirate de Dumnezeu literă cu literă.

Cei mai mulți teologi ortodocși, și nu numai, leagă inspirația verbală de transformarea aghiografului într-un instrument pasiv și mecanic, ceea ce mi se pare exagerat. Generație după generație, teologii copiază aceleași opinii critice la adresa inspirației pe care o numim verbală. Critica negativă a supus textul biblic analizei în fel și chip, sub aspect istoric, arheologic, teologic, lingvistic etc., încercând să combată inspirația și originea divină a acestuia.

Pentru majoritatea teologilor contemporani, noutatea constă în aceea că acum textul biblic poate fi supus unei analize matematice și statistice, de data aceasta pentru a dovedi că textul este semnat de Dumnezeu, astfel încât generația sceptică de astăzi să primească dovada pe care evreii și creștinii o mărturisesc de la început, și anume faptul că autorul Bibliei este Dumnezeu, iar Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu așternut în scris și adresat întregii omeniri.

Dacă până acum teologii au acceptat metodele criticii negative de analiză a textului biblic, acum a venit vremea să accepte și critica pozitivă, matematică și statistică, ce

evidențiază faptul că Dumnezeu a semnat textul biblic pentru a dovedi scepticilor că El este autorul Sfintei Scripturi. Mai mult, ca și în cazul semnăturii electronice, această semnătură poate dovedi atât autenticitatea, cât și integritatea textului.

---

[3] Drd. Simion Todoran, „Despre inspirația Sfintei Scripturi“, *Studii Teologice*, nr. 5-6, 1984, p. 346.

[4] Diacon Nicolae I. Nicolaescu, *Studiul Noului Testament, pentru institutele teologice*, ediția a III-a, EIBMBOR, București, 1983, p. 30.

[5] Vom vedea pe parcursul acestei cărți că tradiția iudaică, conform căreia Pentateuhul a fost dictat de Dumnezeu literă cu literă, este mai aproape de adevăr decât opiniile criticilor raționaliști.

[6] Arhid. dr. Constantin Voicu, „Concepția patristică despre Tradiția biblică“, *Mitropolia Ardealului*, nr. 7-8, 1985, p. 410. Aceeași informație o găsim și la drd. Simion Todoran, *art. cit*., p. 335.

[7] Dr. Constantin Voicu citează pe Frank Gavin, *Some Aspects of Contemporary Greek Orthodox Thought*, Milwaukee, Londra, 1923, pp. 22-23.

[8] Pr. prof. Vasile Prelipcean, *Studiul Vechiului Testament*, ed. a IV-a, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2006, p. 62; drd. Simion Todoran, *art. cit.*, p. 346.

[9] Pr. prof. Vasile Prelipcean, *op. cit.*, p. 62; drd. Simion Todoran îl citează pe Haralambie Rovența; diacon Nicolae I. Nicolaescu, *op.cit.*, p. 30.

[10] Pr. prof. Vasile Prelipcean, *op. cit.*, p. 62; drd. Simion Todoran, în articolul amintit, îl citează pe pr. prof. Vasile Prelipcean.

[11] Pr. prof. Athanase Negoiță, *Istoria religiei. Vechiul Testament*, ediția a II-a, Editura Sofia, București, 2006, p. 245.

CAPITOLUL 2

Manuscrisele biblice antice

Manuscrisele originale ale Scripturii

Pornind de la faptul că manuscrisele originale nu mai există, unii savanți neagă că acestea au fost inspirate și fără greșeală. Ei greșesc, afirmația lor fiind fără sens. Declarația că manuscrisele originale au fost inspirate și fără erori este fundamentală și este susținută de multe afirmații pe care le găsim chiar în Biblie. În plus, afirmația despre inspirația manuscriselor originale ne ferește de interpretările subiective ale acelora care resping acuratețea Cuvântului lui Dumnezeu.

Tradiția iudaică, ca și cea creștină, nu împărtășește opinia conform căreia Biblia este în mod esențial o carte de istorie, nici ideea că ar fi o simplă carte de morală sau o capodoperă literară. Tradiția iudaică a privit Tora (Pentateuhul) ca pe o creație divină, în care fiecare literă conține o mulțime de semnificații ascunse. Acest punct de vedere este acum conectat cu acceptarea tehnicii și a analizei științifice moderne, oferind o abordare nouă, revoluționară, pentru studiul textului biblic.

Munca academică extraordinară din ultimul secol desfășurată pentru analiza textelor este susținută de studierea fondului istoric și a gramaticii. Rezultatul acestei munci academice este acela că astăzi avem convingerea că manuscrisele Vechiului Testament, în ebraică, și ale Noului

Testament, în greacă, care s-au păstrat, sunt copii corecte și precise ale manuscriselor originale scrise de autorii biblici. Demn de notat este că atât timp cât cuvintele manuscriselor originale au fost copiate corect și precis de-a lungul veacurilor, noi încă posedăm cuvintele inspirate ale lui Dumnezeu.

Manuscrise ale Noului Testament din primele secole creștine

Cercetătorii moderni posedă mai bine de 5 000 de copii manuscris cu părți din Noul Testament în limba greacă. De asemenea, există alte 15 000 de manuscrise în alte limbi, din primele veacuri ale erei creștine. În contrast, niciun alt text important – fie el istoric sau religios – nu are mai mult decât câteva copii timpurii care au supraviețuit până astăzi. Au supraviețuit 20 000 de manuscrise ale Noului Testament, care relevă diferențe foarte mici, cum ar fi cele de ortografie. Concluzia este că numărul acesta de manuscrise oferă o evidență puternică a faptului că Biblia pe care o avem astăzi este identică cu manuscrisele originale. Cercetătorii sunt capabili să urmărească originea diferitelor texte cu scopul de a determina cât mai precis textul inițial. Variațiile și micile discrepanțe nu lasă nicio îndoială privind intenția formulării textului. Niciuna dintre micile diferențe nu afectează măcar un singur eveniment sau învățătură din Biblie.

Cercetătorii liberali sugerează că evangheliile au fost alterate prin introducerea de învățături și afirmații noi despre nașterea din Fecioară a lui Hristos și despre învierea Sa, dar fără să poată dovedi aceasta prin textele păstrate. Singurul lor argument capabil să convingă pe cineva să accepte teoria lor este că mulți oameni resping adevărul Bibliei. Dar dacă ei ar

accepta acuratețea Bibliei, ar trebui să admită că într-o bună zi vor avea de dat socoteală pentru faptele lor înaintea lui Dumnezeu. Incapacitatea lor de a face față acestei realități îi obligă să respingă adevărul evanghelic.

Totuși, evidența adevărului evanghelic convinge pe oricine este deschis să cerceteze sincer. Mărturiile combinate ale miilor de manuscrise timpurii dovedesc un lucru: că textul Bibliei a rămas neschimbat în toate detaliile esențiale, de mii de ani.

Pe lângă aceste dovezi interne există alte multe dovezi externe, din diverse surse istorice, despre care nu mai amintim acum. Ne rezumăm doar la cele interne.

Evidențe extraordinare despre Iisus în manuscrisele de la Marea Moartă

Să spunem câteva cuvinte și despre manuscrisele de la Marea Moartă.

Dacă cineva ar fi întrebat, înainte de anul 1947, un teolog sau un cleric cum poate dovedi că textul ebraic al Scripturii a fost copiat fără erori de-a lungul a două mii de ani, nu prea ar fi avut ce răspunde sau ar fi avut probleme cu demonstrarea acestui fapt. Cele mai vechi manuscrise ale Vechiului Testament, folosite de traducătorii ediției King James, au fost datate ca fiind de prin anul 1100. Evident că au fost copiate de nenumărate ori. Așadar cum putem fi siguri că textul din anul 1100 era identic cu textul original?

În 1947, a avut loc o descoperire extraordinară, la Qumran, lângă Marea Moartă, unde un beduin a găsit o peșteră în care s-au descoperit sute de manuscrise prețioase, datând dinainte de anul 68 d.Hr., când romanii au distrus comunitatea de la Qumran. Vechimea lor merge până în secolul al II-lea î.Hr. În

următorii ani s-au făcut noi descoperiri.

Când cercetătorii au examinat sulurile din acele peșteri au constatat că au dat peste o bibliotecă ce conținea sute de manuscrise cu texte biblice și laice, care datau dinaintea distrugerii celui de-al doilea templu și înainte de moartea lui Iisus. Cea mai incredibilă descoperire a fost făcută în peștera patru de la Qumran, unde s-a găsit o imensă bibliotecă cu manuscrise biblice, care conținea cărțile Vechiului Testament, cu excepția cărții Esterei.

Înainte de această descoperire, cele mai vechi copii ale textelor biblice din Vechiul Testament erau din timpul masoreților, în jurul secolului al IX-lea d.Hr., deoarece cărturarii evrei luau măsuri speciale la copierea textelor, numerotarea și distrugerea originalelor uzate. Vechimea sulurilor de la Marea Moartă merge până în sec. al II-lea î.Hr., ceea ce le face importante în studiul arheologiei biblice. Acest lucru este deosebit de important pentru creștini, deoarece datează sute de profeții despre Iisus, ce se găsesc în Vechiul Testament, cu cel puțin două secole înainte ca evenimentele descrise să se petreacă.

Cercetătorii au constatat că manuscrisele folosite de traducătorii ediției King James erau practic identice cu manuscrisele descoperite la Marea Moartă. În afară de un număr mic de variații ortografice, niciun cuvânt important nu a fost alterat față de sulurile originale descoperite în peșteră.

De remarcat faptul că manuscrisul 4 Q-Samuel este mult mai asemănător cu textul grecesc al Septuagintei decât cu textul masoretic al Bibliei. În opinia unor cercetători, asemănarea celor două texte certifică ipoteza că deosebirile dintre textul ebraic și cel grecesc provin din faptul că textul traducerii Septuagintei s-a făcut după un text ebraic mai vechi decât cel pe care l-au adnotat masoreții.

Cum s-a putut copia Biblia cu așa mare acuratețe și fidelitate de-a lungul secolelor fără strecurarea erorilor umane în text? Răspunsul este găsit în respectul și frica de Dumnezeu care au motivat pe scribii evrei și creștini, a căror muncă era copierea fidelă a textului Bibliei. Dar despre acest subiect vom discuta separat.

Ordinea descoperirii sulurilor de la Marea Moartă este următoarea: peștera 1 – 1947, peșterile 2-6 – 1952, peșterile 7-11 – 1956.

Au fost descoperite următoarele copii manuscris ale Vechiului Testament: Psalmi (39 de manuscrise), Deuteronomul (33 de manuscrise), I Enoh (25 de manuscrise), Facerea (24 de manuscrise), Isaia (22 de manuscrise[12]), Cartea Jubileelor (21 de manuscrise), Ieșirea (18 manuscrise), Leviticul (17 manuscrise), Numeri (11 manuscrise), Profeții mici (10 manuscrise), Daniel (8 manuscrise), Ieremia (6 manuscrise), Iezechiel (6 manuscrise), Iov (6 manuscrise), I și II Samuel (4 manuscrise[13]).

Când au fost descoperite sulurile de la Marea Moartă, mulți cercetători creștini s-au întrebat dacă ele ar putea conține evidențe despre creștinismul din primul secol. Pentru mai bine de cincizeci de ani, speranțele cercetătorilor creștini au fost spulberate de decizia unui mic grup de cercetători inițiali ai sulurilor care s-a opus publicării unui număr semnificativ de documente prețioase. Câțiva cercetători au presupus în mod public că acele suluri reținute ar putea conține informații despre Hristos, însă cercetătorii sulurilor au respins acele declarații. În patruzeci de ani, echipa inițială responsabilă de imensul număr de suluri descoperite în peștera patru a publicat doar 20% din cele 500 de suluri pe care le avea la dispoziție.

În cele din urmă, după o campanie de presă condusă de revista *Biblical Archeology Review*, sulurile nepublicate au fost puse la dispoziția lumii academice. Cercetătorii au descoperit că

sulurile conțin referințe clare la Noul Testament și, faptul cel mai important, la Iisus. Într-unul din aceste suluri apar referințe directe la răstignirea lui Mesia.

Un fragment de sul conține referințe interesante despre un Mesia care a suferit răstignirea pentru păcatele lumii. Sulul a fost tradus de dr. Robert Eisenman, profesor de religii orientale la Universitatea Long Beach, California. Robert Eisenman declară că „textul este de cea mai mare însemnătate, deoarece el arată că indiferent de grupul (esenieni, evrei, creștini etc.) care a fost responsabil de aceste scrieri, a activat în același cadru general scripturistic și mesianic al creștinismului primar“[14]. Deși cercetătorii originali ai sulurilor declaraseră că nu există nicio evidență despre creștinismul primar în sulurile nepublicate, acest singur sul contrazice afirmațiile lor.

Sulurile conțin mult mai multe referințe la Mesia și Noul Testament, însă ne limităm la ceea ce am spus mai sus[15].

Vom vedea într-un capitol care va urma cum explorarea uimitorului fenomen al codurilor Bibliei oferă o evidență remarcabilă a faptului că Dumnezeu a conservat integritatea Sfintei Scripturi de când a fost scrisă și până astăzi.

Codici importanți

Am amintit că există în limba greacă peste 5 000 de manuscrise ale Noului Testament sau fragmente din el și alte 15 000 de manuscrise ale Noului Testament în alte limbi. Însă este bine să cunoaștem care sunt cele mai vechi manuscrise pe care cercetătorii le au la îndemână pentru studierea critică a textului biblic.

Cei mai vechi codici datează din secolul al IV-lea. Sunt cei mai vechi care s-au putut păstra, dacă ținem seama că, până la începutul secolului al IV-lea, creștinismul a fost persecutat

sever, dând zeci de mii de martiri în întreaga lume cunoscută în vremea aceea.

Codicii sau manuscrisele la textul ebraic al cărților Vechiului Testament se împart în două categorii:

a) Codici sfinți sau sinagogali, care conțin textul Torei și cărțile care se citeau la cult. Ei au formă de suluri din pergament, pe care textul este scris în coloane, fără vocale și accente.

b) Codici particulari, din pergament sau hârtie, cu textul cărților profeților scris în coloane sau în stihuri, având și semnele vocale.

În afară de manuscrisele de la Marea Moartă, unul dintre cei mai vechi codici este cel cu nr. 4 445, păstrat la British Museum din Londra. Conține textul Torei după recenzia occidentală sau palestiniană și datează din secolul al IX-lea (după Ginsburg, datează dintre anii 820-850). La Biblioteca Națională din Sankt Petersburg se află două manuscrise, unul denumit *Codex Babylonicus* sau *Petropolitanus*, care datează din anul 916 d.Hr. și care fost descoperit de Abraham Firkovici într-o sinagogă din Crimeea, și *Codex Leningradensis 19A*, care datează din anul 1008 d.Hr. Primul conține cărțile celor 16 profeți, cu un text mixt al celor două versiuni, orientală și apuseană, și cu vocalizarea supraliniară; al doilea, textul tuturor cărților Vechiului Testament, este o copie a manuscrisului de la Alep. Dintre codicii care conțin întreg Vechiul Testament, avem codicele aflat în sinagoga sefardică de la Alep, din anul 950, și *codicele Harley*, existent în British Museum sub nr. 1 528, datând din anul 1300. Restul manuscriselor sunt din secolele XII-XVI.

Pe baza textului ebraic din *Codex Leningradensis*, sub conducerea lui Karl Elliger și Wilhelm Rudolph, în colaborare cu alți cercetători, este publicat un text critic al Bibliei ebraice

sub titlul *Biblia Hebraica Stuttgartensia* (Stuttgart, 1967-1977).

Codex Vaticanus datează din secolul al IV-lea. La început a cuprins întreaga Sfântă Scriptură în limba greacă. Azi, din Vechiul Testament lipsește începutul, iar din Noul Testament lipsește ultima parte din Evrei 9, 14-13, 25, I și II Timotei, Tit, Filimon și Apocalipsa. De la 1550, acesta a ajuns în posesia Bibliotecii Vaticanului. Pentru prima dată, *Codex Vaticanus* a fost editat de cardinalul Angelo May și a fost publicat la trei ani după moartea lui (1857). Dintre edițiile următoare, amintim: *Bibliorum Sacrorum Graecus Codex Vaticanus collatis studiis Caroli Vercelone excepti Caetanus Sergio I-IV*, Congregationis de Propaganda Fide, Romae, 1869-1872. Volumul V, care cuprinde Noul Testament, a fost editat în 1868. Volumul VI a apărut la Roma, sub titlul *Bibliorum Sacrorum Graecus Codex Vaticanus, auspice Pio IX. Pontifice Maximo, collatis studiis Caroli Vercelone et Iosephi Cozza editus. Carolum Vercellone excepit Caietanus Sergio, etc. (cum prolegomenis, comentariis et tabulis Henrici Canonici Fabiani et Iosephi Cozza editus)*. Cea mai bună fotocopie a acestui codice a apărut în anul 1904, cu titlul *Codices e Vaticanis selecti phototypicae expressi jussu Pii P.P. IX*.

Există și *codicele sinaitic*, tot din secolul al IV-lea, astăzi la Londra, descoperit la mănăstirea Sf. Ecaterina din Sinai. Acesta cuprinde întreg Noul Testament în limba greacă (având în plus Vechiul Testament, Epistola lui Varnava și o parte din Păstorul lui Herma). Codicele sinaitic s-a păstrat în mănăstirea Sf. Ecaterina de pe muntele Sinai. A fost descoperit de Tischendorf în anul 1844, care a adus în Europa 43 de file din acest codice. În 1851, l-a adus aproape în întregime la Lipsca, iar în 1896 l-a dăruit țarului Alexandru al Rusiei. S-a păstrat în Petersburg până în anul 1933, când a trecut în posesia British Museum din Londra. Tischendorf a publicat cele 43 de file în Lipsca, în anul 1846, sub titlul *Codex Friederico-Augustanus*. Tot Tischendorf a

publicat în 1862 o ediție facsimilată a întregului codice, intitulată *Bibliorum codex Sinaiticus Petropolitanus*. În scurtă vreme, ediția a fost urmată de alte două: *Novum Testamentum Sinaiticum*, Leipzig, 1863. În fine, K. Lake a publicat o ediție fotocopiată intitulată *Codex Sinaiticus Petropolitanus, the New Testament, the Epistle of Barnabas and the Shepherd of Hermas*, Oxford, 1911. Codicele complet are 347 de file.

Codex Alexandrinus datează cel mai târziu din secolul al V-lea. Cuprinde în grecește întreaga Sfântă Scriptură, cu mici lacune, precum și Epistola lui Clement către Corinteni și așa-numita a doua Epistolă a lui Clement. Foarte probabil a fost scris în Alexandria, de unde în anul 1628 a fost dăruit Angliei de patriarhul Chiril Lucaris. Se păstrează în British Museum din Londra și cuprinde 773 de file. Noul Testament a fost facsimilat în 1786 de Wolde, iar Vechiul Testament, de Baber, între anii 1816 și 1826. Alte ediții ale Noului Testament după textul acestui codice au fost publicate de B.H. Cowper în 1860 și de Hausell în 1864. În 1879-1880, au apărut două ediții fotografice ale Noului Testament. Ultima ediție fotografică (*The Codex Alex. Royal M.S. 1 D. V-VIII in reduced photographic facsimile*) a apărut la Londra în 1919.

Codex Parisiensis sau *Codex Ephraemi rescriptus* datează din secolul al V-lea. Se numește *rescript* fiindcă pe același pergament biblic, în secolul al XIII-lea, s-a scris o traducere în limba greacă a lucrărilor lui Efrem Sirul. Astăzi este proprietatea Bibliotecii Naționale a Franței. Are 200 de file, cuprinzând cea mai mare parte a Noului Testament și fragmente din Vechiul Testament. Noul Testament a fost editat pentru prima dată de Tischendorf în anul 1843.

Codex Cantabrigiensis sau *Codex Bezae* datează din secolele V-VI. Cuprinde numai Evangheliile și Faptele Apostolilor în limba greacă și în traducere latină. Acesta s-a păstrat într-o

mănăstire din Franța. În timpul războaielor religioase din secolul al XVI-lea, manuscrisul a dispărut. L-a descoperit reformatorul Beza, care l-a dăruit Bibliotecii Universității din Cambridge. Astăzi îl avem editat de F.H. Scrivener, *Bezae Codex Cambrigiensis*, Cambridge, 1864, precum și într-o ediție facsimilată, *Bezae Codex Cambrigiensis phototipicae repraesentatus*, Cambridge, 1899.

Codex Claromontanus se află la Paris. Datează din secolul al VI-lea și cuprinde epistolele Sf. Ap. Pavel în limba greacă și în traducere latină. A fost proprietatea lui Beza, care l-a descoperit în Clermont. L-a editat Tischendorf: *Codex Claromontanus*, Leipzig, 1852. E important și pentru faptul că acesta cuprinde o listă a cărților canonice.

Codex Laudianus se află la Oxford. Datează probabil din secolul al VI-lea și cuprinde Faptele Apostolilor în limba greacă și latină. A fost descoperit în Sardinia de Arhiepiscopul Laud, care l-a dăruit Bibliotecii Universității din Oxford. Acest codice a fost folosit de scriitorul Beda Venerabilul în comentariul său la Faptele Apostolilor.

La codicii amintiți până acum aș mai adăuga trei, cu textul în limba ebraică.

Codex Alep, editat de Moshe H. Goshen-Gottstein în 1976. Proiectul a fost susținut de Universitatea Ebraică din Ierusalim și a început în anul 1956. *Codex Alep* este un manuscris vechi al Bibliei, care reflectă Masora foarte exact, scris de renumitul masoret Aaron Ben Asher. Manuscrisul cunoscut drept *Keter* sau „coroana“ Alepului este cel mai vechi manuscris cunoscut al întregii Biblii ebraice. Acesta este, de asemenea, cel mai autoritativ, precis și o sursă sacră a textului biblic și de asemenea a sistemului de vocalizare și a marcajelor pentru intonația muzicală a textului (care se folosesc și ca semne de punctuație). „Coroana“ a fost scrisă de un scrib numit Solomon,

fiul lui Wia, și corectată, vocalizată și editată de Aaron Ben Asher. Mai multe informații pot fi găsite pe site-ul *http://www.aleppocodex.org/*.

Codex Berlin (*Codex New York*) conține cărțile Aghiografice în 210 pagini. Un aspect interesant este ordinea cărților: Rut, Psalmi, Iov, Proverbe, Ecclesiasticul, Cântarea Cântărilor, Plângerile lui Ieremia, Daniel, Estera, Ezdra și Neemia. Această ordine coincide exact cu ordinea cărților Aghiografice citate în Talmudul Babilonian.

Codex Cairo datează din secolul al IX-lea. A fost publicat în 160 de copii facsimil în anul 1971, la Ierusalim.

Am privilegiul de a putea răsfoi și cerceta în format digital textele multora dintre acești codici amintiți mai sus.

Cum a fost scrisă prima copie a Torei?

Nachmanide (1195-1270), în introducerea la comentariul său despre Biblie, explică cum a fost transcrisă prima copie a Torei. Conform tradiției, Dumnezeu i-a arătat lui Moise Tora, scrisă „în foc, negru pe alb“, ca un șir de litere fără spații între ele. Moise a copiat ceea ce a văzut și a fost învățat de Dumnezeu cum să citească cuvintele, versetele și paragrafele. Înainte de a muri, Moise a făcut 12 copii după Tora originală, câte o copie pentru fiecare seminție.

Maimonide[16] credea cu tărie că Tora din vremea lui era aceeași cu cea lăsată de Moise.

Transcrierea și copierea textului Bibliei

După atâtea milenii de la scrierea textelor biblice, mulți se

vor întreba dacă textul Scripturii de astăzi mai este identic cu cel original. Depinde ce înțelegem prin identic. Opinia criticilor raționaliști și a multor teologi este aceea că există mari diferențe între textele autografe și textul cuprins în edițiile prezente ale Bibliei. Este trist că teologii ortodocși au rămas în urmă cu decenii, reeditând manuale vechi de studiu biblic fără să țină cont de cercetările mai noi care arată că diferențele dintre textele cele mai vechi și textul de astăzi sunt minore. Textul biblic a fost copiat în decursul timpului de sute de ori și, cu toate acestea, între textul ebraic tradițional (Koren) al Torei folosit de evreii din toată lumea și textul din *Biblia Hebraica Stuttgartensis*, folosit de specialiști în ebraică ce nu sunt evrei, există doar 130 de diferențe minore, la nivel de literă.

Taina nu constă în metoda care înlesnește o astfel de precizie, ci în motivele acestei precizii deosebite. Până în ziua de azi, orice manuscris al Torei ce se află în sinagogile din toată lumea este copiat numai de mână, după alte manuscrise copiate la fel, scrise după reguli neschimbate, de scribi care trec printr-un curs de pregătire foarte sever. Din adâncul veacurilor până la ei, li s-a transmis următorul avertisment, care nu e doar o metaforă poetică: „Dacă din pură întâmplare o să omiți sau o să adaugi o singură literă în Tora, prin asta vei distruge tot universul".

Tora a fost văzută de evrei ca o hartă a întregii existențe prin spațiu și timp. Lumea fizică este o derivație a Torei, și nu invers. Și, de fapt, cele mai interesante sunt literele Torei prin care, într-un mod absolut misterios, Dumnezeu a creat lumea. Astfel, în misiunea lui de a păstra Tora cât se poate de exactă, prin păstrarea cu sfințenie a fiecărei litere, scopul istoric al Israelului este, de asemenea, de a păstra și a avea grijă de planul întregii existențe.

Copierea sulurilor Torei

Copierea Torei era făcută doar de scribi pregătiți special pentru această lucrare sfântă, cu respectarea strictă a unui set de reguli. Sunt peste douăzeci de condiții stricte pe care scribul trebuie să le îndeplinească pentru a garanta că noua Tora este identică, până la cel mai insignifiant amănunt, cu precedentele. Scribul nu se poate abate nicio iotă de la textul original. El trebuie să scrie clar, cu respectarea precisă a formei fiecărei litere, a mărimii și ornamentelor, a spațiilor dintre litere, cuvinte și paragrafe și multe altele. Dacă scribul greșea în una dintre aceste cerințe, copia nu putea fi folosită în cultul public.

Pentru a scrie un singur manuscris, scribul trebuia să dedice acestei misiuni divine câțiva ani din viață. Dacă o singură literă era schimbată de la locul ei sau nu era scrisă cum trebuie, cerneala trebuia răzuită cu atenție de pe suprafața pergamentului. Dacă nu mai putea fi îndepărtată sau corectată, pagina respectivă nu mai era validă, prin urmare trebuia descusută și înlocuită.

În decursul timpului au fost scrise și cărți speciale de „erminie“, ce descriau modul de reproducere a textului Torei. Maimonide amintește douăsprezece greșeli care pot duce la invalidarea completă a textului Torei. Printre acestea se numără omiterea sau adăugarea chiar și a unei singure litere[17].

Nu întâmplător, Moise Maimonide afirma că Tora trebuie considerată ca nepotrivită pentru a fi folosită dacă și numai o singură literă din text a fost greșită.

Rabinul Shlomo Yitzhaki (Rashi: Solomon ben Isaac), care a trăit în secolul al XVIII-lea, avertizează: „Domnul Dumnezeul vostru este Emet, adevărata realitate. Dacă scrii Emet fără prima literă, vei distruge lumea“. Tot Rashi a spus: „Și Dumnezeu vorbi. Dacă scrii: Și Dumnezeu a vorbit, vei distruge

lumea“[18].

Mai mult, evreii au înțeles că Tora este nu numai o lucrare de inspirație divină, ci și o carte dictată cu un anume scop, literă cu literă, chiar de Dumnezeu. O tradiție străveche spune că, „spre deosebire de toate celelalte cărți ale Scripturii – și spre deosebire de toate textele sacre din întreaga lume, din toate timpurile –, numai Tora este nu numai inspirată, ci și dictată de Dumnezeu lui Moise literă cu literă într-o suită precisă“[19].

Toate tehnicile scribilor evrei erau considerate „sigure“ și puse la punct tocmai pentru a asigura acuratețea certă a conținutului, literă cu literă. Tradiția iudaică privind acuratețea la nivel de literă este aproape la fel de veche precum însuși poporul.

După ce un manuscris era terminat, urma verificarea lui literă cu literă. Existau mai multe chei de verificare. Se verifica numărul de litere din Tora, apoi litera din mijloc a fiecărei cărți și alte litere ce constituiau chei de verificare.

Ibn Ezra (1089-1164) relatează că un sul al Torei era verificat de cincisprezece înțelepți din orașul Tiberiada, fiecare cuvânt fiind corectat de trei ori[20].

Între textele cărții Isaia din secolul al II-lea î.Hr., descoperite în manuscrisele de la Qumran, și cele din secolul al IX-lea d.Hr. nu s-au găsit decât câteva diferențe minore de punctuație! Și, să nu uităm, așa ceva implică un proces de copiere valabil pentru o perioadă de peste 1 000 de ani și care este mai puțin riguros decât cel aplicat în cazul manuscriselor Torei.

Învățații evrei susțin că, de-a lungul mileniilor, ei au făcut tot ce s-a putut și au păstrat textul aproape neatins. Nu pretind că s-a ajuns la perfecțiune. Păstrarea neștirbită a Torei a fost pentru ei nu numai o obligație științifică, ci și una sacră. O sută treizeci de modificări nu înseamnă foarte mult. Știind că este destul să se șteargă 77 de litere pentru ca acest cod al Bibliei să

dispară cu totul, cineva și-ar putea spune că acest cod ar trebui să fie prezent și în *Biblia Hebraica Stuttgartensia*, dar nu atât de pregnant ca în textul Koren. Și exact asta au demonstrat și ultimele rezultate[21].

Până astăzi, manuscrisele Torei se scriu pe pergament din piele de vițel, cu pană și cu cerneală obținută din culori naturale. Materialele sintetice nu sunt permise. Există un întreg ritual pe care scribul trebuie să-l îndeplinească înainte de a se apuca de scris. Sunt puțini cei care pot face așa ceva cu respectarea tuturor regulilor. Copierea în sine este o artă și o lucrare spirituală. E ca o rugăciune.

Când scribul copia manuscrisul Genezei (care conține 78 064 de litere ebraice), el număra cu precizie numărul de apariții a fiecărei litere. Apoi făcea notații pe marginea paginii pentru a se asigura că niciuna dintre literele alfabetului nu a fost adăugată sau scoasă. Și așa se făcea cu fiecare carte a Bibliei ebraice.

Ce este scris în Tora?

Cercetătorii bibliști privesc Tora ca o carte de istorie, ca un sistem de reglementări legale sau o carte de morală. Alții privesc scrierile biblice ca pe o capodoperă literară unică. Rabbi Shimon Bar Yochai se pronunță categoric împotriva unei astfel de interpretări simpliste. În viziunea înțelepților, narațiunile Torei, când sunt luate literal, sunt doar niște ferestre pentru sensuri mai adânci. Dacă cineva face efortul să treacă dincolo de acest nivel, va găsi informații ascunse și sensuri deosebite în fiecare cuvânt. Înțelepții evrei au identificat patru planuri diferite de înțelegere a Torei:

Pshat (înțelesul literal al textului) **פשט**
Remez (înțelesul alegoric al Scripturii) **רמז**

Drash (exegeza canonică și omiletică) שרד

Sod (aspectul ascuns sau secret al Torei) דוס

Primele trei planuri de înțelegere au fost folosite și de scriitorii și Părinții Bisericii în tâlcuirile lor la Sfânta Scriptură. Școala alexandrină a folosit cu precădere înțelesul alegoric al Scripturii, pe când școala antiohiană, exegeza canonică și omiletică.

---

[12] Mai multe informații la *http://dss.collections.imj.org.il/isaiah*.

[13] Vezi *http://www.bible-history.com/archaeology/israel/qumran-jar.html*.

[14] Robert Eisenman, Michael Wise (ed.), *The Dead Sea Scrolls Uncovered: The First Complet Translation and Interpretation of 50 Key Documents Withheld for over 35 Years*, Penguin Books, New York, 1993, *apud* Grant R. Jeffrey, *The Signature of God*, WaterBrook Press, Colorado Spring, 2012, p. 93.

[15] Cei interesați de mai multe informații privind cercetarea lui Robert Eisenman și Michael Wise pot accesa adresa web *http://www.biblioteca pleyades.net/scrolls_deadsea/uncovered/uncovered.htm*.

[16] Moise Maimonide (1135-1204) a fost un filosof, medic și teolog evreu din Evul Mediu, născut în Spania (Andaluzia) și stabilit în Egipt. El este cunoscut și sub numele ebraic de Rabbi Moshe ben Maimon (sau acronimul RaMBaM).

[17] Dr. Moshe Katz, *CompuTorah. On Hidden Codes in the Torah*, Snowball Publishing, Jerusalem, 1996, p. 18.

[18] Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*, Editura Elit, Ploiești, 1998, p. 56.

[19] Jeffrey Satinover, *op. cit.*, p. 9; dr. Moshe Katz, *op. cit.*, p. 15.

[20] Dr. Moshe Katz, *op. cit.*, p. 19.

[21] Jeffrey Satinover, *op. cit.*, p. 225.

CAPITOLUL 3

Istoria incredibilă a Bibliei

Psalmistul David a scris aceste cuvinte: „Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele“ (Psalmi 118, 105). Totuși, el a știut că citirea simplă a Cuvântului lui Dumnezeu nu transformă viața noastră. Mai degrabă el ne învață că aceia care doresc să-L cunoască pe Dumnezeu trebuie să cerceteze Scriptura cu asistența Duhului Sfânt ca să obțină o înțelegere profundă a marilor adevăruri care ne pot schimba viața. David a scris: „Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale“ (Psalmi 118, 125).

Sfântul Ioan Hrisostom, referindu-se la citirea Scripturii, spunea că…

> …nu-i de-ajuns numai rostirea de dumnezeiești cuvinte, ci trebuie ca ele să se prefacă în fapte, întocmai ca și la o harpă: atinge coardele ei un maestru, și le atinge și un necunoscător; acesta din urmă supără pe cel care-l aude, celălalt desfată și încântă. Și doar degetele-s la fel, și coardele aceleași, dar nu și măiestria. Tot așa și cu dumnezeieștile Scripturi: citesc mulți dumnezeieștile cuvinte, dar nu toți câștigă, nu toți se folosesc. Pricina e că nici nu adâncesc cele spuse în Scriptură, nici nu ating cu măiestrie harpa. Că ceea ce e măiestria cântatului din harpă, aceea e prefacerea în fapte a legilor lui Dumnezeu[22].

Pentru creștini este un lucru esențial să cunoască istoria Bibliei și cum a apărut ea, precum și modul în care Cuvântul lui Dumnezeu a fost păstrat și transmis peste veacuri. Din nefericire, doar câțiva mai cunosc istoria remarcabilă a felului cum a apărut Biblia și cum s-a păstrat. Acest studiu ne va întări încrederea în modul minunat în care s-a păstrat Scriptura

inspirată de Dumnezeu de când a fost scrisă până în zilele noastre.

Canonul Vechiului Testament

Cercetătorii evrei și creștini sunt în general de acord că Ezdra[23], cel mai mare conducător al evreilor întorși din Babilon la Ierusalim, în anul 536 î.Hr., a adunat toate cărțile sfinte, formând astfel colecția cărților Vechiului Testament.

Când evreii exilați s-au întors din Babilon, Dumnezeu l-a ridicat pe Ezdra drept lider politic și religios ca să refacă națiunea și cultul de la templul din Ierusalim. El a adunat toate cărțile disponibile, incluzând cele cinci cărți ale Legii, însemnări istorice, scrieri profetice, Psalmii și alte cărți. Sub inspirația lui Dumnezeu, Ezdra a pregătit o ediție completă a acestor cărți sfinte și astfel a format canonul Scripturii Vechiului Testament. Nu toate cărțile religioase scrise în epoca postexilică au intrat în canonul biblic. Sunt multe producții care au rămas în afară. În canon au intrat doar cărțile socotite sfinte și inspirate de Dumnezeu. Cuvântul *canon* înseamnă „măsură". Acest cuvânt a fost folosit pentru prima dată cu referire la cărțile inspirate, aprobate și autoritare ale Bibliei de către episcopii Bisericii primare prin secolul al IV-lea d.Hr.

Credința iudeilor din vremea Mântuitorului Hristos în inspirația Sfintei Scripturi este foarte bine redată de istoricul Iosif Flavius[24]. Acesta desemna noțiunea *inspirației* prin cuvântul *insuflare*, iar în cartea sa, *Contra lui Apion*, spune că iudeii au douăzeci și două de cărți care sunt socotite divine. El le înconjoară cu atâta venerație, încât afirmă că, de când există ele, nimeni nu a îndrăznit să adauge, sau să scoată, sau să schimbe ceva. După Iosif Flavius, Scriptura Vechiului Testament cuprinde douăzeci și două de cărți, după numărul literelor din

alfabetul ebraic. Dacă fiecare carte a Vechiului Testament se numără separat, întreaga colecție a cărților se compune din treizeci și nouă de cărți, așa cum sunt ele enumerate în Biblia ebraică de astăzi.

Cărțile Cronici, Ezdra, Neemia, Estera și Maleahi probabil au fost plasate în canonul Sfintei Scripturi în timpul vieții lui Simeon cel Drept, ultimul dintre marii lideri religioși din Marea Sinagogă. Evreii numesc Biblia ebraică (Vechiul Testament) „Tanakh“. Acest cuvânt este acronimul de la cuvintele care denumesc cele trei secțiuni: Tora, Nevîm, Ketuvim = TaNaKh. *Tora* cuprinde cele cinci cărți ale lui Moise, numite și Pentateuhul, *Nevîm* cuprinde profeții, iar *Ketuvim*, Scrierile sau Aghiograficele, cuprinde restul cărților din canonul Vechiului Testament.

Este interesant de notat că numărul cărților din Vechiul Testament a variat încă din Antichitate, dar textul inspirat a fost păstrat ireproșabil de providența divină. În timp ce aranjarea cărților s-a schimbat, textul inspirat al Bibliei nu a fost alterat cu nimic. Evreii au unit câteva cărți, cum ar fi I și II Samuel, într-o carte.

Au fost unite următoarele seturi de cărți: Judecători și Rut, I și II Samuel, I și II Regi, I și II Cronici, Ezdra și Neemia, Ieremia și Plângerile și cei doisprezece profeți mici. Au făcut asta pentru a reduce numărul lor la numărul literelor din alfabetul ebraic, douăzeci și două la număr.

Demn de notat este faptul că aceste uniri nu au dus la adăugarea sau scoaterea niciunei litere sau cuvânt din Biblia ebraică.

O mulțime de mărturii biblice, inclusiv mărturia Sfântului Apostol Pavel, afirmă inspirația totală a Bibliei. Aceste mărturii furnizează o dovadă puternică a faptului că editarea făcută de Ezdra trebuie să fi fost inspirată de Dumnezeu, ca și scrierea

autorului original.

Interesant este faptul că Yacov Rambsel a găsit numele lui Ezdra codificat în pasajul din Deuteronomul unde este relatată moartea lui Moise, pasaj pe care mulți cercetători îl socotesc scris de Ezdra. Începând cu primul verset din Deuteronomul 34, care descrie moartea și îngroparea lui Moise, noi găsim numele scribului Ezdra codificat la interval de 47 de litere echidistante de la stânga la dreapta, începând cu a treia literă din primul cuvânt al versetului. În plus, numele Ezdra apare de asemenea în fraza codificată „Mă rog Ezdra“, în Deuteronomul 34, 4, începând cu a treia literă din al treisprezecelea cuvânt, la interval de două litere, citite de la stânga la dreapta.

Despre tehnica codurilor vom aminti mai multe la timpul potrivit.

Targumele sau parafrazele Bibliei ebraice

Când evreii s-au întors din exilul babilonic, după șaptezeci de ani, mulți dintre ei nu mai înțelegeau limba ebraică și nici nu o mai foloseau. Era și normal să se întâmple așa după atâția ani de exil. În cei șaptezeci de ani petrecuți în exil au învățat limba caldeeană. Prin urmare, după întoarcerea din Babilon, preoții trebuiau să citească mai întâi un fragment din Tora în limba ebraică, iar apoi să-l interpreteze folosind limba caldeeană pe care o înțelegea poporul. Tora a fost împărțită în cincizeci și patru de secțiuni pentru a fi mai ușor de citit; la fel s-a întâmplat și cu comentariile sau parafrazele scrise în limba caldeeană.

Această practică a început să fie folosită în zilele lui Ezdra. O mențiune despre această practică găsim în cartea lui Neemia (a doua a lui Ezdra), unde citim: „și leviții au tâlcuit poporului

legea, stând fiecare la locul lui. Ei citeau lămurit bucăți din cartea legii lui Dumnezeu, iar bucățile citite le lămureau și poporul înțelegea cele ce se citeau“ (Neemia 8, 7-8). Se cunosc două Targume principale, *Targumul lui Jonatan* și *Targumul lui Onkelos*. Amândouă conțin comentarii la Scriptura Vechiului Testament în limba caldeeană. Aceste comentarii scrise în limba caldeeană au devenit cunoscute sub numele *Targume* și conțineau parafraze combinate cu comentarii ale Scripturii. *Targumul lui Jonatan* a fost scris de Jonatan ben Uziel, un savant renumit, care a fost învățat de înțeleptul Hilel cel Mare, pe vremea lui Irod cel Mare. Data când a fost scris *Targumul lui Onkelos* nu este cunoscută cu certitudine. El conține comentarii doar la cele cinci cărți ale lui Moise. Este scris înainte de nașterea lui Iisus.

Targumele ne ajută să înțelegem atât Vechiul, cât și Noul Testament. Ele ne oferă o evidență extraordinară că textul ebraic prezent este autentic, deoarece comentariile detaliate confirmă că textul ebraic de astăzi este identic cu textul ebraic original. În Targume se găsesc explicații la multe cuvinte și fraze dificile și ne arată clar că înțelepții iudei din vechime interpretau profețiile din Vechiul Testament despre Mesia exact cum le înțelegem și noi astăzi.

Împărțirea Bibliei în capitole și versete

La început, Scriptura nu era împărțită în capitole și versete așa cum o avem noi astăzi. Vechiul Testament a fost împărțit în capitole în jurul anului 1240 de către cardinalul Hugo de Sancto Caro, cunoscut mai mult sub numele de Hugo Cardonalis. Astfel, munca sa a facilitat cititorului găsirea rapidă a unei porțiuni de text în Scriptură. El nu a împărțit capitolele în versete, ci doar a

pus pe marginea textului literele alfabetului la distanțe egale una față de alta, așa cum, de pildă, găsim în colecția Patrologia greacă sau latină. Două secole mai târziu, în 1445, un rabin renumit, Mordecai Nathan, a împărțit capitolele create de cardinalul Hugo în versete așa cum le găsim în Bibliile moderne.

O seamă de cercetători sugerează că Ezdra a fost inspirat de Dumnezeu să facă câteva completări editoriale la unele cărți ale Bibliei cu scopul de a lega împreună câteva secțiuni ale Bibliei sau ca să completeze pasajele finale ale unei cărți. Sugestia pare să fie corectă dacă ținem seama de descoperirile făcute de Yacov Rambsel cu ajutorul codurilor Bibliei. Avem așadar o explicație logică la un număr de probleme din Biblie pe care ateii le-au folosit ca să atace inspirația și autoritatea Sfintei Scripturi.

Traducerea Vechiului Testament în limba greacă

Faraonul Ptolemeu Filadelful a fost rege al Egiptului în anul 285 î.Hr. Ptolemeu este cunoscut ca un mare savant și iubitor de înțelepciune. El a creat cea mai mare bibliotecă din lumea antică în Alexandria, Egipt. A dorit să aibă în biblioteca sa copii după toate cărțile ce se găseau în vremea aceea. Tradiția iudaică spune că Ptolemeu a trimis reprezentanți în Israel pentru a aduna cei mai mari înțelepți iudei cu scopul de a traduce Biblia ebraică în limba greacă. În vremea aceea, greaca era limbă universală în lumea cunoscută de atunci.

Nevoia iudeilor din Egipt și de pe litoralul Mării Mediterane a facilitat traducerea cărților sacre în limba greacă. Iudeii din diaspora și în special cei din Egipt, căci erau cei mai numeroși, la citirile și la slujbele din sinagogi nu mai înțelegeau limba

ebraică și astfel au simțit nevoia traducerii cărților sfinte în limba accesibilă lor, cea greacă. Așa a luat ființă *Septuaginta*, traducerea greacă a Vechiului Testament, numită așa fiindcă, după cum ne informează Iosif Flavius în lucrarea sa *Antichități iudaice*, la traducerea acesteia au lucrat șaptezeci și doi de bărbați, câte șase din fiecare seminție israelită. Informația este confirmată și de tradiția creștină. Aceasta ne spune că Dreptul Simeon, care L-a primit în templu pe pruncul Iisus la patruzeci de zile după naștere, era unul dintre cei șaptezeci și doi de înțelepți care au tradus cărțile Vechiului Testament din ebraică în limba greacă, pe vremea regelui Ptolemeu Filadelful, în secolul al III-lea î.Hr. Lui i-a căzut să traducă din profetul Isaia. Pentru că n-a crezut cuvântul Scripturii că „Fecioara va lua în pântece și va naște fiu“ (Isaia 7, 14), prin îngerul Domnului i s-a vestit că nu va muri până ce nu va vedea cu ochii săi împlinindu-se această profeție. Din această istorie avem și mărturia că Dumnezeu a vegheat direct asupra traducătorilor și i-a inspirat cum să traducă textul cu fidelitate din ebraică în limba greacă.

Evreii eleniști, vorbitori de limbă greacă, au folosit această traducere până în jurul anului 128 d.Hr. Apoi evreii au părăsit treptat această traducere și și-au realizat o alta, deoarece creștinii citau constant din Septuaginta, în special profețiile mesianice, care dovedeau că Iisus din Nazaret a împlinit aceste profeții.

Este interesant de notat că Iisus și Apostolii Săi, precum și scriitorii bisericești din primele veacuri, citează din Septuaginta, și nu din Biblia ebraică, fapt care indică marele respect al creștinilor față de această versiune.

Dintre toate traducerile vechi, de mai mare importanță e traducerea Septuagintei. Afară de însemnătatea critică, aceasta mai are și însemnătate dogmatică, întrucât este textul biblic

care are și aprobarea Bisericii. Această autoritate și-a câștigat-o prin utilizarea textului ei și de către autorii sfinți ai Noului Testament și, după pilda lor, prin uzul continuu și exclusiv al ei în Biserica veche și în Biserica Ortodoxă, până în zilele noastre. Lucru care nu se poate spune despre textul masoretic sau despre alte traduceri.

Septuaginta are o importanță considerabilă pentru reconstituirea textului original al cărților Vechiului Testament. Cu excepția Pentateuhului samaritean, care datează probabil din secolul al VI-lea î.Hr., Septuaginta reprezintă cea mai veche traducere într-o altă limbă a Vechiului Testament. Este mult anterioară celor mai vechi manuscrise biblice ebraice cunoscute până astăzi (cele descoperite la Qumran, în 1947 și în anii următori, datează din secolul al II-lea î.Hr.).

Motivul pentru care mulți resping Biblia

De ce avem atât de mulți oameni din generația noastră care resping învățăturile cuprinse în Biblie și mărturia despre Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu? În ultimii două mii de ani, majoritatea creștinilor din toate clasele sociale din Europa au acceptat de bună voie că Biblia este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu și că Iisus Hristos a fost trimis de Dumnezeu pentru mântuirea lumii. Totuși, de mai bine de un secol a început un atac puternic asupra creștinismului și a Sfintei Scripturi în universitățile europene în cadrul comunității academice. În ultimele decenii, majoritatea savanților din universități, bisericile protestante principale și media seculară au început în mod deschis să respingă învățăturile creștinismului și să nege acuratețea mărturiilor istorice cuprinse în Biblie privind minunile lui Iisus, nașterea din Fecioara Maria și învierea Sa.

Ca rezultat a peste un secol de atacuri crescânde asupra Bibliei, mulți oameni cred astăzi că Sfânta Scriptură conține erori științifice, istorice și arheologice care ar dovedi că Biblia este o simplă lucrare produsă, cu mii de ani în urmă, de autori neinstruiți sau poate chiar ignoranți, care au scris din perspectiva cunoștințelor lor limitate. Consecințele religioase negative ale acestei credințe răspândite pe scară largă, cum că Biblia nu este precisă și inspirată, sunt incalculabile.

Majoritatea oamenilor din lumea occidentală cred că toate religiile sunt legitime în aceeași măsură (pluralism); că tot adevărul este relativ și niciodată absolut (relativism); și că atât comportamentul nostru, cât și convingerile noastre sunt determinate în principal de ceea ce simțim, de ceea ce experimentăm și de circumstanțele sau „situația“ în care ne aflăm (subiectivism). Majoritatea oamenilor continuă să creadă în „Dumnezeu“, dar nu într-un Dumnezeu care ni S-a revelat nouă ca fiind adevărul suprem sau într-unul care a dat sancțiuni severe cu privire la comportamentul moral. Așa că ne fabricăm credințele pe parcurs. Ne modelăm comportamentul în funcție de propriile noastre dorințe sau de circumstanțe, și nu în funcție de adevărurile divine sau morale absolute[25].

Atacuri asupra acurateței Bibliei

Ca rezultat al atacului neobosit asupra veridicității Scripturii venit din partea comunității academice, a instituțiilor de învățământ, a mediei seculare și a clericilor liberali, majoritatea oamenilor de astăzi sunt convinși că Biblia este o simplă compilație de istorii antice pe care oamenii le-au scris folosindu-se de cele mai bune abilități pe care le-au deținut cu mii de ani în urmă. Această respingere pe scară largă a originii supranaturale a Scripturii a făcut ca mulți teologi liberali,

pastori și rabini să abandoneze încrederea lor în Sfânta Scriptură ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. O declarație teologică făcută la Conferința Centrală a Rabinilor din America (1985) este doar un exemplu care demonstrează această pierdere a credinței în afirmațiile clare ale Bibliei: „Respingem ca idei ce nu-și au rădăcina în iudaism credința în învierea trupurilor și în rai și iad“[26]. Această afirmație nu ar trebui să ne mire prea mult dacă avem în vedere credința saducheilor din vremea lui Iisus Hristos.

„Moartea lui Dumnezeu“, declarată de teologii liberali, a condus rapid la moartea moralității și la moartea adevărului. Gertrude Himmelfarb apreciază bine când spune că „Nu va mai fi nici bine, nici rău, nici virtuți, nici vicii; vor fi doar valori“[27].

Dacă nu mai există drept și greșit, bine și rău, revelate de un Dumnezeu atotputernic și sfânt, atunci omul este liber să-și stabilească propriile standarde de viață și de morală, prin voturi, sondaje de opinie, referendumuri și legi. De fapt, aceasta este miza cea mare: răzvrătirea omului împotriva lui Dumnezeu.

Filosofii moderni și teologii liberali au respins în mod disprețuitor adevărul literal al Bibliei. În locul său au încercat să creeze o nouă religie „creștină“, care ar fi de nerecunoscut Bisericii primare sau sutelor de milioane de creștini care au trăit credința în Iisus Hristos ca revelată în Scriptură, de-a lungul ultimelor două mii de ani. Ei vor să creeze un „creștinism“ fără de Hristos istoric, acceptat de noi, creștinii, ca Fiul lui Dumnezeu întrupat.

Acești teologi liberali au creat o nouă religie care nu se mai potrivește deloc cu dreapta credință creștină tradițională. Mai degrabă acești teologi moderni au creat o nouă „creștinătate“, care poate fi ajustată la infinit pentru a se potrivi propriilor lor dorințe pătimașe, deoarece ei neagă învățătura fundamentală a

creștinismului ortodox istoric și resping persoana istorică a lui Hristos așa cum este prezentat în Evanghelii.

Dacă ar fi onești, ar trebui să recunoască că nu mai sunt creștini, deoarece resping vehement și disprețuitor întreaga învățătură a credinței creștine apostolice.

Noțiunile „Hristos“ și „creștinism“ ale teologilor liberali moderniști au devenit creații filosofice extrem de flexibile ale propriilor lor invenții, lipsite de orice element supranatural sau fapte istorice obiective menționate în Biblie. Pentru teologii liberali, cuvântul „Hristos“ a devenit un vas gol, în care pot turna orice filosofie *New Age* sau concepte religioase pe care și le imaginează.

Deseori, fără niciun fel de criteriu de bun-simț, oamenii vor să selecționeze ceea ce le place dintr-o varietate de surse, unele chiar contradictorii, și să le amestece într-o învălmășeală de idei. Există un curent puternic care curge împotriva dogmelor de orice fel, chiar și a celor mai simple și fundamentale. Confuzia și ambiguitățile abundă. Adevărul este văzut mai degrabă relativ decât absolut, mai curând plural decât unic, mai mult general decât particular și se dezvăluie mai degrabă în mod subiectiv decât în lumina realității obiective.

Trăim într-o lume în care oamenii nu vor să mai asculte de Dumnezeu și de poruncile Sale. Inspirați de același duh rău care i-a ispitit pe Adam și Eva în rai, ei vor să fie dumnezei fără de Dumnezeu.

---

[22] Sf. Ioan Hrisostom, *Cuvânt la pilda celui ce datora zece mii de talanți*, 1 (PG 51, 17-30).

[23] După cum el însuși ne spune (Ezdra 7, 11), Ezdra a fost preot și cărturar. Cum era și firesc, a activat mai mult în domeniul cultului și al cunoașterii Legii. Tradiția iudaică și cea creștină îl recunosc pe Ezdra drept cel care a promulgat Legea lui

Yahweh, adică cel care a pus-o în vigoare, dar n-a alcătuit-o el, cum vrea să ne convingă critica modernă negativă.

[24] Iosif Flavius (30-100) a fost un istoric iudeo-roman din sec. I d.Hr., descendent din familia Hasmoneilor.

[25] Michael Harper, *Lumina cea adevărată. Călătoria unui evanghelic spre ortodoxie*, Editura Teofania, Sibiu, 2002, p. 10 [format electronic].

[26] Grant R. Jeffrey, *The Handwriting of God. Sacred Mysteries of the Bible*, Word Publishing, Nashville, 1998, p. 92.

[27] Gertrude Himmelfarb, *The Demoralisation of Society*, p. 10, *apud* Michael Harper, *op. cit.*, p. 11.

CAPITOLUL 4

Incredibilele coduri ale Bibliei

Cu mai bine de 20 de ani în urmă, câțiva cercetători din Israel au descoperit un fenomen uimitor: cuvinte codificate în textul din Biblie. În textul ebraic al Vechiului Testament au găsit coduri ascunse care dezvăluie o cunoaștere surprinzătoare a evenimentelor și personalităților viitoare. Existența acestor coduri poate fi explicată doar dacă Dumnezeu a inspirat pe scriitorii textului ca să aștearnă cu fidelitate în scris cuvintele Sale.

Secretul secvențelor de litere echidistante este foarte vechi și probabil a fost transmis oral din generație în generație împreună cu alte moduri de înțelegere a Torei.

Una dintre trăsăturile uluitoare ale codului Bibliei, descoperită încă înainte de a înțelege natura sa profetică, o constituie complexitatea sa. Cantitatea de informații codificate într-un text limitat folosind aceeași configurație de litere pentru a dezvălui sensuri multiple este atât de mare, încât e dincolo de puterile oricărui muritor sau grupuri de oameni, indiferent ce computere ar folosi.

Jeffrey Satinover, în cartea sa, *Descifrarea codului Bibliei*, spunea că…

> …la treizeci de ani după moartea lui Weissmandl, după ce computerele au devenit de mii de ori mai rapide decât dispozitivele inventate de Von Neumann și folosite de Turing, codurile Torei au condus la strategii asemănătoare eforturilor criptologice ale aliaților. Deși afirmația pare exagerată și supărătoare, dacă dovezile scoase la iveală vor fi de necontestat, atunci

rezultatele au o singură semnificație; în urmă cu trei mii de ani, oamenii nu ar fi putut scrie Tora; la fel, nici oamenii din vremea noastră. Și cine a scris-o, a făcut-o așa cum ne spune străvechea tradiție iudaică, care afirmă că a fost dictată de Dumnezeu cu o extraordinară atenție față de exactitatea locului fiecărei litere[28].

Asta nu înseamnă că aceste coduri nu au creat un fel de criză: anii de efort depus de critici specialiști în domeniile lor nu au reușit să găsească vreun cusur metodei de cercetare a codurilor puse la punct și publicate de către Witztum, Rips și un strălucit om de știință, specialist în informatică, Yoav Rosenberg, în revista *Statistical Science*, o revistă științifică respectată.

Satinover ne mai informează că un grup de oameni de știință de marcă, ale căror rânduri sporeau mereu, își uniseră eforturile pentru a distruge credibilitatea codurilor și, implicit, reputația cercetătorilor implicați în acest proiect. La dispoziția acestei echipe de matematicieni și statisticieni fusese pusă o mare sumă de bani, din partea unui grup necunoscut, cu scopul precis de a demonstra că aceste coduri sunt o aiureală și toată zarva în jurul lor se datora faptului că fuseseră prezentate numai seturi de date care duseseră la rezultate pozitive, alese cu grijă dintre multe altele care reprezentaseră eșecuri cu nemiluita de-a lungul anilor.

Dar toate acestea au condus către un alt gen de dezbatere: între religie și știință. Chiar și în acest stadiu primar, s-au făcut auzite unele voci religioase care și-au făcut cunoscută îngrijorarea față de acest gen de abordare a Torei. Reacția a apărut de mai multe ori, atât din partea celor care credeau în coduri, cât și a scepticilor. Pe bună dreptate, Satinover consideră că „această dihotomie este forma modernă a dualismului cartezian, cu structuri mentale separate: știință și credință, materie și spirit, cap și inimă“[29].

Care este semnificația acestei descoperiri uluitoare? Fiecare

va decide pentru sine, după cum spunea în 1996 și președintele Departamentului de Științe Matematice de la Harvard, profesorul David Kazhdan: „Fenomenul este real; ce înseamnă el va judeca fiecare în parte". Au circulat o mulțime de povești despre oameni care s-au întors la religie după ce au aflat de aceste coduri.

Impactul dramatic pe care codurile se pare că l-au avut asupra publicului nu a trecut neobservat. Profesorul Daniel Michaelson s-a înscris într-o yeshiva[30]; Rips a devenit *frum* (ucenic ce crede și respectă canoanele Torei, cunoscător al tuturor detaliilor); o mulțime de evrei din Canada, America și alte colțuri ale Occidentului, credincioși întru Tora, au fost copleșiți; cei de la Aish HaTora Yeshiva, cu sediul în Ierusalim și filiale în întreaga lume, au avut, în sfârșit, dovada că înțelepții lor străbuni nu s-au înșelat.

Personalități implicate în cercetarea inițială a codului Bibliei

Înainte de a vorbi despre evoluția cercetărilor asupra codului Bibliei, vom prezenta pe scurt persoanele implicate în această muncă de cercetare. Oamenii implicați în scoaterea la lumină a codurilor provin din medii aparte, situate la poli opuși, fiind reprezentanți ai modernului și străvechiului, ai religiozității și tehnocraticului. Printre ei se numără:

Doron Witztum, cercetător emerit, specialist în coduri, personalitate misterioasă, evreu ultra-ortodox, cunoscător al Torei, considerat aproape „sfânt". Totuși, acest om a absolvit fizica și s-a specializat în relativitatea generală – domeniu extraordinar de dificil. În urmă cu peste douăzeci ani, după ce a studiat fondul matematic al Torei, a renunțat la fizică și și-a

dedicat întregul timp studiilor religioase și codurilor.

Eliyahu Rips, emigrant lituanian și matematician de renume mondial, a sosit în Israel ca ateu convins. Remarcat ca personalitate internațională de renume în domeniul teoriei grupurilor – domeniu extrem de important pentru fizicieni –, în scurt timp a devenit religios și, în cele din urmă, evreu ortodox, după ce s-a aplecat asupra structurilor matematice din Tora.

Yoav Rosenberg este un strălucit om de știință, specialist în informatică.

Gerald Schroeder este un alt fizician cu o carieră impresionantă. Schroeder a lucrat pentru Departamentul Apărării al Statelor Unite ale Americii, apoi a făcut parte din Comisia pentru Energie Atomică și, în cele din urmă, a lucrat pentru Națiunile Unite. A făcut parte din echipa care a pus la punct tehnologia de detectare a exploziilor nucleare subterane clandestine și a fost inventatorul dispozitivului folosit pentru detectarea și măsurarea intensității radioactivității din aer. După ce a publicat mai mult de șaptezeci de articole științifice, a lăsat totul și a plecat la Ierusalim, de unde a ținut conferințe în fața oamenilor din toate colțurile lumii despre interfața dintre știință și religie.

Daniel Michaelson, matematician din cercul cercetătorilor de coduri (de fapt, el a fost unul dintre cei care au ajutat la dezvoltarea domeniului). Michaelson a fost profesor atât la Departamentul de Matematică al Universității California din Los Angeles, cât și la Universitatea Ebraică din Ierusalim. La început sceptic, în cele din urmă s-a convins de realitatea codurilor. Precum Rips, în scurt timp a devenit religios.

Ilya Piatetski-Shapiro este refugiat din Uniunea Sovietică și e considerat unul dintre cei mai de seamă matematicieni ai lumii.

David Kazhdan este profesor și președintele

Departamentului de Științe Matematice de la Harvard.

Nathan Jacobi este un supraviețuitor al Holocaustului, născut în Franța, în 1938, din părinți evrei. După război, s-a mutat cu părinții în Israel unde a fost educat (1945-1969). Nathan a primit educație atât în ebraica contemporană, cât și în cea biblică. El a primit titlul de doctor în fizică la Institutul de Științe Weizmann din Rehovot, Israel. A mai primit un titlu de master în fizică și o licență în matematică la Universitatea Bar Ilan din Ramat-Gan, Israel. Este un fost profesor de colegiu cu peste 30 de ani de cercetare, dezvoltare și calcul științific în aplicații din fizică, aeronautică și geofizică. A predat fizica moleculară și atomică, mecanica cuantică, algebra, trigonometria și geometria analitică, în Israel și SUA.

Grant R. Jeffrey, cunoscut scriitor creștin american, expert în profeții și autor al mai multor bestselleruri, printre care *Armagheddon. Prince of Darkness*, *The Mysterious Bible Codes* și *The Signature of God*. A fost un vorbitor recunoscut internațional și un profesor apreciat.

Harold Gans, matematician criptolog, a lucrat în Departamentul de Apărare al SUA. Codurile au jucat un rol major în revenirea la iudaismul ortodox, iar modul în care a conferențiat pe această temă a influențat mulți alți oameni.

Jeffrey Satinover profesează psihiatria. A studiat medicina, matematica și psihiatria, dar și religia. Este autorul cărții *Descifrarea codului Bibliei*, tradusă și în limba română.

Moshe Zeldman, rabin canadian cu studii de fizică, este unul dintre rabinii cei mai familiarizați cu codurile, care a participat la popularizarea lor.

Michael Drosnin, jurnalist american, agnostic, cum singur se caracterizează. Este autorul bestsellerului *Codul Bibliei* (carte tradusă și în limba română), prin care a ajutat la popularizarea acestei teme. Matematicianul Edwin Sherman consideră cartea

lui Drosnin un regres uriaș pentru cercetătorii serioși ai codului, din cauza exemplelor slabe pe care le folosește.

R. Edwin Sherman, un matematician cu peste 40 de ani de experiență, la început sceptic în problema codurilor, în urma cercetărilor întreprinse a devenit un apărător al lor.

Robert Haralick e un cercetător independent al codurilor Bibliei, care l-a ajutat pe un rabin de seamă să scrie o carte despre acestea și a prezentat mai multe descoperiri folosind niște tehnici diferite față de ceilalți de dinainte. Haralick e profesor al catedrei de Inginerie Electrotehnică a Universității Washington din Seattle și a publicat peste 400 de lucrări științifice. În prezent, organizează un simpozion internațional asupra codurilor. Prezentările trebuie să fie exclusiv științifice și să întrunească cerințele riguroase ale Asociației pentru Recunoașterea Configurațiilor al cărei membru este.

Alexander Pruss, doctor în matematică, specialist în matematică și calculul probabilităților, fost profesor la University of British Columbia și acum la University of Pittsburgh, a refăcut cercetările lui Witztum, Rips și Rosenberg și a expus rezultatele în seminariile transmise pe Internet de Universitatea Virginia.

Yacov Rambsel a fost un cercetător de cursă lungă al Scripturilor ebraice. El s-a convertit la creștinism la vârsta de unsprezece ani și a fost pastor într-o comunitate mesianică din San Antonio, Texas. El a fost asistat în slujirea și scrierile sale de soția sa Yaphah (Linda). Este autor a două bestselleruri: *Yeshua. The Name of Jesus Revealed in Code in the Old Testament* și *His Name is Jesus. The Mysterious Yeshua Codes*.

Evoluția cercetărilor legate de

codul Bibliei

În urmă cu douăzeci de ani, cercetătorii din Israel au redescoperit și validat un fenomen straniu. În textul ebraic al Vechiului Testament sunt ascunse coduri care dezvăluie cunoștințe uimitoare despre evenimente și personalități viitoare care nu pot fi explicate decât prin faptul că Dumnezeu i-a inspirat pe scriitorii textului să redacteze cu exactitate cuvintele Sale. Există o inerție setată împotriva ideilor noi care provoacă vechile paradigme. Sherman se întreabă: „Își vor risca câțiva bravi academicieni carierele ca să susțină validitatea recentelor declarații despre coduri? Își va risca vreo revistă științifică reputația prin publicarea lucrărilor de cercetare care susțin codurile?“[31].

Descoperirea complexelor coduri ebraice care dezvăluie cunoștințe supranaturale și profetice despre viitor a cauzat consternare extraordinară în comunitatea academică, deoarece a schimbat credințele înrădăcinate ale savanților liberali, care, în general, resping inspirația Bibliei.

Interesul pentru codurile Bibliei reapare spre sfârșitul anilor ’80 ai secolului trecut. În 1988, trei cercetători din Israel, pornind de la cercetările lui Rabbi Michael Dov Ber Weissmandl, întreprinse pe la începutul secolului XX, au făcut un experiment. Doron Witztum, Yoav Rosenberg și Eliyahu Rips de la Universitatea Ebraică și Colegiul de Tehnologie din Ierusalim au finalizat un proiect de cercetare care a urmat cercetarea lui Rabbi Weissmandl.

În 1989, Witztum a publicat o carte (în limba ebraică) intitulată *O altă dimensiune*, în care erau prezentate aproape 200 de matrice prin intermediul cărora explica pe scurt conceptul de „scriere codificată bidimensional“. Majoritatea grilelor evidențiau cuvinte legate foarte mult, prin sensul lor,

de detalii istorice – de exemplu, numele unei persoane, data și locul unde au avut loc evenimentele cruciale din viața respectivului, detalii despre evenimentele majore ale istoriei, cu alte cuvinte, informații despre evenimente care au avut loc la un timp oarecare după scrierea Torei.

În experimentul lor, ei au ales în mod arbitrar 300 de perechi de cuvinte, cum ar fi *ciocan* și *nicovală*, și au rulat programul de computer ca să găsească aceste perechi de cuvinte în textul din Facerea.

După ce programul a examinat textul pentru fiecare din cele 300 de perechi de cuvinte, cercetătorii au fost uimiți să constate că toate perechile căutate au fost localizate în Facerea, în imediată apropiere unul de altul.

Ca matematicieni și statisticieni, ei au fost desigur uluiți, deoarece știau că omenește este imposibil să construiești un model atât de complex și complicat sub textul de suprafață, cum ar fi Facerea, care relatează istoria poporului evreu.

Șansele ca 300 de perechi de cuvinte să apară din întâmplare în textul din Facerea sunt extrem de mici, iar rezultatul experimentului este pur și simplu uimitor. Concluzia este că doar o inteligență supranaturală, dincolo de puterile noastre, ar fi putut realiza modelul unor cuvinte codificate așa cum le găsim în Biblie.

În 1994, Doron Witztum, Yoav Rosenberg și Eliyahu Rips au făcut cunoscut lumii codul Bibliei printr-o lucrare academică cu un conținut matematic. Lucrarea pretindea că numele mai multor rabini evrei renumiți și datele lor de naștere sau moarte au fost codificate în cartea Facerii, foarte strâns legate una de alta, mai mult decât se putea explica prin întâmplare.

Ei au selectat treizeci și patru de nume din *Enciclopedia marilor personalități din Israel*, apoi au cerut programului de computer să caute în textul din Facerea perechi de cuvinte

codificate la intervale egal spațiate care să conțină numele personalităților în pereche cu datele lor de naștere sau moarte.

În mod neașteptat, programul a găsit fiecare pereche din cele treizeci și patru căutate încorporate în textul Facerii. Cuvintele fiecărei perechi au fost găsite la distanță mică unele de altele. Șansa ca aceste nume și date particulare să apară din întâmplare a fost calculată de matematicienii israelieni ca fiind de 1 la 755 000 000.

Oamenii de știință și editorii de la revista *Statistical Science* care au revăzut datele experimentului au fost uimiți. Ei au cerut repetarea testului cu un nou set de nume și date pentru treizeci și două de personalități israelite din aceeași *Enciclopedie*. Spre uimirea referenților sceptici, rezultatele au fost pozitive și pentru al doilea set de teste.

În ciuda faptului că toți referenții și-au păstrat propriile păreri împotriva inspirației Bibliei, evidența de necontestat și integritatea datelor au fost de așa natură încât editorii revistei, fără tragere de inimă, au aprobat publicarea articolului sub titlul „Secvențe de litere echidistante în Cartea Facerea“, *Statistical Science*, august 1994 (vol. 9, nr. 3), pp. 429-438[32]. Robert Kass, editorul revistei *Statistical Science*, referitor la acest studiu spunea că…

> …referenții noștri sunt uimiți și derutați: credințele lor prioritare îi fac să gândească că Facerea nu poate conține referințe cu înțeles despre persoane din zilele noastre, însă când autorii au făcut analize și verificări suplimentare efectul a persistat. Lucrarea este oferită astfel cititorilor ca un puzzle provocator.

Chiar de la publicarea acestei lucrări, codul Bibliei avea să fie supus unui atac virulent. Matematicianul R. Edwin Sherman, în cartea sa *Bible Code Bombshell*, vine cu următoarele amănunte:

> Am fost martorii unei serii de afișări neprofesioniste din partea unor reputați oameni de știință, care au afirmat cu tărie jumătate de adevăr, pentru a trage în

jos oameni din departamentul lor. Ei au declarat cu îndrăzneală că toate afirmațiile despre codurile Bibliei, trecute sau viitoare, trebuie să fie false, indiferent de dovezile ce ar putea apărea în viitor. Încercările lor de a discredita codurile Bibliei au avut un iz de disperare. Oare de ce?

Ar putea fi din motive similare cu cele care l-au condus pe Irod să ordone uciderea pruncului Iisus în ieslea Sa? Sau cu cele pentru care a fost dată afară rugăciunea din școlile publice? Indiferent de motivele lor, scepticii au avut destul succes în întoarcerea multor oameni din rândul publicului larg împotriva conceptului[33].

Un articol din revista *Bible Review*, semnat de dr. Jeffrey Satinover, în octombrie 1995, precizează că probabilitatea matematică ca numele și datele de naștere sau moarte ale celor șaizeci și șase de personalități să apară din întâmplare într-un text antic ca Facerea este cu puțin mai mică de 1 la 2 miliarde!

Interesant este că cercetătorii au încercat să reproducă acele rezultate rulând aplicația și pe alte texte ebraice din afara Bibliei, incluzând și Pentateuhul samaritean. Samaritenii au creat propria lor variantă de text din cele cinci cărți ale lui Moise, numind-o Pentateuhul samaritean, care diferă în puține locuri față de Biblia ebraică standard (cunoscută ca textul masoretic). În ciuda similitudinii de suprafață a celor două texte, cercetătorii nu au detectat perechile de cuvinte în textul Pentateuhului samaritean sau în alte texte ebraice din afara Bibliei.

Articolul lui Jeffrey Satinover din revista *Bible Review* a provocat un atac violent prin scrisori, multe foarte critice. Dr. Satinover le răspunde criticilor următoarele:

Robustețea codurilor găsite în Tora derivă din rigoarea cercetării. Ca să publici într-o revistă precum *Statistical Science*, trebuie să te descurci fără poticnire în fața unora dintre cei mai eminenți statisticieni din lume. Rezultatele au fost astfel într-un mod triplu neobișnuite: în extraordinarul fapt a ceea ce au găsit; în strictețea cu care au trebuit să fie stabilite concluziile; și în șansele neobișnuit de mici (mai puțin de 1 la 62 500) ca acestea să fie cauzate de întâmplare. Alte revendicări uimitoare despre Biblie, Shakespeare și așa mai departe nu s-au abordat niciodată cu acest tip de rigoare și niciodată nu au fost publicate într-o

> revizuire atât de strictă. Editorul revistei *Statistical Science*, el însuși un sceptic, a provocat cititorii să găsească vreo eroare; deși mulți au încercat, nu au avut succes. Toate întrebările puse de cititorii revistei *Bible Review* – și mulți alții mai pretențioși – au fost puse deja de critici profesioniști, iar răspunsul exhaustiv a fost dat prin cercetare. Răspunsuri complete și convingătoare chiar la aceste critici inițiale se pot obține tehnic (*Bible Review*, noiembrie 1995)[34].

Întregul experiment a fost refăcut de către matematicianul Harold Gans, ajutat de Nachum Bombach. Rezultatele acestei investigații asupra codurilor Bibliei au fost făcute publice în mai 1999 la conferința ținută la Ierusalim de către International Torah Codes Society.

Cărțile aduc codurile în atenția lumii

Controversa izbucnește, după publicarea lucrării din *Statistical Science*, nu doar în lumea comunității științifice, ci și în comunitățile religioase și între evrei și creștini. Cărțile scrise despre acest fenomen, în special *Codul Bibliei* (1997) și *Codul Bibliei II: Numărătoare inversă* (2002), ale lui Michael Drosnin, și *Descifrarea codului Bibliei* (1997), scrisă de Jeffrey Satinover, l-au adus în atenția întregii lumi.

Cercetătorii creștini de asemenea au început să localizeze coduri în Biblie despre Iisus Hristos și au fost publicate mai multe cărți despre descoperirile lor. Printre aceștia îi amintim pe Grant Jeffrey cu *The Signature of God* (1996, 2002, 2010) și *The Handwriting of God* (1998), Yacov Rambsel cu *Yeshua. The Name of Jesus Revealed in Code in the Old Testament* (1996), *His Name is Jesus. The Mysterious Yeshua Codes* (1997) și *The Genesis Factor. The Amazing Mysteries of the Bible Codes* (2000) și, câțiva ani mai târziu, cartea lui R. Edwin Sherman, *Bible Code Bombshell: Compelling Scientific Evidence That God Authored the Bible* (2005, 2012).

Descoperirile au fost folosite și pentru multe scopuri de senzație. Jeffrey Grant menționează apariția unui articol în *Newsweek*, din iunie 1997, în care se comentează cartea jurnalistului Michael Drosnin, *Codul Bibliei*. Titlul articolului era „Caută și vei găsi: O nouă carte controversată declară că îngropat în Biblie există un ghid secret despre tot ce a fost, este și va fi“[35].

Publicată în primăvara lui 1997, a produs o mare senzație în lumea laică și creștină. Deși apare la aproape un an după cartea lui Grant Jeffrey, *The Signature of God*, și a altor câtorva scrise de evrei pe aceeași temă, *Codul Bibliei* a fost intens promovată de editorul ei pe importantele piețe de desfacere media cum ar fi CNN, revista *Time* și emisiunea *Oprah Winfrey Show*. Rezultatul este că întreaga lume a luat cunoștință de codurile Bibliei.

Era noastră de comunicație instant l-a adus pe Michael Drosnin în centrul atenției cu o viteză uluitoare. *Codul Bibliei* a fost promovată cu succes de *Simon & Schuster* pe lista de bestselleruri din *The New York Times* pentru mai multe săptămâni în anii 1997 și 1998.

Drosnin nu este un jurnalist de duzină. După perioadele petrecute la *The Washington Post* și *The Wall Street Journal*, el a scris bestsellerul *Citizen Hughes*. Sherman consideră *Codul Bibliei* un regres uriaș pentru cercetătorii serioși ai codului, din cauza exemplelor slabe pe care le folosește.

În iunie 1997, dr. Eliyahu Rips, unul dintre cei care au făcut cunoscut fenomenul în 1994, a postat un comunicat de presă pe site-ul său în care a declarat că nu sprijină lucrarea lui Drosnin și concluziile sale.

Unul dintre cei mai importanți cercetători ai codului Bibliei este Doron Witztum. Pe 4 iunie 1997, el a făcut o declarație publică pe internet, în care, fericit să vadă publicitatea făcută

codurilor Bibliei, a declarat că întreaga credibilitate a cercetării codului Torei ar putea fi distrusă de Drosnin din cauza lipsei unei metodologii științifice angajate în lucrarea sa.

Sherman crede că atunci când Michael Drosnin a prezentat răspunsurile sale triviale a fost ușor pentru sceptici să obțină exemple comparabile din texte neinspirate. Scepticii sunt prea inteligenți să se gândească că pot obține exemple din texte neinspirate care să poată fi comparate cu mega-grupurile din Biblie, prezentate de Sherman în cartea sa *Code Bible Bombshell*. Astfel, aceștia vor urmări probabil alte tactici.

La rândul său, Jeffrey Satinover consideră că Drosnin prezintă codul Bibliei într-o lumină foarte nefericită când pretinde că acesta poate fi folosit în mod curent la prezicerea viitorului. Această atitudine are capacitatea de a discredita cercetările mai serioase înainte de a se face ascultate.

Chiar dacă nu s-a bucurat de aceeași publicitate ca în cazul lui Drosnin, studiul a fost dus mai departe și de câțiva cercetători creștini, amintiți mai sus, Grant R. Jeffrey, Yacov Rambsel și R. Edwin Sherman.

Scopul lucrărilor lui Yacov nu este de a împinge la căutarea senzaționalului, nici de a-i convinge pe savanții sceptici. Yacov a fost un evreu mesianic care a căutat să-și exprime, prin lucrările sale, dragostea față de Mesia. Prin aducerea la lumină a prezenței lui Iisus (Yeshua) în cuvintele Vechiului Testament, el a dorit altora, evrei și creștini, să dea dovadă de aceeași dragoste.

În timp ce Grant Jeffrey și Yacov Rambsel au scris de pe poziții creștine, R. Edwin Sherman a scris ca un matematician, analizând fenomenul codurilor Bibliei din punct de vedere matematic și statistic. Când a început prima dată investigarea declarațiilor despre codul Bibliei, în anul 2000, Sherman era cu desăvârșire sceptic în privința lor. Cu toate acestea,

posibilitatea ca ele să fie validate l-a fascinat atât de mult, încât nu a mai putut rezista tentației de a le investiga profund.

Cu pregătirea sa matematică se simțea irezistibil atras și provocat intelectual spre a testa și verifica declarațiile făcute publice despre codurile Bibliei. El afirma că…

> …scepticii încearcă blocarea informațiilor lămuritoare ca să ne facă să credem o minciună – că toate exemplele de cod sunt comparabile, în sensul că ele ar putea fi ușor produse de întâmplare. Jumătatea de adevăr este că unele exemple publicate sunt așa cum spun ei. Întregul adevăr este că apariția altor exemple este imposibil să fie explicată prin întâmplare, așadar ele trebuie să fie intenționate. Noi avem instrumente cu care să evaluăm diferența[36].

Dar să ne întoarcem un pic în timp la cel care a motivat cercetarea oamenilor de știință din Israel, începută la sfârșitul anilor ’80 ai secolului trecut.

În primii ani ai secolului XX, în Slovacia s-a făcut auzit glasul unei alte minți luminate. Michael Dov Ber Weissmandl a fost un copil minune, care încă de foarte tânăr a făcut referiri la cele scrise despre coduri de un alt învățat, Rabbeinu Bachya, care a trăit și a murit în secolul al XIII-lea.

Rabinul Weissmandl nu este singurul care a descoperit în Biblie structuri ascunse variate, mai ales numerice. Majoritatea lor tind să infirme așa-numitele ipoteze documentare, argumentele principale de care se agață „critici reputați“, ce afirmă că textele biblice nu reprezintă o singură creație unificată, ci fragmente din texte a diferiți autori, prescurtate și schimbate de oameni de-a lungul secolelor. Însă după ce s-a efectuat un mare număr de studii și analize, s-a tras concluzia că sursa este unică – indiferent cât de lipsit de continuitate pare să fie textul la prima vedere.

De-a lungul vieții, rabinul Weissmandl a avut certitudinea, susținută de descrierea lui Bachya despre secvențele de litere echidistante, că în Tora există informații de origine divină. Bachya nu a fost primul care a pus accentul pe faptul că în Tora

există asemenea informații. Întreaga literatură iudaică conține informații de acest gen.

Entuziasmat, Weissmandl a făcut, tânăr fiind, un pas extraordinar: a scris textul Torei, ce conține 304 805 de litere, pe șiruri de câte zece. Astfel, a reușit să descopere cel puțin codurile ce apăreau pe intervale de câte zece litere sau multiplu de zece. El știa că alți învățați înaintea lui – rabinul Moses Cordovero[37] și rabinul Eliyahu Solomon (Vilna Gaon) – știau de coduri.

Se pare că Weissmandl a mai descoperit numele mai multor învățați, laolaltă cu detalii variate privitoare la viețile lor. Aceasta a fost baza de date de la care au pornit Witztum, Rips și Yoav Rosenberg – primele lor studii s-au referit la șaizeci și șase de personalități.

Weissmandl a cercetat Tora ani de zile și a localizat cuvinte, fraze și perechi de cuvinte cu înțeles, lucrând manual pe text, dar nu a păstrat în scris descoperirile sale. Din fericire, câțiva dintre studenții săi au consemnat unele dintre exemplele descoperirilor sale și le-au publicat în cartea *Torat Chemed*, după moartea sa[38].

Așa cum am arătat mai sus, după decenii, câțiva cercetători din Israel care au auzit de munca sa au început să caute în Tora acele cuvinte pentru a stabili dacă au existat sau nu codurile respective.

Descoperirile lor au condus în cele din urmă la studii de cercetare la Universitatea Ebraică, dovedind valabilitatea codurilor, care sunt cunoscute sub numele de „secvențe de litere echidistante“ (ELS).

Folosirea calculatoarelor cu putere de calcul sporită a permis cercetătorilor să exploreze textul Torei în moduri care pentru generațiile precedente puteau fi doar un vis.

ELS și EWS

Am pomenit deja despre secvențele de litere echidistante (*equidistant letter sequences* – ELS). Această tehnică presupune citirea literelor pe sărite, din *i* în *i* litere, unde *i* este pasul de citire. Nu este nimic magic în această tehnică, este pur și simplu un mod de citire a unui mesaj ascuns într-un text inteligibil. Tehnica este cunoscută în criptografie sub numele *steganografie*.

Când *i* are o valoare mică, citirea se poate face și manual, însă când valoarea lui *i* este mare citirea manuală este mult mai dificilă, solicitând mai mult timp.

Să dăm un exemplu simplu. Dacă vrem să identificăm cuvintele codificate la interval de 10, vom citi pe sărite în textul dat literele cuvântului țintă din 10 în 10. Dacă începem cu prima literă, vom citi 1, 11, 21, 31, 41, 51, … Dacă începem căutarea cu litera 5, atunci vom citi 5, 15, 25, 35, 45, 55, … Dacă prima literă este pe poziția 7, atunci cuvântul citit este 7, 17, 27, 37, 47, 57, … Când citirea se face manual pentru intervale mici, putem simplifica munca punând textul într-o matrice cu *i* coloane, în cazul nostru 10 coloane. Astfel putem ușor identifica mult mai multe cuvinte codificate, folosindu-ne de capacitatea creierului uman de a procesa informația în paralel, sub formă de imagine.

Când dorim să citim cuvintele codificate pentru alt interval, construim o matrice corespunzătoare cu *i* coloane, unde *i* este intervalul de citire. Teoretic, citirea manuală folosind matricele este valabilă pentru orice interval, însă la intervale de ordinul zecilor, sutelor sau chiar miilor, efortul și timpul necesare sunt extrem de mari, iar metoda, ineficientă.

Acesta este principalul motiv pentru care codul Bibliei nu a putut fi verificat decât pe intervale mici, câtă vreme nu s-a

folosit puterea de calcul a computerelor.

Pe o matrice de 10 coloane pot fi citite și cuvintele cu un interval echidistant de 20 sau 30. Ele vor apărea pe verticală și vor fi citite din două în două și, respectiv, din trei în trei rânduri. Un exemplu, pentru *i* = 20, ar fi 1, 21, 41, 61, … sau 7, 27, 47, 67, … , iar pentru i = 30, ar fi 1, 31, 61, 91, … sau 5, 35, 65, 95, … Evident că în aceste cazuri citirea presupune mai multă atenție și o memorie vizuală bună.

Așa au lucrat înțelepții evrei vreme de sute de ani. Așa a lucrat și rabinul Weissmandl și chiar Yacov Rambsel.

Reprezentarea matematică ar fi: L(p) = *i*(p-1), unde L este litera, p este poziția literei din cuvântul țintă, iar *i* este pasul de citire.

După cum puteți constata, principiul de citire este simplu. Mai mult, pe o matrice de 10 se pot citi cuvintele cu *i* = 9 sau *i* = 11. În aceste cazuri ele vor apărea pe o linie oblică. Este nevoie doar de un ochi bine format.

Dezvoltarea tehnicii de calcul în ultimele decenii și folosirea ei în citirea secvențelor de litere echidistante (ELS) a făcut posibilă căutarea unui mare număr de perechi de cuvinte și determinarea din punct de vedere statistic dacă apariția lor este întâmplătoare sau intenționată. Acesta a fost subiectul articolului „Secvențe de litere echidistante în Cartea Facerea“, publicat de Doron Witztum, Yoav Rosenberg și Eliyahu Rips în revista *Statistical Science*, în august 1994. Din acel moment, codul Bibliei a început să fie privit nu numai din punct de vedere religios, ci și statistic sau matematic.

Abordarea matematică și statistică a codului ne permite să distingem între cuvintele formate întâmplător și cele așezate intenționat în textul Bibliei. Mai pe înțeles, probabilitatea de a găsi cuvinte scurte, cu lungimi mai mici de cinci, formate din întâmplare, este mai mare decât în cazul cuvintelor cu lungimi

mai mari de cinci. Statistica ne ajută să distingem între cuvintele formate întâmplător și cele așezate intenționat.

Un alt element important în interpretarea codului este fenomenul de grupare și echidistanța dintre literele citite. Cu alte cuvinte, cu cât găsim mai multe cuvinte grupate pe un text scurt, cu atât probabilitatea unei apariții întâmplătoare este mai mică. Acest aspect îl descrie amănunțit Edwin Sherman în cartea sa *Bible Code Bombshell*.

Pentru a înțelege mai bine cele expuse, să dăm un exemplu. Este mare diferență între un cuvânt de 4 litere care apare la un *i* de ordinul miilor și același cuvânt care apare la un *i* de ordinul unităților sau zecilor. Când valoarea lui *i* este foarte mare, probabilitatea ca acel cuvânt să se fi format întâmplător este și ea mare, pe când dacă valoarea lui *i* este foarte mică, atunci probabilitatea ca acel cuvânt să se fi format întâmplător este și ea foarte mică. Apoi, cu cât apar mai multe cuvinte grupate, cu atât probabilitatea de a se fi format întâmplător este mai mică. Mai curând este vorba de o plasare a lor intenționată.

Scepticii și criticii au încercat să discrediteze codul și să inducă în eroare cititorii afirmând doar o jumătate de adevăr și lăsând impresia că toate cuvintele codificate în Biblie sunt întâmplătoare. Adevărul întreg, cum explică și Sherman în cartea sa, este că o parte din cuvintele cu lungime sub cinci litere codificate în text pot fi considerate întâmplătoare, dar nu toate, pe când pe cele lungi, din punct de vedere statistic, este mai greu să le consideri întâmplătoare.

Despre existența cuvintelor codificate în textul Bibliei am aflat prima dată în anul 1986, pe când eram student, dintr-un articol mai vechi publicat într-o revistă teologică. Pe lângă informații privind grija scribilor evrei pentru copierea exactă a textului Torei, se amintea și de cuvinte codificate prin tehnica *equidistant word sequences* – EWS (secvențe de cuvinte

echidistante). Yacov Rambsel amintește de această tehnică într-una din cărțile sale.

Cum se procedează? Se citește prima literă a cuvintelor echidistante. Să dăm un exemplu. Se ia prima literă a cuvintelor echidistante 1, 4, 7, 10, ..., pentru $i = 3$ și aflăm cuvântul codificat. Tehnica pare simplistă. Unii se vor întreba de ce să ne muncim ca să citim astfel de cuvinte codificate? Răspunsul îl vor afla în această lucrare.

Tehnica a fost des folosită în trecut de unii scriitori și de poeți pentru a-și semna operele într-un mod ascuns sau pentru a da informații suplimentare ce nu puteau fi spuse direct în text. Evreii cunoșteau și foloseau din vechime mai multe sisteme de codificare, dintre care cel mai cunoscut este cel numit *atbash*. În *atbash*, prima literă din alfabet este înlocuită cu ultima, a doua literă cu penultima, a treia cu antepenultima și așa mai departe.

O altă tehnică presupune examinarea literelor ebraice prin utilizarea unei progresii secvențiale (1, 2, 3, 4) sau inversul acesteia (4, 3, 2, 1). Yacov a descoperit că aceste coduri pot trece de la o carte la alta. Câteva coduri care dezvăluie numele lui Yeshua/Iisus încep în ultimul capitol al unei cărți și continuă în primele capitole ale următoarei cărți.

Folosirea computerelor a permis cercetătorilor din întreaga lume să exploreze textul Torei într-un mod cu totul nou. Acum, căutarea se poate face pe orice interval, de la $i = 1$ până la sute de mii, în funcție de lungimea textului în care se face căutarea și a cuvântului căutat. Mai mult, căutarea în text se poate face în ambele sensuri.

În prezent există mai multe softuri create special pentru cercetarea Scripturii ebraice (Tanakh). Pentru cercetarea personală folosesc softul The Keys of the Bible.

Codurile Bibliei pot fi găsite doar în textul masoretic autentic

Nimeni nu poate găsi coduri inteligibile și detaliate în alte texte ebraice în afară de Biblie. Au fost examinate cu atenție și alte scrieri ebraice, cum ar fi Talmudul, Mishna, scrierile apocrife sau Pentateuhul samaritean, pentru a fi dovedită existența codurilor. Criticii susțin că au găsit unele coduri și în alte texte, însă adevărul este că ceea ce au găsit sunt doar cuvinte ELS ocazionale și accidentale, la intervale foarte mari, care nu pot fi comparate cu codurile autentice ale Bibliei, ca cele găsite în Vechiul Testament, în care cercetătorii au identificat numeroase cuvinte codificate, în paragrafe și la intervale scurte, despre evenimente petrecute cu mult după scrierea textului.

Codurile Bibliei nu pot fi folosite pentru ghicirea evenimentelor viitoare

Nimeni nu poate descoperi informații inteligibile codificate despre evenimente care nu s-au petrecut încă. Până ce un eveniment nu se petrece este imposibil a se cunoaște cuvintele țintă care trebuie căutate. Codurile Bibliei confirmă că Scriptura conține date codificate despre evenimente istorice (cum ar fi răstignirea lui Iisus Hristos) care s-au petrecut după mai multe secole de când a fost scris textul Vechiului Testament. Însă codurile nu pot fi folosite pentru ghicirea evenimentelor din viitorul nostru, adică a evenimentelor care nu s-au petrecut încă. Biblia interzice categoric orice practică de ghicire a viitorului.

Cercetătorii codurilor, evrei și creștini, resping ideea că aceste coduri pot fi folosite pentru ghicirea sau prevederea unor evenimente viitoare. Informațiile codificate în Biblie pot fi

interpretate corect doar pentru evenimente istorice care s-au petrecut deja. În aceste cazuri putem compara detaliile despre evenimente istorice petrecute cu informațiile codificate în Biblie. Astfel, slava și cinstea se îndreaptă către Dumnezeu, și nu către cercetătorii codului.

Codurile Bibliei nu evidențiază nicio învățătură teologică ascunsă

Nu există mesaje sau învățături teologice ascunse în cuvintele codificate. Mesajul lui Dumnezeu privind mântuirea și poruncile Sale pentru sfințirea vieții se găsesc doar în textul de suprafață al Scripturii. Codurile arată doar cuvinte cum ar fi nume, locuri și date, care confirmă inspirația și originea supranaturală a Scripturii și faptul că Iisus Hristos este adevăratul Mesia.

Codurile Bibliei nu au nimic în comun cu numerologia

Codurile Bibliei nu au nimic în comun cu numerologia. Numerologia este definită ca „studiul semnificației oculte a numerelor“. Numerologia este în legătură cu divinația și ghicirea viitorului, practici interzise de Sfânta Scriptură. Despre aceste coduri s-a scris în reviste de matematică și de știință și au fost prezentate la milioane de persoane de când au fost descoperite în urmă cu douăzeci de ani.

Oricine poate examina cuvintele codificate folosind un dicționar biblic ebraic-englez sau ebraic-român, ca să verifice singur dacă aceste cuvinte există sau nu în text. De asemenea, există disponibile programe de computer cu care se pot verifica aceste coduri ale Bibliei.

De ce a pus Dumnezeu aceste

coduri ascunse în Scriptură?

Până pe la începutul secolului XX, Biblia a fost acceptată ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu inspirat și autoritar. Cu toate acestea, noi suntem martorii unui asalt fără precedent asupra autorității Bibliei, susținut de elita intelectuală, de instituțiile de învățământ, de teologii liberali și de media. Personal împărtășesc aceeași părere cu Grant Jeffrey că prin codurile Bibliei ne este oferită o nouă evidență extraordinară care să dovedească acestei generații de sceptici că Biblia este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu inspirat.

Natura complexă a acestor coduri ne arată că descoperirea acestor cuvinte codificate nu putea să se petreacă înainte de dezvoltarea tehnicii de calcul și a computerelor. Dumnezeu a ascuns aceste incredibile coduri în așa fel încât să fie descoperite acum, când autoritatea Bibliei este pusă la îndoială mai mult ca oricând. Actuala generație de sceptici are nevoie de o evidență științifică suplimentară, ca cea oferită de codurile Bibliei, într-un mod în care generațiile precedente nu aveau nevoie.

Cu sute de ani în urmă, un rabin faimos, Eliyahu ben Solomon, cunoscut sub numele de Vilna Gaon, a trăit și a învățat în orașul Vilna, Lituania, lângă Marea Baltică în nordul Europei. Acest înțelept evreu, mistic și genial, i-a învățat pe ucenicii săi că Dumnezeu a ascuns o cantitate mare de informații secrete codificate în literele ebraice ale Torei.

> Tot ce a fost, este și va fi până la sfârșitul timpului se află în Tora, de la primul până la ultimul cuvânt. Și asta nu la modul general; sunt incluse detalii despre fiecare persoană în parte, detalii dintre cele mai minuțioase despre tot ce i s-a întâmplat din ziua în care s-a născut și până când a murit; la fel este cazul cu fiecare animal în parte, cu fiecare vietate în parte (Vilna Gaon, *Introducere la Sefira Ditzniut*)[39].

Există o mărturie interesantă, care sugerează cunoașterea

codurilor în scrierile mistice iudaice, numită Zohar. „Întreaga Toră este plină cu nume divine. Numele divine aleargă prin fiecare cuvânt din Tora“ (*Zohar* II, 87a)[40].

Pe la anul 1200, Moise Maimonide, cunoscut ca Rambam, a făcut un comentariu curios despre această declarație din Zohar care ne indică că el a înțeles că există coduri complexe ascunse în Tora. El a spus că aceste coduri ascunse furnizează un alt motiv pentru care Tora trebuie considerată ca nepotrivită pentru a fi folosită dacă și numai o singură literă din text a fost greșită. Scoaterea sau adăugarea unei singure litere din textul ebraic ar putea elimina codul ascuns în secțiunea respectivă de text. De asemenea, există o declarație sugestivă în Talmud care se referă la coduri: „În Tora se face amintire despre toate“ (*Talmud Tanànim* 9a). Alte referințe la existența codurilor Bibliei sunt găsite în următoarele pasaje: *Zohar* 2, 161a; *Brèishit Rabah* 1, 1; *Tanchuma* 1,1; *Raza Mb̀emma*; și *Brèishit* 23a[41].

Dr. Satinover argumentează că…

> …vechile tradiții susțin că există șapte porți ale înțelepciunii, șapte metode diferite de interpretare a textelor Torei. Dintre acestea metoda literelor echidistante este doar una (după Zohar e cea de-a cincea). Dar dacă convingerile lui Vilna Gaon sunt corecte – și anume că în Tora sunt cuprinse toate detaliile istoriei, un text de numai 300 000 de litere –, atunci codul Bibliei trebuie să conțină numeroase alte sisteme de codificare pentru a le dezvălui, deci nu numai sistemul literelor echidistante, nu numai principiul spațiului minimal și așa mai departe. Dar dacă există numeroase reguli de codificare, atunci trebuie să existe și legi care definesc fiecare clasă de codificare și regulile conform cărora s-a operat codificarea[42].

Dintre aceste reguli de codificare am amintit trei: secvențe de litere echidistante, secvențe de cuvinte echidistante și examinarea progresiilor secvențiale.

Descoperirea codurilor Bibliei care relevă informații despre viața, activitatea și moartea lui Iisus din Nazaret, în pasajele profetice ale Vechiului Testament, scrise cu multe secole înainte de nașterea Sa, oferă o evidență puternică că Iisus Hristos este

adevăratul Mesia și Fiul lui Dumnezeu. Despre acestea vom discuta într-un alt capitol.

Codurile Bibliei au un singur scop, acela de a dovedi oamenilor din generația noastră că Biblia este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru noi, codurile Bibliei sunt semnătura autentică a lui Dumnezeu în paginile Sfintei Scripturi. Vom vedea în capitolul următor o serie de coduri care întăresc afirmația noastră.

Fiecare iotă și cirtă

Însuși Iisus Hristos a afirmat că literele care compun Scriptura au fost inspirate direct de Dumnezeu și au fost păstrate într-o ordine precisă pentru eternitate. „Că adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate“ (Matei 5, 18). Cuvântul românesc *iota* este traducerea cuvântului grecesc *iota*, adică litera *i*. Acest *i* din greacă este echivalentul literei *yod*, cea mai mică literă din alfabetul ebraic. *Cirtă* vine de la cuvântul grecesc *keraia*, derivat de la cel mai mic simbol gramatical ebraic. Iisus a precizat că orice literă, oricât de mică, sau semn gramatical din textul original al Bibliei a fost inspirat direct de Dumnezeu.

Sfântul Ioan Hrisostom (secolul al IV-lea), referindu-se la acuratețea textului Scripturii, afirmă: „În parte, am arătat altă dată că în Scriptură nu-i pusă nici o iotă, nici o cirtă fără scop“[43]. Sau, în alt loc, spune că…

> …de aceea și eu, cu toate că mă hotărâsem să vorbesc despre altceva, părăsesc subiectul acela și mă pregătesc să poposesc lângă cuvintele acestea, ca să vedeți că nimic nu este de prisos în Sfânta Scriptură, nimic nu este de mică importanță, nici o iotă, nici o cirtă, ci și cel mai neînsemnat cuvânt ne deschide mare noian de gânduri. Dar pentru ce vorbesc eu de cel mai neînsemnat cuvânt? Adeseori numai adaosul unei singure litere dă cuvântului desăvârșită putere de gânduri. Și se poate vedea asta cu numele lui Avraam[44].

> Eu socot că niciun om studios nu va voi să treacă cu vederea vreun cuvânt din cele aflate în Scriptură, fie șir de nume, fie număr de ani, fie salutare, oricât de neînsemnată[45].

> Și ce spun eu de scăderi sau adăugiri în Sfânta Scriptură? Când chiar o virgulă, sau o citire prefăcută, sau mai bine zis o rostire preschimbată a unui singur cuvânt de multe ori a zămislit cele mai rele urmări[46].

Pe lângă exemplele date din scrierile înțelepților evrei, cred că aceste câteva exemple din scrierile Sf. Ioan Hrisostom sunt suficiente pentru a arăta grija scriitorilor și Părinților Bisericii primare pentru acuratețea textului scripturistic.

Declarația lui Iisus despre textul Scripturii a fost confirmată două mii de ani mai târziu prin intermediul unei analize complicate a textului ebraic al Bibliei de către matematicieni și informaticieni din Israel. Spre surprinderea lor, cercetătorii au descoperit că fiecare literă din Tora se încadrează într-un proiect complicat, extrem de precis din punct de vedere matematic.

Acest fenomen al codurilor Bibliei a fost pus de Dumnezeu în textul Scripturii cu mii de ani în urmă și păstrat ascuns până în zilele noastre. Cele mai multe dintre aceste coduri nu au putut fi descoperite printr-o examinare manuală a textului. Abia dezvoltarea tehnicii de calcul și aplicarea ei în cercetarea textului ebraic al Scripturii a făcut posibilă descoperirea de noi cuvinte codificate.

Ideea folosirii computerului pentru analiza Torei a fost propusă de dr. Moshe Katz[47] în anul 1983[48]. Dr. Elyiahu Rips de la Universitatea Ebraică din Ierusalim a făcut un studiu independent asupra secvențelor de litere echidistante, concentrându-se pe căutarea de structuri ascunse în textul cărții Facerea, așa cum am arătat mai sus.

Toate codurile descoperite și făcute publice pot fi verificate de către oricine este interesat, prin analiză manuală pe textul ebraic al Torei. Cercetarea este deschisă oricui dorește să se

convingă personal, cu condiția să folosească textul masoretic autorizat (Koren). În cele ce urmează am oferit referința pentru fiecare cuvânt codificat pentru a le fi de ajutor celor ce doresc să facă verificarea pe textul ebraic al Bibliei.

---

[28] Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*, Editura Elit, Ploiești, 1998, p. 17.

[29] Jeffrey Satinover, *op. cit.*, p. 129.

[30] Yeshiva (ebraică: **הבישי**, lit. *adunare*; pl. **תובישי**, *yeshivot*) este o instituție evreiască, ce se concentrează pe studiul textelor religioase tradiționale, în primul rând Talmudul și Tora.

[31] R. Edwin Sherman, *Bible Code Bombshell. Compelling Scientific Evidence That God Authored the Bible*, New Leaf Press, Green Forest, 2012, p. 10.

[32] *http://signallake.com/signallake.com/innovation/TorahCodes1994.pdf*.

[33] R. Edwin Sherman, *op. cit.*, p. 8.

[34] Citat de Grant R. Jeffrey în „Introducere" la cartea lui Yacov Rambsel, *His Name is Jesus. The Mysterious Yeshua Codes*, Frontier Research Publications, Inc., Toronto, 1997, p. 20.

[35] Grant R. Jeffrey, în „Introducere" la Yacov Rambsel, *op. cit.*, Frontiere Research Publications, Inc., Toronto, 1997, pp. 20-21.

[36] R. Edwin Sherman, *op. cit*., p. 10.

[37] Moses ben Jacob Cordovero (1522-1570).

[38] Robert M. Haralick, Eliyahu Rips, Matityahu Glazerson, *Torah Codes: A Glimpse into the Infinite*, Mazal & Bracha Publishing, Inc., New York, 2005, p. 72.

[39] Am găsit acest citat în mai multe surse, cum ar fi Yacov Rambsel, *Yeshua. The Name of Jesus Revealed in Code in the Old Testament*, Word Publishing, Nashville, 1996, p. XIII; Grant R. Jeffrey, *The Handwriting of God. Sacred Mysteries of the Bible*, Word Publishing, Nashville, 1998, p. 158; Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*, Editura Elit, Ploiești, 1998, p. 10; dr. Moshe Katz, *CompuTorah. On Hidden Codes in the Torah*, ed. cit., p. 25; Robert M. Haralick, Matityahu Glazerson, *The Torah Codes and Israel Today*, Jerusalem, 1996, p. 1.

[40] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., p. 24.

[41] Grant R. Jeffrey, *op. cit*., p. 159.

[42] Jeffrey Satinover, *op. cit*., pp. 267-268.

[43] Sf. Ioan Hrisostom, *Despre schimbarea numelor*, Cuvântul I, 4 (P.G. 51, 113-156).

[44] Sf. Ioan Hrisostom, *Cuvântul I la «Îmbrățișați pe Priscila și Acvila», și celelalte*, 1 (P.G. 51, 187-196).

[45] *Idem*, *Cuvântul II la Priscila și Acvila; și că nu se cuvine să vorbim de rău pe preoții lui Dumnezeu*, 1 (P.G. 51, 196-208).

[46] *Idem*, *Omilii la Epistola I Corinteni*, Omilia XXXIV (P.G. 61, 11-373).

[47] Dr. Moshe Katz este profesor de istorie la Universitatea Ebraică din New York, SUA, autor al cărții *CompuTorah. On Hidden Codes in the Torah*.

[48] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., p. 50.

CAPITOLUL 5

Tainele Torei se dezvăluie

De-a lungul mileniilor, codurile din Biblie au rămas ascunse. Erau mult prea greu de găsit și extrem de dificil de confirmat. Cercetarea codurilor în timp a dus la dezvoltarea criptografiei, iar criptanaliza a putut să evolueze datorită statisticii matematice. Pentru că în ultimul secol problema codificării și a spargerii codurilor devenise o problemă de viață și de moarte, dezvoltarea criptanalizei a favorizat dezvoltarea informaticii și apariția computerelor. Așadar cercetarea Torei a dus la dezvoltarea criptografiei și a informaticii, care acum ajută la cercetarea profundă a codurilor Bibliei.

Cercetarea codurilor a devenit din ce în ce mai concentrată, iar subiectul a fost supus testărilor intense și analizelor statistice. Unul dintre cei mai importanți parametri ieșiți în evidență în urma acestor cercetări a fost cel al *grupării*.

Cercetătorii au observat tendința codurilor de a se grupa pe porțiuni mici de text. Mai mult, s-a observat și existența unor anumite legături între cuvintele codificate grupat.

Nu se pune la îndoială existența codului sau a cuvintelor codificate. Ele există și nu pot fi contestate. Bătălia se dă la nivel matematic și statistic, pentru a dovedi dacă aceste secvențe de litere echidistante sunt sau nu întâmplătoare. Sigur, unele sunt întâmplătoare, dar foarte multe sunt plasate intenționat, așa cum foarte bine explică Edwin Sherman în cartea sa *Bible Code Bombshell*.

Există mii și mii de coduri, poate zeci de mii de cuvinte codificate în textul ebraic al Vechiului Testament. Nimeni nu a numărat încă toate aceste coduri. De aceea, este bine să avem în minte câteva aspecte pe care să le urmărim, și anume: fenomenul de grupare, echidistanțele mici, armonia și frumusețea așezării codurilor.

Coduri descoperite de către cercetători

Numărul codurilor descoperite este imens. Cercetătorii israelieni au început cu descoperirea mai multor perechi de cuvinte, apoi cu numele și data nașterii sau morții a șaizeci și șase de personalități și au continuat cu descoperirea de coduri privind evenimente din istoria recentă, cum ar fi cele despre Holocaust, atacuri teroriste, dezastre sau teme biblice. Aceste tipuri de coduri au fost cele mai mediatizate.

Noi ne vom concentra mai mult pe codurile legate de subiecte biblice și mesianice. Scopul nostru este acela de a dovedi că toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu cuvânt cu cuvânt.

Cuvântul *Tora* codificat în Biblie

Cercetătorii au descoperit cuvântul **הרות**, *Torah*, în Facerea 1, 1, începând din primul cuvânt, cu litera a șasea, la un salt înainte de cincizeci de litere[49]. Am reluat testul pe programul The Keys of the Bible și am verificat pentru această echidistanță (*i* = 50) de câte ori apare în Facerea cuvântul Tora. Programul a găsit șase apariții, trei citite de la dreapta la stânga și altele trei citite de la stânga la dreapta.

Figura 1. Cuvântul *Tora* în Facerea 1, 1

Iată pozițiile celor șase cuvinte:

Versetul	*Cuvântul*	*Litera*	*Salt*
1, 1	1	6	50
16, 1	2	3	– 50
16, 8	10	2	50
24, 20	2	2	– 50
24, 54	2	4	– 50
49, 28	7	4	50

Spre surprinderea lor, cercetătorii au găsit în primul verset din Ieșirea, a doua carte din Biblie, același cuvânt **הרות**, *Tora*, citit la același interval de cincizeci, începând cu prima apariție a literei **ת**, *tav*.

Figura 2. Cuvântul *Tora* în Ieșirea 1, 1

În Ieșirea, cuvântul *Tora* apare, la un interval de cincizeci de litere, de opt ori, după cum urmează:

Versetul	*Cuvântul*	*Litera*	*Salt*
1, 1	2	4	50
12, 11	3	2	50
12, 46	13	1	50
14, 5	19	2	50

28, 14	11	2	50
33, 17	13	4	50
35, 3	2	1	– 50
39, 8	9	4	50

La examinarea cărții Leviticul, cuvântul הרות nu mai apare codificat în primul verset, însă este codificat începând cu Leviticul 4, 30 și apare de șase ori. Numărul așteptat de apariții întâmplătoare este de 3,4.

În cartea Numerii, cuvântul הרות apare din nou în primul verset, dar citit invers, de la stânga la dreapta. În Numerii, la interval de cincizeci, apare de cinci ori. Numărul așteptat de apariții întâmplătoare este de 3,2. În Deuteronomul, la un interval de cincizeci apare cuvântul הרות de șapte ori, cu un număr de apariții întâmplătoare așteptate de 3,9. Același cuvânt este găsit și la un interval de patruzeci și nouă de litere, începând din al cincilea verset și citit invers. Cuvântul apare de trei ori la acest interval de citire.

După cum putem observa, cuvântul הרות apare în toate cele cinci cărți ale lui Moise, codificat din primul capitol al fiecărei cărți. În Cartea Numerii am găsit cuvântul הרות codificat la un interval de patruzeci și patru de litere, începând din primul verset și citit de la dreapta la stânga. Am testat aparițiile pe intervale de la doi la o sută și am identificat trei sute douăzeci de apariții.

Matematicianul Daniel Michelson a calculat că șansele apariției cuvântului הרות în primul verset din patru cărți ale Torei erau mai mari de trei milioane la unu. Eu l-am găsit, după cum am arătat, și în cartea Numerii. Așadar tiparul aparițiilor este la intervale de 50, 50, 44, 50, 49 pentru cele cinci cărți ale Torei.

Numărul de cuvinte codificate ce pot fi găsite cu ajutorul

unui soft specializat pe analiza textului biblic este imens. Dar trebuie să reținem următorul aspect: unele cuvinte se pot forma întâmplător, însă nu toate, având în vedere aceeași configurație de litere a textului. Oricine analizează codul Bibliei trebuie să aibă mereu în minte frumusețea aranjamentelor, căci aceasta, împreună cu ordinea matematică, nu poate fi rodul întâmplării.

Cuvântul *Eden* codificat în Facerea

De pildă, Rips a descoperit că în Facerea 2, 4-17, unde cuvântul *Eden*, **ןדע**, apare de trei ori în textul clar, același cuvânt apare codificat de 20 de ori. Numărul așteptat de apariții este de 13,2 ori, iar el apare de 20 de ori. În același text, conform lui Rips, cuvântul *râul*, *haǹahar*, **רהנה**, apare de trei ori în textul clar, iar codificat, de 13 ori. Numărul așteptat de apariții este de 6,15 ori, iar el apare de 13 ori. În forma nearticulată „râu“, *nahar*, **רהנ**, apare codificat de 90 de ori. Când a căutat cuvântul „anotimpul“, **םידעומה**, l-a găsit o singură dată în toată cartea Facerea în imediata apropiere de cuvântul „anotimpurile“, din versetul 14, acolo unde se vorbește despre crearea luminătorilor pe tăria cerului, „ca să lumineze pe pământ, să despartă ziua de noapte și să fie semne ca să deosebească anotimpurile, zilele și anii“. Șansele ca această apariție să fie întâmplătoare sunt de 1 la 70 000 000.

Am verificat aceste coduri pe computerul personal și le-am găsit așa cum le descrie și Rips. Matricea poate fi consultată în Anexa 2.

Am căutat cuvântul **ןדע**, Eden, în capitolele 2-4 din Facerea (3 752 de litere ebraice) și l-am găsit de 25 de ori. Am efectuat căutarea pentru un interval de citire de maximum 100.

Numărul așteptat de apariții întâmplătoare este de 16,2.

Dr. Doron Witztum și Rips au găsit codificate în Facerea, capitolul 2, în care se vorbește despre grădina Edenului, numele a douăzeci și cinci de copaci, unde este relatată crearea vegetației de către Dumnezeu. Șansa ca aceasta să se petreacă din întâmplare a fost calculată de matematicieni la 1 la 100 000[50].

Evident, aceste nume de copaci codificate nu reprezintă o informație profetică, însă este extrem de complicat pentru o ființă umană să încerce să scrie o scurtă povestire, indiferent de subiect, și, în același timp, să codifice numele a douăzeci și cinci de arbori prin cuvinte ELS.

Numele a douăzeci și trei de arbori

butuc	ןפג	2	tamarisc	לשא	93
strugure	בנע	7	stejar	ןולא	3
castan	ןמרע	1	plop	הנבל	1
pădure deasă	תבע	10	scorțișoară	הדק	12
curmal	רמת	44	migdală	דקש	6
salcâm	הטש	7	fistic	הלא	191
mărăcine	דטא	11	tufiș de mărăcini	הנס	3
cedru	זרא	5	alun	זול	8
aloe	םילהא	3	măslin	תיז	12
smochin	הנאת	5	brad	רפג	4
salcie	הברע	2	grâu	הטח	5
rodie	ןומר	4			

Am verificat lista arborilor și am identificat 23 dintre ei, cu un total de 439 de apariții pentru intervale de citire cuprinse între doi și o sută. Fascinant este că toți acești copaci apar în capitolul în care se vorbește despre grădina Edenului.

Grant Jeffrey a continuat cercetarea pe același capitol din

Facerea și a găsit codificate numele a șaptesprezece animale pomenite în Vechiul Testament. Mai mult, cuvântul הרות, *Torah*, este codificat de trei ori, la intervale de patru, nouă și douăzeci și una de litere, iar numele עושי, *Yeshua*, este codificat de opt ori, la intervale cuprinse între zece și optzeci și șase de litere. Numărul de apariții întâmplătoare este de 4,2. Aceste coduri complexe apar încorporate într-un text cât se poate de cursiv în alegerea cuvintelor pe care autorul le-a folosit pentru istorisirea creării omului și așezarea lui în Eden. Este greu de crezut că un om sau un program de computer ar putea produce un pasaj atât de scurt, cum este Facerea 2, și să așeze atât de multe cuvinte codificate în text, la intervale ELS.

Matematicienii și statisticienii care au analizat statistic miile de cuvinte ELS codificate, descoperite în textul ebraic al Scripturii, consideră că acestea nu puteau să apară întâmplător și că un scriitor uman nu ar fi putut produce un fenomen atât de complex. Concluzia lor a fost aceea că doar o inteligență divină a putut dicta lui Moise să aștearnă în scris textul biblic ebraic cu atâta precizie, încât să conțină un cod atât de complex.

Fenomenul grupării cuvintelor codificate

Pe măsură ce și-au extins cercetările din punct de vedere statistic, cercetătorii au constatat că în multe cazuri cuvintele codificate au tendința să se grupeze.

Din punct de vedere strict statistic, ne putem aștepta să existe o serie de coduri repartizate oarecum uniform în text, fără urmarea unui principiu de ordonare. Teoretic, codurile pot să apară oriunde în text, ca rezultat al hazardului.

În fapt, lucrurile stau cu totul altfel. Cercetările efectuate

asupra codurilor Bibliei au scos în evidență un fapt uimitor: cuvintele codificate au tendința de a se grupa pe anumite porțiuni de text. Mai mult, descoperirea de perechi de cuvinte înrudite ca sens sau a unor seturi de date legate între ele pe anumite porțiuni de text a făcut ca cercetarea să ia cu totul altă direcție.

Ne așteptăm la mai multe apariții aleatoare pentru cuvintele scurte și la tot mai puține pentru cuvintele tot mai lungi. Din punct de vedere statistic, cuvintele codificate nu ar avea de ce să se grupeze după un anumit principiu de ordonare. Cu toate acestea, testele și analizele statistice efectuate arată contrariul: cuvintele codificate au tendința de a se grupa după anumite principii de ordonare. Fenomenul grupării ne determină să tragem concluzia că aceste grupuri de cuvinte codificate în textul Bibliei nu sunt rezultatul unor apariții întâmplătoare, ci mai degrabă rezultatul unei plasări intenționate în text. Există multe asemenea grupuri de cuvinte codificate descoperite, care pledează pentru această concluzie. Dintre acestea, am amintit mai sus grupurile cu numele arborilor și al animalelor găsite codificate în Facerea, capitolul 2. Alte câteva exemple vor fi amintite în continuare, cum ar fi: grupul de cuvinte codificate din Isaia 53 și cel din Ieșirea 30.

În urma cercetărilor efectuate pe textul Bibliei am constatat existența următoarelor tipuri de coduri:

- cuvinte singulare codificate fără legătură cu textul în care apar;
- cuvinte singulare codificate care au legătură cu textul în care apar;
- grupuri de cuvinte codificate fără legătură cu textul în care apar;
- grupuri de cuvinte codificate cu legătură între ele, dar fără legătură cu textul în care apar;

– grupuri de cuvinte codificate cu legătură între ele și cu textul în care apar.

Cercetările aprofundate efectuate de matematicianul Sherman, pornind de la studiile lui Yacov și Grant, au dus la descoperirea a sute de coduri extinse, care creează structuri de cuvinte cu înțeles semantic. Rezultatele acestor cercetări sunt prezentate în *Bible Code Bombshell*.

Numele lui Avraam și numele lui Dumnezeu în Facerea 1, 22-26

Acest pasaj descrie crearea omului și a animalelor și conține binecuvântarea peștilor și a păsărilor de a se înmulți. Învățătura tradițională iudaică învață că binecuvântarea lui Avraam este identică cu această poruncă din Tora[51].

În Facerea 17, 4-5 citim binecuvântarea dată de Dumnezeu lui Avraam, când îi zice: „vei fi tată a mulțime de popoare, și nu te vei mai numi Avram, **אברם**, ci Avraam, **אברהם**, va fi numele tău, căci am să te fac tată a mulțime de popoare". Dumnezeu schimbă numele din *Abram* în *Abraham*, inserând numele divin într-unul uman. Litera **ה** (*hey*), cea de-a doua literă din tetragramatonul **יהוה**, *Yahweh*, este introdusă între literele numelui lui Avram.

Rabinul Weissmandl a descoperit în Facerea 1, 22-26 că numele lui Avraam este unit cu cel al lui Dumnezeu, *Elohim*, **אלהים**. Am verificat acest cod și am descoperit ceva uimitor. Cu prima literă, **א**, din numele lui Avraam începe în versetul 22 numele lui Dumnezeu, **אלהים**, iar ultima literă, **ם**, din numele lui Avraam încheie numele lui Dumnezeu, **אלהים**, din versetul 26.

Figura 3. Cuvintele *Avraam* și *Dumnezeu* în Facerea 1, 22-26

Strămoșii regelui David numiți cu secole înainte de a se naște

În Facerea 38 este relatată nașterea lui Fares din Tamara, nora lui Iuda. În cartea Rut aflăm că regele David a fost descendent din neamul lui Fares, fiul lui Iuda. „Iată acum spița neamului lui Fares: lui Fares i s-a născut Esrom; lui Esrom i s-a născut Aram; lui Aram i s-a născut Aminadab; lui Aminadab i s-a născut Naason; lui Naason i s-a născut Salmon; lui Salmon i s-a născut Booz; lui Booz i s-a născut Obed; lui Obed i s-a născut Iesei; lui Iesei i s-a născut David“ (Rut 4, 18-22). Numele Booz, Rut, Obed, Iesei și David sunt codificate în Facerea 38 la interval de 49 de litere citite de la stânga la dreapta. Șansele ca numele lui Booz să apară în Facerea 38 sunt mai mici de 1 la 1 000 000. Șansele calculate de dr. Moshe Katz ca aceste nume ale strămoșilor lui David să apară în Facerea 38, unde sunt găsite în ordinea cronologică în care au trăit, este de 1 la 800 000[52].

Verificând codurile de mai sus am descoperit în același capitol și numele lui Iisus codificat de trei ori, la intervale mai mici de 50.

În imaginea de mai jos putem observa numele Rut, Obed, Iesei și David așezate în ordine cronologică. În text numele Booz apare puțin mai sus și nu a fost cuprins în imaginea de față.

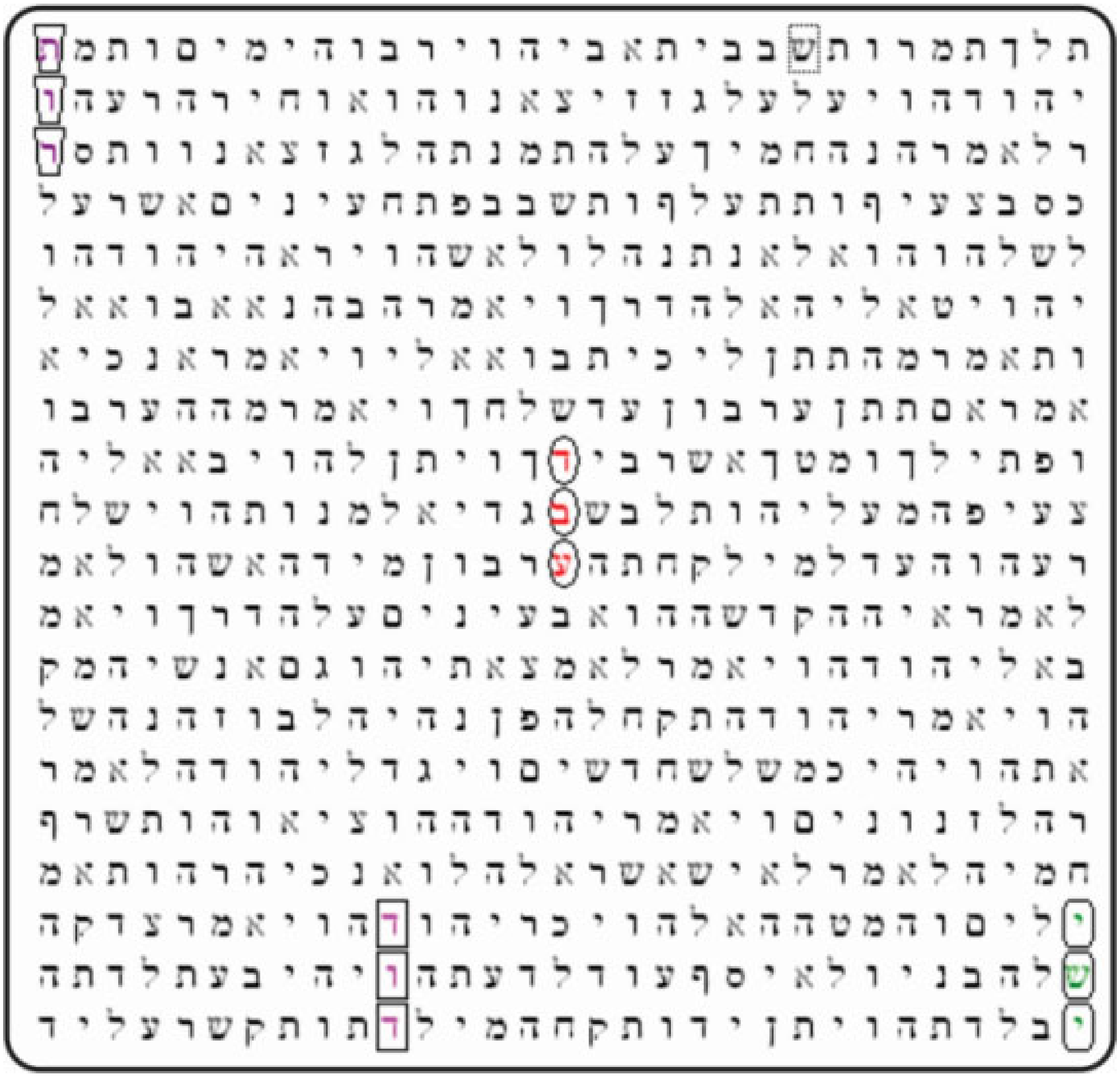

Figura 4. Numele strămoșilor lui David în Facerea 38

Tora și Templul

Un alt cod interesant a fost descoperit în Facerea 28, acolo unde se relatează visul pe care l-a avut Iacov, în care a văzut „o scară, sprijinindu-se pe pământ, iar cu vârful atingea cerul“ (Facerea 28, 17). În acest pasaj au fost descoperite codificate cuvintele *Templu*, *bayit*, **תיב**, și *Tora*, **הרות**. Litera **ת**, *tav*, cu care începe cuvântul *Tora*, **הרות**, este litera cu care se sfârșește

cuvântul *Templu*, **תיב**, în versetul 17 unde citim „casa lui Dumnezeu“, *bayit Elohim*, **םיהלא תיב**. Intervalul la care este citit cuvântul *Tora* este de 16 litere. Probabilitatea calculată ca aceste două cuvinte să apară din întâmplare în acest text este de 1 la 17 miliarde.[53] Cuvântul *bayit*, **תיב**, are înțelesul de „casă“, însă aici îl întâlnim în expresia „casa lui Dumnezeu“, adică locul unde Dumnezeu își arată prezența, cum va fi mai târziu templul.

În aceeași secțiune de text din Facerea 28, Moshe Katz ne oferă un alt cod la fel de interesant. El a identificat cuvintele *Tora*, **הרות**, și *Templu*, *Mikdash*, **שדקמ**, la un interval ELS de 26 de litere. Codul este redat în imaginea de mai jos[54].

Din ziua în care a fost construit, templul a fost centrul cultului lui Israel adresat lui Dumnezeu, singurul loc unde se aduceau jertfele. După distrugerea templului, sinagogile și casele de studiu ale Torei au preluat funcția de loc de rugăciune în locul templului, iar locul unde se studiază Tora este considerat ca o „poartă a cerului“ (Facerea 28, 17). În tradiția iudaică, după distrugerea templului, Tora este cea care leagă cerul de pământ și pe om de Dumnezeu.

Figura 5. Cuvintele *Tora* și *templu* în Facerea 28

Numele lui Aaron codificat în Leviticul

Într-o altă analiză, matematicianul dr. Eliyahu Rips a găsit codificat de douăzeci și cinci de ori numele lui Aaron, într-o secvență de 716 litere ebraice, din Leviticul 1. Am refăcut testul cu programul The Keys of the Bible și am obținut același rezultat.

Calculele arată că șansa de a găsi cuvântul *Aaron* doar ca rezultat al întâmplării este de 1 la 20 314. Pornind de la faptul că într-un text de 716 litere există 168 744 de cuvinte posibile de patru litere, valoarea așteptată este de

168 744 × 1/20 314 = **8,3**

Cu alte cuvinte, dacă am extrage la întâmplare câte patru litere dintr-un grup de 716 litere amestecate, atunci avem de așteptat de peste 20 000 de ori până să extragem *Aaron* o dată. Întrucât avem 168 744 de încercări, legea probabilității impune că numele *Aaron* va apărea de cca 8,3 ori.

Statisticienii au calculat că șansele ca acest nume să apară de douăzeci și cinci de ori într-o secvență de litere atât de mică erau de 1/400 000[55]. Programul folosit a calculat șansele ca fiind mai mici de 1/1 000 000.

Cercetarea lui Rips a fost mult mai amplă și a presupus o analiză statistică sofisticată, prin căutarea tuturor secvențelor de patru litere permutate în 117 128 de moduri. Nicio altă permutare alcătuită din patru litere, indiferent dacă forma sau nu un cuvânt, nu a apărut atât de des precum a apărut *Aaron* în Leviticul.

Mai mult, o altă verificare a produs un rezultat la fel de fascinant. Când a fost scoasă o singură literă din centrul pasajului iar textul a fost scanat din nou, rezultatul a fost extrem de diferit. Cuvântul *Aaron* a apărut doar de zece ori. Astfel, textul a devenit „normal“, iar rezultatul s-a încadrat în limita statistică. Am amintit mai sus că o singură literă adăugată sau scoasă din text poate face întreaga Toră de nefolosit.

Un alt cercetător a supus analizei același text de treisprezece versete din Pentateuhul samaritean. Rezultatul scanării a arătat că *Aaron* apare în textul samaritean doar de zece ori, adică în limitele evenimentelor întâmplătoare.

Dr. Moshe Katz prezintă în cartea sa și două diagrame cu rezultatele analizei statistice pe acest text[56].

Pe aceeași secvență de litere din Leviticul am căutat cuvântul *Tora* împreună cu *Aaron*, pentru intervale de până la 50. În mod surprinzător, am găsit *Tora* codificat de două ori, iar

Aaron, de douăzeci de ori. În trei locuri unde se pomenește de „preoții, fiii lui Aaron“, *bǹei Aaron hak̆ohanim*, **ינב םינהכה ןרהא**, cuvântul *Aaron*, **ןרהא**, apare codificat în acest text, la un interval de patru litere echidistante, citite de la stânga la dreapta. Secvența de litere din text este *bǹei Aaron hak̆ohanim*:

א םינ **ה** כהן **ר** האי **נ** ב

Pentru a fi observate mai ușor, am evidențiat cele patru litere ale numelui *Aaron*, **ןרהא**.

Alte coduri descoperite de cercetători

Un grup de matematicieni și informaticieni din Israel și America de Nord au descoperit o serie uimitoare de coduri ale Bibliei despre Revoluția Franceză, Adolf Hitler și Holocaust, atacul cu bombă din Oklahoma City, asasinarea lui Yitzhak Rabin, războiul din Golf, asasinarea lui Anwar Sadat, atacul terorist de la 11 septembrie 2001 și multe altele. Vom arăta în continuare cum au fost descoperite aceste coduri, ascunse în Biblie de mii de ani.

Câteva dintre cele mai fascinante coduri ale Bibliei cercetate de creștini includ extraordinara descoperire făcută de Yacov Rambsel în textul profeției din Isaia 53, despre care vom discuta în capitolul următor.

Cercetătorii au descoperit unele cuvinte codificate referitoare la evenimente și personalități care au trăit după mii de ani de la scrierea textelor biblice. Însă mediul academic respinge chiar posibilitatea ca acest fenomen al codurilor Bibliei să fie real. Nu e de mirare ca în cercurile universitare care promovează ateismul și materialismul să întâlnim o astfel de opinie categorică împotriva codurilor Bibliei. Cu toate

acestea, în ciuda multor încercări de a respinge validitatea lor și a declarațiilor neadevărate, cum că asemenea coduri s-ar putea găsi și în texte din afara Bibliei, niciunul dintre critici nu a putut aduce dovezi concrete care să se compare cu informațiile din codurile Bibliei.

Vom prezenta în continuare o serie de coduri descoperite de cercetători și cărora li s-a făcut o mare publicitate.

Sărbătoarea Hanukah și hasmoneii

Regele sirian Antioh IV a ucis mii de evrei care i s-au opus atunci când a cucerit Ierusalimul. A interzis sacrificiile la templul din Ierusalim în anul 165 î.Hr. și a pângărit templul sacrificând porci pe altar. Evreii, conduși de Matatia și cei cinci fii ai săi, s-au revoltat împotriva poruncilor regelui păgân, iar după moartea lui Matatia conducerea a fost luată de Iuda Macabeul, care i-a învins pe sirieni în anul 168 î.Hr. Evreii au recucerit templul exact la trei ani de la oprirea jertfelor de către Antioh IV, apoi l-au curățit și au reinstituit cultul zilnic.

Conform tradiției, s-a găsit ulei sfințit pentru candelabrul din templu doar pentru o zi, însă, în chip minunat, candelabrul a rămas aprins opt zile, până când s-a adus alt ulei. În cinstea acestei minuni a fost instituită sărbătoarea Hanukah, care durează opt zile și se sărbătorește anual. Iuda Macabeul și frații săi au pus bazele dinastiei Hasmoneene.

Cercetătorii evrei au găsit codificate cuvintele *Hanukah*, **הכונחה**, *hasmoneu*, **יאנומשה**, *Matatia*, **והיתתמ**, și *macabei*, **יבכמ**, toate grupate în secțiunea de text din Facerea 36, 24-38, 30, cu o lungime de 4 242 de litere ebraice.

Pornind de la informațiile publicate, am refăcut cercetarea și am descoperit codificate toate cele patru cuvinte:

Hanukah, la un interval de – 262 de litere, începând cu prima literă din al doisprezecelea cuvânt din Facerea 37, 10,

citind de la stânga la dreapta[57].

Macabei, codificat în Facerea 36, 31 la un interval de două litere, citite de la dreapta la stânga. Interesant este că litera ך, *caf*, este comună celor două cuvinte.

Matatia, codificat la un interval de 63 de litere, începând cu a treia literă din primul cuvânt din Facerea 36, 33, citind de la dreapta la stânga.

Hasmoneu, la un interval de – 525 de litere, începând cu a doua literă din al treilea cuvânt din Facerea 38, 30, citind de la stânga la dreapta. Șansa apariției acestui cuvânt în textul dat este mai mică de 1/1 000 000.

Codul Purim

Dr. Satinover amintește în cartea sa că cercetătorii din Israel au găsit în Facerea cuvinte codificate legate de sărbătoarea Purim, când se celebrează salvarea poporului evreu de la exterminare în Persia antică, prin istețimea reginei Estera și a unchiului ei, Mordecai. Întreaga poveste este relatată în cartea Estera. Au fost găsite cuvinte precum: *Purim*, data de *13 Adar*, *Mordecai* și regina *Estera*[58]. Mai multe date aflăm de la Yacov Rambsel, care a extins cercetarea din perspectivă creștină[59]. Rambsel este de părere că indiferent de faptul că este scrisă în persană, caldeeană sau ebraică, cartea Estera este inspirată de Dumnezeu. Dumnezeu și-a pus amprenta în această carte prin inserarea de mesaje codificate, care să adauge credibilitate și care să probeze autoritatea ei.

Unii consideră că întrucât nu se găsesc cuvintele *Adonai* (*Yahweh*), הוהי, *Dumnezeu* (*Elohim*), םיהלא, sau *Dumnezeu Atotputernic* (*El Shaddai*), ידש לא, cartea Estera nu poate fi considerată inspirată. Yacov nu este de acord cu această părere. El spune că în timp ce numele lui Dumnezeu nu apare în textul de suprafață, el apare codificat de multe ori în această carte.

Trebuie doar căutate cu grijă.

Numele Estera, רתסא, înseamnă „stea“. Înainte, se numea *Hadasa*, חסדה, care înseamnă „mirt“. Estera era din tribul lui Veniamin, a fost orfană, dar a fost crescută de unchiul ei, Mordecai. Numele *Mordecai*, יכדרמ, înseamnă „războinic“. El este un simbol al lui Mesia care a venit să salveze poporul Său.

Iată ce îi spune Mardoheu reginei Estera:

> Iar Mardoheu a răspuns Esterei următoarele: Să nu socotești că ai să scapi tu singură în casa regelui, dintre toți iudeii. Dacă tu vei tăcea în vremea aceasta, atunci izbăvirea și eliberarea vor veni pentru iudei din altă parte, iar tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă tu n-ai ajuns la vrednicia de regină tocmai pentru vremurile acestea (Estera 4, 13-14).

Citind mai departe, vom vedea cine a stat în spatele scenei în numele reginei Estera, a lui Mordecai și al evreilor care erau în Persia. În Estera 4, 17, începând cu a treia literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a opta literă de la dreapta la stânga, citim *Shilo Yeshua*, עושי הלש, care înseamnă „Șilo Iisus“. „Șilo“ este un alt nume pentru Mesia așa cum este arătat în Facerea 49, 10. Șansa ca aceste cuvinte să apară din întâmplare este mai mică de 1/1 000 000.

Am continuat cercetarea și am găsit următoarele cuvinte la intervale de până la 10 litere echidistante. Cuvântul „Șilo“, cu ortografia הליש, a fost găsit în cartea Estera de 13 ori. *Iisus* (*Yeshua*), עושי, a fost găsit de trei ori. Cuvântul *Mesia*, חישמ, a fost găsit de două ori. Dacă citim până la intervale de 50 de litere echidistante, găsim acest cuvânt codificat de nouă ori. *Dumnezeu*, םיהלא, a fost găsit de nouă ori la intervale de până la 100 de litere echidistante. *Yahweh*, הוהי, a fost găsit de 244 de ori la intervale de până la 100. *El Shaddai*, ידש לא, a fost găsit o singură dată în capitolul 4, la un interval de 7 litere echidistante.

Am găsit cuvintele *Yahweh* și *El Shaddai* grupate în

fragmentul de text Estera 3, 13-4, 11.

De asemenea, am găsit grupate și cuvintele *Yahweh* și *Elohim* în textul Estera 8, 17-9, 12. *Yahweh* apare de trei ori și *Elohim* o singură dată. În capitolul 9 versetele 3-6 am găsit grupate cuvintele *Yahweh, Elohim* și *Yeshua*[60].

Mesia era încadrat de o parte și de alta de cuvântul *Șilo*, **הליש**, în fragmentul de text Estera 1, 5-16. În versetul 11, începând cu a treia literă din al zecelea cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și treia literă de la stânga la dreapta, citim *Mesia*, **חישמ**. În versetul 6, începând cu a doua literă din al doisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a 136-a literă de la dreapta la stânga, citim *Șilo*, **הליש**. În versetul 15, începând cu a doua literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a 136-a literă, citim *Șilo*, **הליש**. Observăm că ambele cuvinte *Șilo* se citesc la același interval de 136 de litere. Imaginea acestei matrice poate fi văzută în Anexa 3.

Există combinații variate împrăștiate prin cartea Estera care cuprind aceste nume. Nu putem reda toate codurile găsite din lipsă de spațiu. Credem însă că aceste exemple sunt suficiente pentru a dovedi că, așa cum Dumnezeu a călăuzit mereu poporul evreu, tot așa i-a inspirat și pe scriitorii cărților sfinte atunci când le-au scris. Aceste nume codificate sunt aranjate în niște matrice uimitoare, care arată măreția lui Dumnezeu în textul fiecărei cărți din Sfânta Scriptură.

Dr. Moshe Katz analizează codul din cartea Estera dintr-o perspectivă aparte. Chiar dacă cercetătorii bibliști descriu această carte ca „un fel de roman istoric“, „o poveste mitologică“ sau „o poveste din seria 1001 de nopți“, tradiția iudaică o vede cu totul diferit. În acord cu tradiția, dr. Katz este de părere că această carte conține multe informații profetice despre viitorul poporului evreu[61].

Asasinarea lui Anwar Sadat

Probabil că cele mai fascinante coduri sunt acelea care arată evenimente ce s-au petrecut în vremurile noastre. Președintele egiptean Anwar Sadat s-a străduit să pună capăt conflictului armat dintre Egipt și Israel. El a fost asasinat în timpul unei parade militare pe data de 6 octombrie 1981 de fundamentaliștii islamici care erau împotriva procesului de pace. Cercetătorii israelieni au găsit codificate numele *Anwar* și *Sadat* împreună cu *Chaled Islambooli*, **חאלד אסלמבלי**, liderul echipei de asasini, în Facerea 18. Numele asasinului, **חאלד**, *Chaled*, apare codificat la un interval de șase litere echidistante, de la dreapta la stânga, în Facerea 18, 4-5, începând cu a doua literă din al optulea cuvânt din versetul 4. Aceeași secvență de cod conține data *8 Tishri* (6 octombrie) și anul *1981*, împreună cu cuvintele: *președinte*, *împușcătură*, *lovitură*, *crimă* și *paradă*.

Am găsit anul *1981*, **התשמב**, codificat în textul Facerea 17, 17-23. Luna *Tishri*, **תשרי**, a fost găsită în textul Facerea 18, 3-5; *crimă*, **להרוג**, în Facerea 17, 10-18, iar *paradă*, **מסדר**, în textul Facerea 17, 22-18, 9, la un interval de 222 de litere echidistante.

Hitler și Holocaustul

Un alt cod mult mediatizat este cel despre Holocaust. Cuvinte precum *Hitler*, *naziști*, *genocid*, *Holocaust* și numele câtorva lagăre de exterminare au fost găsite în textul din Deuteronomul. Cercetătorii israeliți s-au întrebat dacă poate conține codul Bibliei ceva despre Holocaust, care a fost cea mai mare tragedie din istoria poporului evreu. Când au căutat cuvintele *Hitler*, *naziști* și *Holocaust*, computerul a găsit pe fiecare dintre aceste cuvinte codificat într-un mic fragment de text din Deuteronomul 10, 17-22.

Ei au găsit cuvântul *Hitler*, **היטלר**, la un interval de 22 de

litere, începând cu prima literă din cuvântul al nouălea din versetul 17 și continuând cu fiecare a douăzeci și doua literă de la dreapta la stânga. Numele câtorva lagăre de concentrare au fost codificate în același text. În Deuteronomul 10, 22, începând cu a cincea literă din al zecelea cuvânt și continuând cu fiecare a treisprezecea literă de la stânga la dreapta citim **ציושוא הרמ םיב**, *bỳam marah Auschwitz*, care înseamnă „în marea amară a Auschwitz-ului“. Dacă mai parcurgem încă treisprezece litere, ajungem la **ר**, *resh*, cu care se termină cuvântul *Hitler* identificat mai sus. Numele a două lagăre de concentrare, *Auschwitz* și *Belsen*, au fost găsite codificate foarte aproape de *Hitler* și *Berlin*, alături de alte cuvinte: *Germania*, *Polonia*, *genocid*, *o casă a răului*, *Führer* și *Mein Kampf*.

Pornind de la informațiile oferite de Grant Jeffrey, redăm mai jos într-un tabel cuvintele codificate pe care le-am identificat în urma verificărilor personale.

Cuvântul	*Ebraică*	*Interval*	*Început*
Hitler	**רלטיה**	22	Deut. 10, 17
Auschwitz	**ציושוא**	– 13	Deut. 10, 21
Holocaust	**האוש**	13	Deut. 10, 20
Germania	**הינמרג**	– 933	Deut. 33, 28
Cuptor pentru fiii mei	**ינבל ןשבכ**	134	Deut. 31, 28
Holocaustul	**האושה**	50	Deut. 31, 16
Plăgi	**תופנמ**	– 134	Deut. 32, 32
Eichmann	**ןמכייא**	9670	Deut. 32, 52
Auschwitz	**ציושוא**	– 152	Deut. 11, 12
În Polonia	**ןילופב**	– 107	Deut. 32, 22
Regele naziștilor	**םיצאנ ךלמ**	– 246	Deut. 33, 16
Genocid	**םע חצר**	– 22	Deut. 33, 21
Führer	**ררהפה**	5	Deut. 32, 50

Hitler	רלטיה	– 3	Num. 19, 13
Mein Kampf	פמאק וימ	9832	Num. 22, 1

Descoperirea din codurile Bibliei oferă evidența că Dumnezeu a codificat cuvinte profetice despre Holocaust în textul Bibliei.

Dr. Moshe Katz acordă un spațiu însemnat în cartea sa acestui cod. El face o paralelă interesantă între robia egipteană și Holocaust, între Egipt și Germania sau între amaleciți și Germania. El este de părere că prin mâna naziștilor a lucrat mânia lui Dumnezeu, așa cum a lucrat în trecutul poporului evreu și prin mâna egiptenilor, amaleciților sau a babilonienilor. Ori de câte ori poporul ales s-a abătut de la prescripțiile Legii, Dumnezeu a îngăduit să fie certat prin mâna popoarelor barbare pentru călcarea Legii, dar niciodată nu l-a părăsit[62].

Procesul de pace dintre Israel și OEP

Este fascinant să descoperi că o serie de cuvinte codificate în Deuteronomul scris de Moise în urmă cu trei mii cinci sute de ani dezvăluie numele principalilor participanți la negocierile de pace dintre Israel și Organizația pentru Eliberarea Palestinei. Într-un fragment de numai treizeci de versete (Deuteronomul 8, 20-9, 27), găsim următoarele cuvinte: *Israel*, **לארשי**, *Arafat*, **תאפרע**, *OEP*, **פשא**, *Tratat de pace*, **םולש הזוח**, și numele foștilor prim-miniștri care au fost implicați intens în procesul de pace, *Yitzhak*, **קחצי** (Rabin), și *Shimon Peres*, **סרפ ןועמש**.

Redau mai jos lista cuvintelor pe care le-am identificat.

Cuvântul	*Ebraică*	*Interval*	*Început*
Israel	לארשי	1	Deut. 9, 1
Arafat	תאפרע	1	Deut. 9, 6
OEP	פשא	– 15	Deut. 9, 5

Tratat	הזוח	32	Deut. 9 7
Pace	מולש	– 14	Deut. 9, 5
Shimon	ןועמש	1	Deut. 8, 20
Peres	סרפ	1	Deut. 9, 5
Yitzchak	קחצי	– 15	Deut. 9, 17

Interesant este că aceste cuvinte codificate apar în fragmentul în care Moise reamintește iudeilor că ei vor intra în pământul făgăduit de Dumnezeu lui Avraam, Isaac, Iacov și urmașilor lor.

Asasinarea prim-ministrului Yitzchak Rabin

Acest cod a fost mult mediatizat, mai ales de către Michael Drosnin, care pretinde în *Codul Bibliei* că ar fi descoperit informația aceasta în Deut. 4, 42, înainte de asasinarea lui Rabin. Grant Jeffrey prezintă în *The Handwriting of God* un alt fragment de text ce conține mai multe informații despre acest asasinat. El a examinat fragmentul din Facerea 48, 13-19, unde a găsit codificate cuvintele *Yitzchak Rabin*, *Israel*, ziua și anul nașterii lui Rabin, luna și anul asasinatului, numele asasinului, *Yigal Amir*, fraza „va fi ucis“ și cuvântul *Oslo*. Este incredibil să vedem aceste cuvinte codificate într-un fragment de text atât de mic.

Am verificat codul și am obținut următoarele rezultate.

Cuvântul	*Ebraică*	*Interval*	*Început*
Yitzchak	קחצי	1	Fac. 48, 1
Rabin	ןיבר	45	Fac. 48, 16
Va fi ucis	חצרי	85	Fac. 48, 13
Yigal	לאגי	– 37	Fac. 48, 19
Amir	רימע	15	Fac. 48, 15
Israel	לארשי	1	Fac. 48, 14

1922 – n. Rabin	בפרתח	– 225	Fac. 49, 9
1 Adar – n. Rabin	רדאא	– 177	Fac. 49, 1
1995 – † Rabin	ונשת	118	Fac. 48, 20
Heshvan – † Rabin	ןושח	179	Fac. 48, 22
Oslo	ולסא	– 12	Fac. 49, 6

Figura 6. Cuvintele *Yitzchak va fi ucis* și *Amir* în Facerea 48, 13-19

Toate aceste coduri prezentate sunt fascinante. Și mai fascinante sunt matricele care arată cum se grupează cuvintele pe fragmente scurte de text.

În figura de mai sus vedem cum expresia „va fi ucis“, **חצרי**, intersectează de două ori cuvântul *Yitzchak*. Acest grup este

înconjurat din trei părți de numele asasinului, *Amir*.

Desigur, există multe alte coduri descoperite, însă noi considerăm că cele prezentate sunt suficiente pentru scopul pe care ni l-am propus.

ELS și EWS codificate în Biblie

Cu siguranță vă puteți întreba dacă Biblia spune ceva despre acest fenomen al codului Bibliei, de citire a secvențelor de litere echidistante sau a secvențelor de cuvinte echidistante. Pentru a ne lămuri am căutat aceste expresii în Tora.

Cuvântul ebraic pentru „secvență echidistantă“ este *shalav*, **בלש**, care înseamnă „pas echidistant“ sau „obiecte la distanță egală unul de altul“ sau „litere la distanță egală“. Fraza întreagă pentru „secvență de litere echidistante“ (ELS) este *aòt shalav*, **בלש תוא**. Această frază a fost găsită de Yacov și Grant în toate cărțile Torei.

Am repetat cercetarea și am regăsit-o la intervale mai mici de 100 în următoarele cărți: Facerea, Ieșirea, Leviticul, Numerii, Deuteronomul, Iosua, Judecători, I și II Samuel, I și II Regi, Osea, Neemia, I și II Cronici.

Pentru a putea verifica rezultatul acestei cercetări, dăm mai jos lista cu pozițiile de început pentru frazele găsite în text. Prima coloană indică cartea, a doua coloană indică în ordine litera, cuvântul, versetul și capitolul, a treia coloană indică intervalul de citire. Amintim că în ebraică citirea se face de la dreapta la stânga. Acolo unde intervalul este negativ, citirea se face de la stânga la dreapta.

Cartea	*Început*	*Interval*
Facerea	1, 9, 24, 20	– 5
Facerea	1, 10, 18, 26	14
Facerea	1, 8, 4, 36	92

Ieșirea	1, 7, 24, 35	– 38
Leviticul	2, 1, 3, 7	42
Leviticul	2, 1, 16, 10	– 78
Numerii	1, 8, 54, 1	– 89
Numerii	1, 7, 5, 4	66
Deuteronomul	2, 13, 6, 14	– 61
Iosua	4, 11, 12, 5	59
Judecători	1, 5, 30, 9	96
I Samuel	2, 7, 25, 2	82
I Samuel	3, 2, 14, 17	99
I Samuel	1, 22, 6, 26	95
II Samuel	1, 22, 10, 24	– 38
I Regi	1, 12, 6, 8	– 66
I Regi	1, 12, 24, 10	39
II Regi	1, 8, 24, 3	61
Osea	2, 6, 3, 6	86
Neemia	3, 6, 34, 3	95
I Cronici	1, 9, 42, 1	56
II Cronici	2, 10, 6, 8	– 34

În Osea am găsit fraza *shalav aòt*, **תוא בלש**. În majoritatea cărților profeților mici nu am găsit această frază, ci doar cele două cuvinte grupate. În Isaia, Ieremia, Iezechiel, Psalmi, Ecclesiastul am întâlnit-o la intervale sub 200, iar în restul cărților, sub 2 000.

Am căutat în cărțile Torei expresia *dabar shalav*, **בלש רבד**, „secvență de cuvinte echidistante“ (EWS), la intervale sub 1 000 de litere echidistante. Am găsit-o în toate cele cinci cărți după cum urmează: în Facerea, la interval de 522 de litere; în Ieșirea, la interval de 439 și 663; în Leviticul, la interval de 10, în versetul 12; în Numerii, la interval de 126 și 723, iar în

Deuteronomul, la interval de – 302. Am căutat și expresia *shalav dabar*, **רבד בלש**, în toate cele cinci cărți, la intervale mai mici de 1 000, și am întâlnit-o în Facerea de trei ori, în Ieșirea de trei ori la intervale mai mici de 2 000, în Leviticul la interval de 4 729, în Numerii de două ori, la interval de 32 și 417, iar în Deuteronomul de două ori.

În urma acestor rezultate tragem concluzia că Dumnezeu a plasat în codul Bibliei chiar numele procedurilor de citire a cuvintelor codificate.

Numele lui Dumnezeu în cartea Leviticul

Scanând primele cinci versete din Leviticul, descoperim că numele lui Dumnezeu, *Yahweh*, **הוהי**, apare de cinci ori la intervale de 8, 21, 13, 34 și 5. La prima vedere, aceste numere nu arată vreo semnificație specială. Când au fost așezate în ordine, matematicianul Rips le-a identificat imediat ca parte dintr-un șir Fibonacci[63]. Într-un asemenea șir fiecare număr este suma celorlalte două care îl preced.

$$5+8 = 13,\ 8+13 = 21,\ 13+21 = 34$$

Această serie începe cu 1, căci „Domnul unul singur și tot așa numele Său unul singur“ (Zaharia 14, 9). Șirul are forma 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55…

De ce sunt aceste numere semnificative? Pur și simplu, ele reprezintă sistemul numeric din natură și ele conduc la numărul *phi*, care a fost denumit „numărul de aur“ sau „proporția de aur“. Trebuie menționat faptul că raportul dintre perechile succesive ale numerelor din șirul lui Fibonacci tind spre *phi* sau numărul de aur, 1,618.

Numărul de aur este proporția estetică cea mai atrăgătoare pentru ochiul omenesc.

Numerele din șirul lui Fibonacci sunt reprezentate peste tot.

Le găsim în designul petalelor unei flori, în dispunerea frunzelor pe tulpină, în conurile de brad sau în fructul de ananas și chiar în forma valurilor mării. De la celulă și până la galaxii, șirul Fibonacci este prezent peste tot. *Phi* sau numărul 1,618 a fost descris în trecut ca un număr divin, deoarece semnifică frumusețea și armonia. Expresia matematică este $(a+b)/a = a/b = \phi$.

Plan sau coincidență

După atâtea exemple fascinante de coduri pe care le-am amintit rămâne totuși o întrebare. Întrucât există 78 064 de litere în Facerea din totalul de 304 805 de litere din întreaga Tora, pot fi aceste coduri rezultatul întâmplării? Această întrebare și-au pus-o toți cercetătorii codului Bibliei. Ei demonstrează prin analiză statistică că aceste coduri nu pot fi rezultatul hazardului. Despre aceste analize vom discuta mai multe în capitolul 7.

În continuare vom prezenta marele grup de coduri descoperit în Isaia 53.

---

[49] Această secvență de litere echidistante este amintită și de dr. Moshe Katz, *op cit*., p. 42.

[50] Daniel Michelson, *Codes in the Torah, BOr Ha Torah*, nr. 6 (1987), Ierusalim, *apud* Grant R. Jeffrey, *The Signature of God*, ed. cit., p. 236; dr. Moshe Katz, *op. cit*., p. 124.

[51] Acest cod este amintit și de dr. Moshe Katz, *op. cit*., p. 60.

[52] Acest cod este descris și în dr. Moshe Katz, *op. cit*., pp. 70-71.

[53] Grant R. Jeffrey, *The Signature of God*, ed. cit., p. 238.

[54] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., p. 63.

[55] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., pp. 111, 238; Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*, ed. cit., p. 43.

[56] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., pp. 114-115.

[57] Acolo unde intervalul de citire este precedat de semnul minus înseamnă că citirea se face de la stânga la dreapta. Reținem că în limba ebraică citirea se face de la dreapta la stânga.

[58] Jeffrey Satinover, *Descifrarea codului Bibliei*, ed. cit., p. 165.

[59] Yacov Rambsel, *His Name is Jesus. The Mysterious Yeshua Codes*, ed. cit., pp. 233-239.

[60] Vezi imaginea din Anexa 3.

[61] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., pp. 97-101.

[62] Dr. Moshe Katz, *op. cit*., pp. 78-96.

[63] Leonardo Pisano Bigollo (c.1170-c.1250), cunoscut ca Fibonacci, a fost un matematician italian, considerat de unii „cel mai mare matematician occidental din Evul Mediu“.

CAPITOLUL 6

Codurile Yeshua

Numele lui Iisus Nazarineanul și ale ucenicilor Săi codificate în Isaia 53

Tema centrală a profețiilor din Vechiul și Noul Testament este învățătura revelată de Dumnezeu despre Iisus din Nazaret, ca Mesia și Fiu al lui Dumnezeu.

Cel care a descoperit aceste uimitoare coduri și a scris despre ele (*Yeshua. The Name of Jesus Revealed in Code in the Old Testament*) a fost Yacov Rambsel. Unii critici ai codului Yeshua au declarat că, întrucât numele lui Iisus (*Yeshua*, עושי) este relativ scurt, doar din patru litere ebraice, el ar putea să apară din întâmplare în orice text în limba ebraică. Însă acești critici nu pot explica de ce numele lui Iisus apare codificat, la intervale echidistante mici, în atât de multe profeții mesianice importante din Vechiul Testament. Noi nu putem găsi alte nume de persoane istorice care să apară în mod repetat, la intervale echidistante mici, în textul acelor profeții mesianice.

În urma acestor provocări venite din partea criticilor codului Yeshua, Grant Jeffrey l-a rugat pe prietenul său Yacov Rambsel să adâncească cercetarea sa pe textul profeției mesianice din Isaia, capitolele 52 și 53. Această bine-cunoscută profeție mesianică descrie, cu șapte secole înainte, multe detalii

legate de moartea pe cruce a lui Iisus Hristos.

Yacov a descoperit că Dumnezeu a codificat numele lui Iisus și a celor care au fost prezenți sau implicați, acum două mii de ani, la răstignirea Sa. El a găsit codificate, în textul profetic Isaia 53, numele lui Iisus, Nazarineanul, Mesia, cele trei Marii, numele celor doi arhierei, Irod, Pilat și numele ucenicilor Săi. Și să nu uităm că această profeție a fost scrisă cu peste șapte sute de ani înainte de nașterea lui Iisus. Așadar poate un observator onest să declare că aceste coduri se referă la altă persoană decât Iisus din Nazaret?

Isaia 52 arată promisiunea binecuvântării, iar Isaia 53 descrie prețul sacrificiului binecuvântării. Aceste două capitole din Isaia ar trebui citite împreună ca un text unitar. Începând cu Isaia 52, 13 și continuând până la Isaia 53, 12, profetul Isaia oferă o descriere a lui Mesia ca Miel al lui Dumnezeu, a morții, îngropării și învierii Sale.

În acest text Dumnezeu a ascuns multe coduri care arată evenimente istorice și numele persoanelor importante prezente la acele evenimente. Toate acele evenimente și persoane pomenite în cod se întâlnesc în viața lui Iisus, așa cum este ea relatată de Noul Testament după șapte sute de ani de la scrierea acestei profeții.

Dumnezeu este perfect în toate lucrările Sale. El a așezat fiecare cuvânt și fiecare literă la locul potrivit în întreaga Scriptură. Mântuitorul a spus că „înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate“ (Matei 5, 18).

Să ne amintim de Apostolul Toma, care, auzind de la ceilalți ucenici că Iisus a înviat, le-a răspuns că nu va crede până ce nu va pune degetul lui în semnul cuielor și mâna lui în coasta Sa (a lui Iisus). Astăzi există mulți oameni care, ca și Toma, vor dovezi suplimentare ca să creadă că Biblia este inspirată de

Dumnezeu. Eu cred că aceste coduri au fost așezate de Dumnezeu ca să dea scepticilor din zilele noastre o dovadă matematică, unică în felul ei, despre infailibilitatea și autoritatea Cuvântului Său revelat oamenilor prin Biblie.

Codurile descoperite de Yacov Rambsel și Grant Jeffrey sunt uimitoare. Le vom aminti în continuare pe rând.

Yacov a descoperit numele ebraic al lui Iisus, *Yeshua*, **עושי**, codificat începând cu primul verset din Facerea 1, 1: „La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul". Începând cu a cincea literă, *yod*, **י**, din primul cuvânt *Bereșit*, **תישארב**, și continuând înainte cu fiecare a 521-a literă, citim **עושי**, *Yeshua*. Am verificat pe calculatorul personal descoperirea lui Yacov și am găsit în Facerea, codificat de cinci ori, numele *Yeshua*, la un interval de 521 de litere.

Una dintre cele mai semnificative trăsături legate de profețiile mesianice este aceea că majoritatea acestor profeții conțin codificat numele lui Iisus, *Yeshua*, **עושי**. De pildă, Yacov a descoperit numele lui Iisus în profeția mesianică de la Isaia 53, 10, care descrie patimile, moartea și îngroparea lui Hristos. „Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință: Și fiindcă Și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, Își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși" (Isaia 53, 10).

În această profeție care ne învață despre suferința lui Mesia îndurată pentru ispășirea păcatelor noastre, începând cu a patra literă din al unsprezecelea cuvânt, *yaàrik*, **ךיראי**, citind de la stânga la dreapta fiecare a douăzecea literă, găsim codificată fraza ebraică **ימש עושי**, *Yeshua Shmi*, „Iisus este numele Meu". Posibilitatea ca această frază să apară din întâmplare este mai mică de unu la un milion. Iar ca să apară din întâmplare chiar în această profeție mesianică, șansele sunt și mai mici.

Am verificat de câte ori apare această frază codificată în

cartea Isaia și am mai găsit-o de unsprezece ori, dar la intervale de ordinul miilor față de cea din Isaia 53, singura la un interval de doar 20 de litere echidistante.

Înainte de a analiza în amănunt textul profeției din Isaia, vom mai da câteva exemple din alte profeții unde a fost găsit codificat numele lui Iisus, *Yeshua*.

Trădarea lui Iisus de către Iuda Iscarioteanul

În Psalmul 40, 8-9, unde este profețită trădarea lui Iisus de către Iuda Iscarioteanul, Yacov a găsit codificat numele lui Iisus, *Yeshua*, **עושי**. În Biblia ebraică este Psalmul 41. Începând cu prima literă, *yod*, **י**, din al șaptelea cuvânt din versetul 8 și citind de la dreapta la stânga, din două în două litere, găsim codificat cuvântul *Yeshua*, **עושי**. Altfel spus, exact în versetul unde, cu peste o mie de ani înainte, David profețește trădarea lui Iisus, noi am găsit numele persoanei trădate, așa cum am arătat mai sus.

O altă profeție bine-cunoscută din Vechiul Testament descrie prețul trădării lui Hristos, treizeci de arginți. Cu peste cinci sute de ani înainte de nașterea lui Iisus, profetul Zaharia scrie: „Și le-am zis: Dacă socotiți cu cale, dați-Mi simbria, iar dacă nu, să nu Mi-o plătiți. Și Mi-au cântărit simbria Mea treizeci de arginți. Atunci a grăit Domnul către Mine: Aruncă-i olarului prețul acela scump cu care Eu am fost prețuit de ei. Și am luat cei treizeci de arginți și i-am aruncat în visteria templului Domnului, pentru olar“ (Zaharia 11, 12-13). Începând cu a patra literă, *yod*, **י**, din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și patra literă, citim *Yeshua*, **עושי**. Împlinirea acestei profeții este descrisă în Evanghelia după Matei 26, 15; 27, 5-10. La câteva versete distanță, în textul Zaharia 12, 9-10,

Yacov a găsit codificat cuvântul *Mesia*, **חישמ**. Am verificat codul și l-am găsit începând cu a patra literă din al doilea cuvânt din versetul 9 și citind fiecare a treizeci și opta literă.

În Psalmul 71, 13-15, David profețește că Iisus Mesia „va avea milă de sărac și de sărman și sufletele săracilor va mântui". Aceste versete conțin codificat cuvântul *Yeshua*, **עושי**, la un interval ELS de douăzeci de litere. Am verificat codul și am găsit cuvântul *Yeshua* codificat de zece ori în Psalmul 71 (72 în Biblia ebraică), la intervale mai mici de o sută.

Isaia profețește cu mai bine de șapte sute de ani înainte de nașterea lui Iisus Hristos că El va veni ca un mare eliberator al omenirii. „Duhul Domnului este peste Mine, că Domnul M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc celor robiți slobozire și celor prinși în război libertate; Să dau de știre un an de milostivire al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru" (Isaia 61, 1-2). Începând cu a patra literă din al doilea cuvânt din versetul 1 și citind de la stânga la dreapta fiecare a noua literă, găsim codificat cuvântul *Yeshua*, **עושי**. Urmând informațiile oferite de Grant Jeffrey, am descoperit codificat cuvântul *Oshiyah*, **עושיא**, în Isaia 59, la un interval ELS de șaptezeci și una de litere. *Oshiyah* se traduce „Eu voi mântui".

Yacov a făcut descoperiri interesante și în profeția mesianică de la Daniel 9, 25-27:

> Să știți și să înțelegeți că de la ieșirea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului și până la Cel-Uns – Cel-Vestit – sunt șapte săptămâni și șaizeci și două de săptămâni; și din nou vor fi zidite piețele și zidul din afară, în vremuri de strâmtoare. Iar după cele șaizeci și două de săptămâni, Cel-Uns va pieri fără să se găsească vreo vină în El, iar poporul unui domn va veni și va dărâma cetatea și templul. Și sfârșitul cetății va veni prin poporul mâniei lui Dumnezeu și până la capăt va fi război – prăpădul cel hotărât. Și El va încheia un legământ cu mulți într-o săptămână, iar la mijlocul săptămânii va înceta jertfa și prinosul și în templu va fi urâciunea pustiirii, până când pedeapsa nimicirii cea hotărâtă se va vărsa peste locul pustiirii (Daniel 9, 25-27).

Yacov a găsit numele lui *Yeshua*, **עושי**, în Daniel 9, 26 începând cu a patra literă din al nouălea cuvânt, citind fiecare a douăzeci și șasea literă de la stânga la dreapta. În plus, folosind softul The Keys of the Bible, am mai găsit numele *Nazaret*, **תרצנ**, codificat la un interval de 83 de litere, apoi cuvintele: *rege*, **ךלמ**, (47), *ramură*, (17 –) **רענ**, *Iesei*, (12) **ישי**, și *Mesia*, (43 –) **חישמ**, toate în profeția lui Daniel despre cele șaptezeci de săptămâni. De pildă, cuvântul *rege*, **ךלמ**, l-am găsit codificat de-a lungul a patru versete de șase ori, iar *Iesei*, **ישי**, de patru ori în versetul 25 și de trei ori în versetul 26.

Cuvântul	*Ebraică*	*Interval*	*Referința*
Yeshua	**עושי**	– 26	Dan. 9, 25-26
Nazaret	**תרצנ**	– 83	Dan. 9, 25-27
Rege	**ךלמ**	2, – 18,	Dan. 9, 24
		20, – 20	Dan. 9, 24-25
		47, – 2	Dan. 9, 27
Ramură	**רענ**	– 17	
Iesei	**ישי**	2, 7, 11, 12	Dan. 9, 25
		5, 8, 12	Dan. 9, 26
Mesia	**חישמ**	– 43	Dan. 9, 26 – 10, 1

După cum putem observa, intervalele sunt mici, de ordinul unităților sau zecilor, pe un text de doar 446 de litere ebraice.

Aș mai menționa un cod interesant pe care l-am descoperit în Daniel 8, 25: „Și se va ridica împotriva Regelui regilor, dar va fi aruncat la pământ nu de mână omenească“, în care am găsit codificat cuvântul *Mesia*, **חישמ**. Începând de la expresia *Regele regilor* (*Șar-șarim*), **םירש-רש**, cu ultima literă *mem*, **ם**, și citind fiecare a cincea literă, am găsit cuvântul *Mesia*, **חישמ**.

לַעְו ;םיִב ַר תי ִחְשׁ ַי הָוְלַשׁ ְבוּ ,ליִדְגַי וֹבָבְלִבוּ ,וֹדָיְבּה מָ ְרִמַחי ְלְצִהְו
,וֹלְכֹשׂ-לַעְו
רֵבָשּׁ ִי דָי סֶפֶאְבוּ ,דֹמֲעַי םי ִרָשֹׂ-רַשׂ

În Daniel 7, 22-27, într-un text de 434 de litere ebraice, am găsit codificate următoarele cuvinte: Dumnezeu, *Yahweh*, **הוהי**, Mesia, **חישמ**, Iisus, **עושי**, și Șilo, **הליש**. Șansa ca aceste cuvinte să apară din întâmplare este mai mică de 1 la 63 000 000. Matricea cu aceste cuvinte se găsește în Anexa 3.

Psalmul mesianic 22: Yeshua, răstignirea lui Mesia

Cu o mie de ani înainte de nașterea lui Iisus din Nazaret, regele David a scris psalmul profetic 22, în care descrie moartea lui Iisus prin răstignire, zicând: „Că m-au înconjurat câini mulți, adunarea celor vicleni m-a împresurat. Străpuns-au mâinile mele și picioarele mele. Numărat-au toate oasele mele, iar ei priveau și se uitau la mine. Împărțit-au hainele mele loruși și pentru cămașa mea au aruncat sorți“ (Psalmi 21, 17-20). În Biblia ebraică textul este în Psalmul 22, 17-19. Reținem faptul că identificarea codurilor se face pe textul ebraic, iar referințele la ediția românească realizată după Septuaginta le dăm doar pentru identificarea mai ușoară a textelor. Această profeție s-a împlinit exact așa cum sunt relatate evenimentele în textul Evangheliilor. Împlinirea acestei profeții este confirmată de un grup uimitor de cuvinte ELS găsite grupate împreună în acest text profetic important, care descrie răstignirea lui Mesia.

În versetele 1-16, cuvântul *Mesia*, **חישמ**, este codificat de patru ori, la diferite intervale ELS. Am găsit cuvântul *Yeshua*, **עושי**, de opt ori codificat în Psalmul 22 (Psalmul 21 în Biblia în limba română), la intervale ELS mai mici de o sută de litere. Prima apariție este chiar din versetul 1 al psalmului, începând cu a șaptea literă, *yod*, **י**, din cuvântul al șaselea, citind fiecare a cincizeci și una literă de la dreapta la stânga. Pe lângă numele lui *Yeshua* care a împlinit profeția, mai găsim că El este „Cel

uns“, descendent din „Iesei“, și că El va fi „Regele iudeilor“.

Cuvântul	*Ebraică*	*Interval*	*Referința*
Yeshua	עושי	51	Ps. 22, 1-7
Rege	ךלמ	9	Ps. 22, 10-11
Ramură	רענ	4	Ps. 22, 11
Iesei	ישי	15	Ps. 22, 12
Mesia	חישמ	9	Ps. 22, 14-15
Mântuitor	עשי	2	Ps. 22, 24
		50	Ps. 22, 24-26

Viața și moartea lui Iisus în codurile Bibliei

Firește că cercetătorii israeliți ortodocși resping cu tărie semnificația codurilor Yeshua descoperite de Yacov Rambsel. În criticile lor publice contra acestor coduri ei sunt forțați să recunoască faptul că aceste coduri există, dar resping concluzia că modelele acestor coduri ELS sunt originale și semnificative, tocmai pentru că sunt grupate împreună în textele profețiilor mesianice.

Yacov, provocat de aceste critici, a dus cercetarea sa mai departe și a descoperit o serie complexă de cuvinte ELS, care conține numele lui Yeshua împreună cu al apostolilor Săi într-un text din profetul Isaia.

Numele Yeshua găsit în profeția lui Isaia 53

Înainte de a analiza textul profeției, să citim următoarele:

> Iată că Sluga Mea va propăși, Se va sui, mare Se va face și Se va înălța pe culmile slavei! Precum mulți s-au spăimântat de El – așa de schimonosită Îi era înfățișarea Lui, și chipul Lui atât de fără asemănare cu oamenii – tot așa va fi

> pricină de uimire pentru multe popoare; înaintea Lui regii vor închide gura, că acum văd ceea ce nu li s-a spus, și înțeleg ceea ce n-au auzit.
>
> Cine va crede ceea ce noi am auzit și brațul Domnului cui se va descoperi? Crescut-a înaintea Lui ca o odraslă, și ca o rădăcină în pământ uscat; nu avea nici chip, nici frumusețe, ca să ne uităm la El, și nicio înfățișare, ca să ne fie drag. Disprețuit era și cel din urmă dintre oameni; om al durerilor și cunoscător al suferinței, unul înaintea căruia să-ți acoperi fața; disprețuit și nebăgat în seamă. Dar El a luat asupră-Și durerile noastre și cu suferințele noastre S-a împovărat. Și noi Îl socoteam pedepsit, bătut și chinuit de Dumnezeu, dar El fusese străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. El a fost pedepsit pentru mântuirea noastră și prin rănile Lui noi toți ne-am vindecat.
>
> Toți umblam rătăciți ca niște oi, fiecare pe calea noastră, și Domnul a făcut să cadă asupra Lui fărădelegile noastre ale tuturor. Chinuit a fost, dar S-a supus și nu și-a deschis gura Sa; ca un miel spre junghiere s-a adus și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, așa nu Și-a deschis gura Sa. Întru smerenia Lui judecata Lui s-a ridicat și neamul Lui cine îl va spune? Că s-a luat de pe pământ viața Lui! Pentru fărădelegile poporului Meu a fost adus spre moarte. Mormântul Lui a fost pus lângă cei fără de lege și cu cei făcători de rele, după moartea Lui, cu toate că nu săvârșise nicio nedreptate și nici înșelăciune nu fusese în gura Lui.
>
> Dar a fost voia Domnului să-L zdrobească prin suferință. Și fiindcă Și-a dat viața ca jertfă pentru păcat, va vedea pe urmașii Săi, își va lungi viața și lucrul Domnului în mâna Lui va propăși. Scăpat de chinurile sufletului Său, va vedea rodul ostenelilor Sale și de mulțumire Se va sătura. Prin suferințele Lui, Dreptul, Sluga Mea, va îndrepta pe mulți, și fărădelegile lor le va lua asupra Sa. Pentru aceasta Îi voi da partea Sa printre cei mari și cu cei puternici va împărți prada, ca răsplată că Și-a dat sufletul Său spre moarte și cu cei făcători de rele a fost numărat. Că El a purtat fărădelegile multora și pentru cei păcătoși Și-a dat viața (Isaia 52, 13-53, 12).

În acest text din Isaia, Dumnezeu a codificat numele persoanelor, locurilor și evenimentelor principale din viața lui Iisus Hristos care au fost relatate în Noul Testament, șapte secole mai târziu. Să examinăm în continuare această serie de coduri despre Iisus Hristos și răstignirea Sa descoperite în profeția lui Isaia.

Cuvintele *Yeshua Shmi*, **ימש עושי**, „Iisus este numele Meu“, sunt codificate, după cum am văzut mai sus, în Isaia 53, 10.

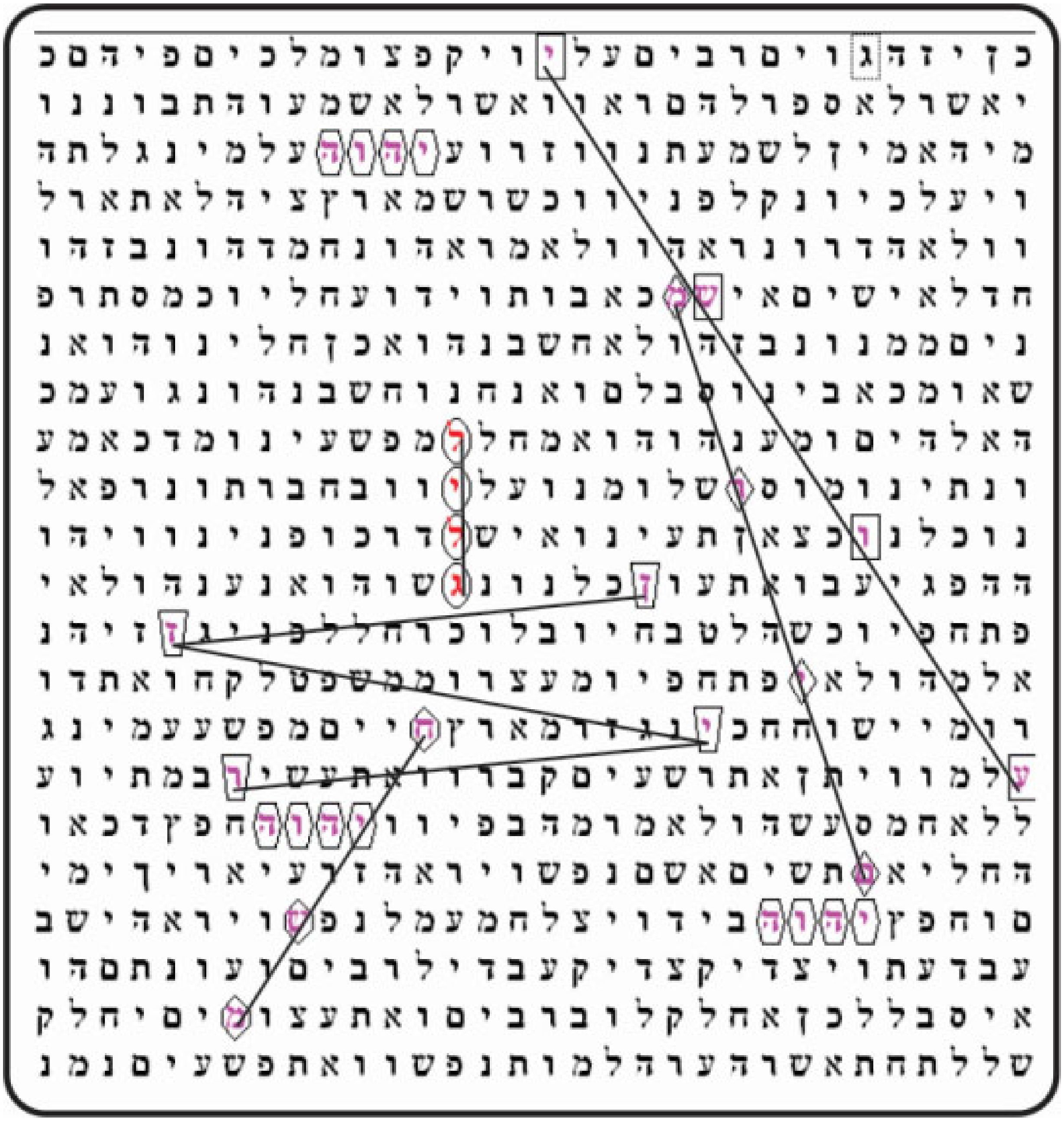
Iisus Nazarineanul

În Isaia 53, 6, începând cu a treia literă din al unsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a patruzeci și șaptea literă de la dreapta la stânga, găsim cuvântul *Nazarinean*, **ריזנ**, lângă numele *Yeshua*, **עושי**, în aceeași profeție mesianică. Șansele ca acest cuvânt să se fi format din întâmplare sunt mai mici de unu la un milion. Iisus a trăit împreună cu mama Sa și cu Iosif în orașul Nazaret din nordul Galileii. Cuvântul „nazireu“ mai este folosit pentru a desemna o persoană care și-a închinat total viața lui Dumnezeu. În Evanghelia după Matei citim: „Și venind (Iisus) a locuit în orașul numit Nazaret, ca să se împlinească ceea ce s-a spus prin prooroci, că Nazarinean se va chema“ (Matei 2, 23).

Galileea

Codurile arată și locul unde Iisus a trăit cea mai mare parte a vieții Sale – Galileea. În Isaia 53, 7, începând cu a doua literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și doua literă de la stânga la dreapta citim, *Galileea*, **לילג**. Șansele ca acest cuvânt să se formeze din întâmplare sunt mai mici de unu la un milion.

În imaginea de mai jos putem observa cuvântul *Galileea* codificat în apropierea cuvintelor *Iisus*, *Maria*, *Nazarinean*, *Mesia* și *Dumnezeu*.

Cuvintele *Galileea*, *Iisus*, *Maria*, *Nazarinean*, *Mesia* și *Dumnezeu* codificate împreună în Isaia 53.

Am mai identificat cuvântul *Galileea* codificat și în capitolul 52, începând cu a doua literă din al optulea cuvânt din Isaia 53, 1 și continuând la un interval de două sute de litere de la stânga la dreapta.

Cele trei Marii și ucenicul Ioan lângă cruce

În Evanghelia după Ioan ni se relatează că la răstignirea lui Iisus au fost prezenți trei femei cu numele Maria, *Miryam*, **םירמ**, și ucenicul cel iubit al Lui, Ioan, *Yochanan*, **ןנחוי**. Evanghelistul Ioan spune:

> Și stăteau, lângă crucea lui Iisus, mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena. Deci Iisus, văzând pe mama Sa și pe ucenicul pe care Îl iubea stând alături, a zis mamei Sale: Femeie, iată fiul tău! Apoi a zis ucenicului: Iată mama ta! Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine (Ioan 19, 25-27).

Urmând cercetarea lui Yacov, am găsit numele celor trei Marii și pe al ucenicului Ioan codificate alături de cel al lui Iisus, în Isaia 53, 10.

În Isaia 53, 11, începând cu a cincea literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzecea literă de la stânga la dreapta, citim *Maàl Yeshua Shmee ohz*, **זע ימש עושי לעמ**, o frază care înseamnă „extrem de înalt, Yeshua este numele Meu puternic“. Această frază nu se mai găsește nicăieri în cartea Isaia. Șansele ca această frază să se formeze din întâmplare sunt mai mici de unu la un milion. De la litera *yod*, **י**, din numele Yeshua, continuând înapoi cu fiecare a douăzeci și opta literă, citim *Ioan* (*Yochanan*), **ןנחוי**. În Isaia 53, 11, începând cu prima literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a patruzeci și doua literă de la stânga la dreapta, citim *Mesia* (*Mashiach*), **חישמ**. De la litera *mem*, **מ**, din cuvântul *Mesia*, continuând cu fiecare a douăzeci și treia literă de la stânga la dreapta, citim *Maria* (*Miryam*), **םירמ**.

Este impresionant că în Isaia 53, 10 toate cele trei nume *Maria* folosesc aceeași literă *yod*, **י**, din cuvântul *yaàrik*, **ךיראי**. Aceasta este aceeași literă care formează prima literă a numelor codificate *Yeshua* și *Ioan*. Așadar cinci nume codificate

folosesc aceeași literă, *yod*, י. Un singur *yod*, י, scos din text și cinci cuvinte din cod dispar. În Isaia 53, 10, începând cu a treia literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a șasea literă de la dreapta la stânga, citim *Maria* (*Miryam*), **םירמ**. În Isaia 53, 9, începând cu a treia literă din al treisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a patruzeci și patra literă de la dreapta la stânga, citim *Maria*, **םירמ**. Este interesant să găsim numele acestor persoane grupate lângă numele lui Iisus când ne amintim că acestea au fost prezente la răstignirea lui Iisus. De asemenea, în Isaia 53, 2, începând cu a doua literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a două sute zecea literă de la dreapta la stânga, citim *Iosif* (*Yoseph*), **ףסוי**, logodnicul Mariei, mama lui Iisus.

Numele ucenicilor lui Iisus găsite în Isaia 53

În urma cercetării făcute pe textul din Isaia 53, Yacov Rambsel a găsit codificate și numele ucenicilor lui Iisus, mai puțin numele lui Iuda Iscarioteanul. Am refăcut cercetarea pe calculatorul personal folosind softul The Keys of the Bible.

În Isaia 53, 12, începând cu a treia literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizeci și cincea literă de la stânga la dreapta, citim *limudim ahnan*, **ןנא םידמל**, care înseamnă „ucenicii plâng“. Apropiat de această frază găsim codificat la același interval de cincizeci și cinci de litere cuvântul „preot“. În Isaia 53, 5, începând cu a doua literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a cincizeci și cincea literă de la stânga la dreapta, citim *preot* (*hakohain*), **ןהכה**.

Numele ucenicilor sunt codificate după cum urmează:

1. *Petru*. În Isaia 53, 3, începând cu a doua literă din al cincilea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă

de la dreapta la stânga, citim *Petru* (*Kepha*), הפכ. L-am găsit codificat a doua oară în Isaia 53, 8, începând cu prima literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă de la stânga la dreapta.

2. *Iacov*, fiul lui Zevedeu. În Isaia 52, 2, începând cu a treia literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și patra literă de la stânga la dreapta, citim *Iacov* (*Yaàkov*), בקעי. Tot în Isaia 52, 2, începând cu a patra literă din al treilea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzecea literă de la stânga la dreapta, citim din nou *Iacov*, בקעי. Am găsit acest nume codificat și în Isaia 53, 1-11, la un interval de 188 de litere.

3. *Ioan*. În Isaia 53, 10, începând cu a patra literă din al unsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și opta literă de la stânga la dreapta, citim *Ioan* (*Yochanan*), ןנחוי. De asemenea, în Isaia 52, 14, începând cu a patra literă din al zecelea cuvânt și continuând cu fiecare a optzeci și doua literă de la dreapta la stânga, citim *Ioan*, ןנחוי.

4. *Andrei*. În Isaia 53, 4, începând cu prima literă din al unsprezecelea cuvânt, care este *Dumnezeu* (*Elohim*), םיהלא, și continuând cu fiecare a patruzeci și opta literă de la stânga la dreapta, citim *Andrei* (*Anddrai*), ירדנא. Dacă numele celorlalți ucenici apar uneori de mai multe ori, numele Andrei apare o singură dată în capitolele 52 și 53.

5. *Filip*. În Isaia 53, 5, începând cu a treia literă din al zecelea cuvânt și continuând cu fiecare a o sută treizeci și treia literă de la stânga la dreapta, citim *Filip* (*Philip*), ףליפ. Și pe acest nume l-am găsit codificat a doua oară, începând cu prima literă din al șaselea cuvânt, versetul 6, și continuând cu fiecare a optzeci și cincea literă de la dreapta la stânga.

6. *Toma*. În Isaia 53, 2, începând cu prima literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și cincea literă de la dreapta la stânga, citim *Toma*, אמות. Acest nume este

codificat de patru ori în Isaia 53, la intervale de 35, 62, 100 și 163.

7. *Matei*. Există trei moduri de a scrie acest nume. *Mati*, **יתמ**, *Mattai*, **יתתמ**, și *Mattiyahu*, **וחיתתמ**. Cuvântul codificat *Mattai*, **יתתמ**, este o formă abreviată acceptată a lui *Mattiyahu*, **וחיתתמ**. În Isaia 53, 8, începând cu prima literă din al doisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a 295-a literă de la stânga la dreapta citim, cuvântul *Matei* (*Mattai*), **יתתמ**. În Isaia 52, 14, începând cu prima literă din al zecelea cuvânt și continuând cu fiecare a 196-a literă de la dreapta la stânga, citim, din nou, *Matei* (*Mattai*), **יתתמ**.

8. *Iacov* al lui Alfeu. *Ben Chalipi Yaàkov*, **בקעי יפלח ןב**. În Isaia 52, 2, începând cu a patra literă din al treilea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzecea literă de la stânga la dreapta, citim cuvântul codificat *Yaàkov*, **בקעי**. Doi ucenici ai lui Hristos au avut numele Iacov. Am mai găsit acest nume codificat în Isaia 53, 1, începând cu a doua literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a 188-a literă de la dreapta la stânga.

9. *Simon* (Zilotul) Cananeul. *Shimon hakanai*, **ינקח ןועמש**. În Isaia 52, 14, începând cu prima literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a patruzeci și șaptea literă de la dreapta la stânga, găsim codificat cuvântul *Simon* (*Shimon*), **ןועמש**.

10. *Levi* care se zice *Tadeu*. În Isaia 53, 12, începând cu prima literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizecea literă de la stânga la dreapta, citim cuvântul *Tadeu* (*Taddai*), **ידת**. Acest nume este codificat de mai multe ori în Isaia 53. Îl găsim codificat și în Isaia 53, 3, începând cu a cincea literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a zecea literă de la stânga la dreapta, unde citim *Taddai*, **ידת**.

11. *Matia*. În Isaia 53, 5, începând cu a patra literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a unsprezecea literă de

la stânga la dreapta, citim *Matia* (*Mattiyah*), **מתיה**. Este fascinant ca într-un singur capitol, care descrie pătimirile lui Iisus Mesia, să descoperi numele ucenicilor săi, inclusiv pe cel al lui Matia, care a fost ales de Apostoli în locul lui Iuda Iscarioteanul.

Am fost curios să văd dacă găsesc undeva numele Apostolului Vartolomeu, **בר-תלמי**, și l-am găsit în textul Isaia 40, 26-31. Pentru acest nume am folosit ortografia pe care am găsit-o în Noul Testament în limba ebraică.

Procesul lui Iisus și numele celor doi arhierei

Codurile dezvăluie și numele arhiereilor din timpul procesului lui Iisus. Începând cu a treia literă din al șaptelea cuvânt din Isaia 52, 15 și continuând cu fiecare a patruzeci și una literă de la dreapta la stânga, citim *Caiafa* (*Kayafa*), **כיפה**, numele arhiereului pomenit în textul Evangheliei de la Ioan 18, 12-13. Am mai găsit acest nume codificat în versetele Isaia 52, 14-15. În Isaia 53, 3, începând cu a cincea literă din al șaselea cuvânt și continuând cu fiecare a patruzeci și cincea literă de la stânga la dreapta, citim *Anna* (*Ahnan*), **ענן**, care era fostul arhiereu și socrul lui Caiafa. Acest nume este codificat de mai multe ori în Isaia 53. Interesant este faptul că, pornind de la aceeași literă și continuând de la dreapta la stânga cu fiecare a treizeci și treia literă, citim *Ahnan*, **ענן**. Și iarăși, pornind de la aceeași literă și continuând cu fiecare a patruzeci și doua literă de la dreapta la stânga, citim tot *Ahnan*, **ענן**.

Fariseii, leviții, regele Irod,

Roma și Cezar

Fariseii și regele Irod au fost și ei implicați în acțiunea răstignirii lui Hristos. Am găsit numele lor codificate în Isaia 53, 9. Începând cu a doua literă din al paisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizeci și patra literă de la stânga la dreapta, găsim cuvântul *Fariseu* (*pahrush*), שורפ. Fariseii aveau o influență puternică asupra poporului. Ei încurajau poporul să urmeze cu strictețe legile cuprinse în Scriptură, precum și tradițiile scrise și orale bazate pe învățăturile rabinilor transmise de-a lungul secolelor. În Isaia 53, 6, începând cu prima literă din al patrulea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și noua literă de la stânga la dreapta, găsim codificate cuvintele *omul Irod* (*ish Herod*), דרוה שיא.

În Isaia 53, 9, începând cu prima literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a paisprezecea literă de la stânga la dreapta, găsim cuvântul *leviți* (*Levim*), םיול, identificați cu leviții de la templu, care au participat la prinderea lui Iisus. Pe același text, dar în sens invers și la același interval ELS de paisprezece litere, începând din Isaia 53, 8 cu prima literă din al treilea cuvânt și continuând cu fiecare a paisprezecea literă de la dreapta la stânga, citim *leviți* (*Levim*), םיול. Acest cuvânt l-am găsit codificat de 12 ori în Isaia 53. În plus, începând cu a doua literă din al treisprezecelea cuvânt din Isaia 53, 9 și continuând cu fiecare a șaptea literă de la stânga la dreapta, citim *orașul roman rău* (*rah eer Romi*), ימור ריע ער, care reprezintă puterea ce conducea lumea cunoscută din acele vremuri. În Isaia 53, 11, începând cu a patra literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a 194-a literă de la stânga la dreapta, găsim codificate cuvintele *Kaisar ahmail ovaid*, דבא למע רסיק, care înseamnă „răul Cezar, nenorocit să piară“. Șansa ca această frază să se formeze din întâmplare este mai mică de unu la un milion. Răul

împărat Tiberiu a murit după cinci ani de la moartea lui Iisus Hristos.

Alte coduri despre Iisus

Yacov Rambsel a descoperit și alte coduri legate de activitatea și pătimirile lui Iisus Hristos. Despre unele din aceste coduri vom vorbi în continuare.

Iisus este numit de proorocul Ioan Botezătorul „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii“, iar Mântuitorul se numește pe sine „Lumina lumii“. În Isaia 52, 12, începând cu a doua literă din al doisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă de la stânga la dreapta, citim *din Mielul ispășirii* (*mek̆ippur tela*), **אלט רפכמ**. Șansa ca această frază să se formeze din întâmplare este mai mică de unu la un milion.

În Isaia 53, 5, începând cu a șaptea literă din al cincilea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzecea literă de la dreapta la stânga, citim *lumina Domnului* (*ner Adonai*), **הוהי רנ**. Acest cuvânt codificat este apropiat de cuvântul *Yeshua*, **עושי**, codificat în Isaia 53, 10 începând cu prima literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzecea literă de la stânga la dreapta.

Denumirile mesianice *Șilo*, *Mesia* și *Paști*

În Isaia 53, 9, începând cu a patra literă din al unsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizeci și patra literă de la dreapta la stânga, citim *Shiloh*, **הליש**. Acest cuvânt este codificat de șase ori în Isaia 53. Cercetătorii creștini și evrei sunt de acord și recunosc că *Șilo* este numele profetic al

lui Mesia. În Facerea 49, 10, Moise scrie: „Nu va lipsi sceptru din Iuda, nici toiag de cârmuitor din coapsele sale, până ce va veni Împăciuitorul (Șilo), Căruia se vor supune popoarele“. Descoperirea cuvântului *Shiloh* codificat lângă numele Iisus, *Yeshua*, în profeția mesianică din Isaia 53 ne oferă o evidență convingătoare a identității lui Iisus din Nazaret ca Mesia.

Mai mult, cuvântul *Yeshua* a fost găsit alături de cuvântul *Mesia*, codificate în același pasaj-cheie. În Isaia 53, 8, începând cu a treia literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizeci și cincea literă de la stânga la dreapta, citim *Mesia* (*Mashiach*), **משיח**. La același interval, începând cu a doua literă din al zecelea cuvânt din Isaia 54, 1 și continuând cu fiecare a șaizeci și cincea literă de la stânga la dreapta, citim *Yeshua*, **ישוע**. Este fascinant că aceste două cuvinte, *Iisus* și *Mesia*, sunt codificate la același interval în profeția mesianică a lui Isaia. De asemenea, mai găsim codificat cuvântul *Paști* în Isaia 53, 10. Începând cu a treia literă din al treisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizeci și doua literă de la stânga la dreapta, citim *Paști* (*Pehsàkh*), **פסח**.

Pâinea și vinul

În Isaia 53, 1, începând cu a cincea literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a 210-a literă de la dreapta la stânga, citim *pâinea* (*hal̃achem*), **הלחם**, care ne amintește de pâinea frântă de Iisus la Cina cea de Taină, înainte de pătimirea și moartea Sa pe cruce: „Iar pe când mâncau ei, Iisus, luând pâinea și binecuvântând, a frânt și, dând ucenicilor, a zis: Luați, mâncați, acesta este trupul Meu. Și luând paharul și mulțumind, le-a dat zicând: Beți dintru acesta toți. Că acesta este sângele Meu al Legii celei noi, care pentru mulți se varsă pentru iertarea păcatelor“ (Matei 26, 26-28). Fascinant este că la același

interval de 210 găsim și cuvântul *vin* (*yeyin*), **יין**, codificat pe același text din Isaia 53. Am găsit acest cuvânt codificat de două ori la același interval. În Isaia 54, 1, începând cu prima literă din al patrulea cuvânt și continuând cu fiecare a 210-a literă de la stânga la dreapta, citim *vin* (*yeyin*), **יין**.

Yacov Rambsel a găsit codificate în Isaia 52 cuvintele *Iona* și *apă*, amintindu-ne de cuvintele Mântuitorului care a zis: „Că precum a fost Iona în pântecele chitului trei zile și trei nopți, așa va fi și Fiul Omului în inima pământului trei zile și trei nopți“ (Matei 12, 40). În Isaia 52, 4, începând cu a patra literă din al șaselea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă de la stânga la dreapta, citim *Iona*, **יונה**. La câteva versete mai departe, în Isaia 52, 7, începând cu prima literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă de la stânga la dreapta, citim *apă*, **מים**. Interesant este că am găsit codificate amândouă cuvintele la un interval ELS de 19 litere. Însă am găsit cuvântul *apă*, **מים**, codificat în aceleași versete ca și cuvântul *Iona*, începând cu a treia literă din al treilea cuvânt, din Isaia 52, 2, și continuând cu fiecare a patruzeci și patra literă de la dreapta la stânga.

De asemenea, am mai identificat și alte coduri care ne amintesc de cuvintele din Evanghelie: „Și erau și femei care priveau de departe; între ele: Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov cel Mic și a lui Iosi, și Salomea“ (Marcu 15, 40). În Isaia 52, 15, începând cu a treia literă din al cincisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a 113-a literă de la dreapta la stânga, citim *Salomea* (*Shalomit*), **שלמית**. Am găsit codificat a doua oară acest cuvânt, începând cu a treia literă din al cincilea cuvânt din Isaia 52, 10 și continuând cu fiecare a 144-a literă de la dreapta la stânga. În Isaia 52, 13, începând cu a patra literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a 149-a literă de la dreapta la stânga, citim *Iosi* (*Yosai*), **יוסי**. Ambele cuvinte se

regăsesc în același text.

Crucea și sărbătoarea Paștelui

În Isaia 53, 10, începând cu a treia literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizeci și doua literă de la dreapta la stânga, citim *cruce*, **בלצ**. Din același cuvânt, începând cu a doua literă și continuând cu fiecare a 104-a literă, citim *Paști*, **חספ**, care se află în paralel cu cuvântul *Iisus* (*Yeshua*), **עושי**, menționat mai sus. În Isaia 52, 14, începând cu a treia literă din al șaselea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și șasea literă de la stânga la dreapta, citim *sărbătoarea Mea* (*Chaggai*), **יגח**. L-am găsit codificat și în Isaia 53, 4-8, text în care se află codificat și cuvântul *Mesia*.

Timpul și locul răstignirii lui Hristos

Iisus a fost răstignit în ziua de vineri, 14 Nisan, cunoscută ca luna lui Aviv. Muntele Moria este muntele pe care a fost construit templul de către Solomon. Pe același munte, în afara zidurilor cetății, în locul numit Golgota a fost răstignit Iisus. În Isaia 52, 1, începând cu a treia literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și șaptea literă de la dreapta la stânga, citim *aviv*, **ביבא**, care indică luna în care a fost răstignit Hristos. La același interval, începând cu prima literă din al șaptelea cuvânt din Isaia 52, 3 și continuând cu fiecare a douăzeci și șaptea literă, citim și *veṁoriah*, **הירמו**, adică „și Muntele Moria“. Am descoperit că cele două cuvinte se mai suprapun în textul de la Isaia 52, 14-53, 4. Acesta este un cod uimitor, în care descoperim luna sărbătoririi Paștelui, *Aviv*, și *Muntele Moria*, locul răstignirii lui Hristos pentru păcatele

omenirii întregi, într-un text scris de Isaia cu câteva veacuri înainte de nașterea lui Iisus.

„Să fie răstignit!“

Citim în Evanghelia după Matei următoarele: „Și Pilat le-a zis: Dar ce voi face cu Iisus, ce se cheamă Hristos? Toți au răspuns: Să fie răstignit! A zis iarăși Pilat: Dar ce rău a făcut? Ei însă mai tare strigau și ziceau: Să fie răstignit!“ (Matei 27, 22-23). Unul dintre cele mai interesante coduri descoperite în acest text profetic din Isaia 53 este fraza *să fie răstignit!* (*yitzt̀zahlaiv*), **יצלב**. Începând cu a doua literă din al șaselea cuvânt din Isaia 53, 8 și continuând cu fiecare a cincisprezecea literă de la dreapta la stânga, citim *să fie răstignit* (*yitzt̀zahlaiv*), **יצלב**.

Mai poate cititorul să se îndoiască că aceste coduri ale Bibliei Îl identifică pe Iisus din Nazaret ca fiind Mesia cel profețit, care a murit pentru păcatele noastre, ca Fiu al lui Dumnezeu?

Din cele expuse până acum putem observa ușor complexitatea codurilor Bibliei, însă mai greu putem admira frumusețea acestora.

Vom reda mai jos principalele coduri găsite în textul capitolelor 52 și 53 din cartea profetului Isaia. Lista de mai jos a fost gândită ca un ajutor pentru cititorii care doresc să cerceteze Scriptura și să verifice singuri aceste coduri.

Lista codurilor descoperite în Isaia 53

Cuvânt ELS	*Verset*	*Cuvânt*	*Literă*	*Interval*
Yeshua Shmi	53, 10	11	4	– 20
Nazarinean	53, 6	11	3	47
Galileea	53, 7	1	2	– 32
Ioan	53, 10	11	4	– 28

Mesia	53, 11	1	1	– 42
Maria	53, 11	1	1	– 23
Maria	53, 10	7	3	6
Maria	53, 9	13	3	44
Iosif	53, 2	1	2	210
Ucenicii plâng	53, 12	2	3	– 55
Ucenicii	53, 2	9	1	17
Preot	53, 5	1	2	– 55
Petru	53, 3	5	2	19
Iacov	52, 2	9	3	– 34
Iacov	52, 2	3	4	– 20
Ioan	53, 10	11	4	– 28
Andrei	53, 4	11	1	48
Filip	53, 5	10	3	– 133
Toma	53, 2	8	1	35
Matei	53, 8	12	1	– 295
Simon	52, 14	2	1	47
Tadeu	53, 12	9	1	– 50
Matia	53, 5	7	4	– 11
Vartolomeu	40, 26	14	3	40
Caiafa	52, 15	7	3	41
Anna	53, 3	6	5	33
Farisei	53, 9	14	2	– 64
Irod	53, 6	4	1	– 29
Leviți	53, 9	9	1	– 14
Roma	53, 9	13	2	7
Cezar	53, 11	7	4	– 194
Mielul ispășirii	52, 12	12	2	– 19
Lumina Domnului	53, 5	5	7	20
Iisus	53, 10	11	4	– 20

Șilo	53, 9	11	2	54
Mesia	53, 11	1	1	– 42
Iisus	54, 1	10	2	– 65
Pași	53, 10	13	3	– 62
Pâinea	53, 1	8	5	210
Vin	54, 1	4	1	– 210
Iona	52, 4	6	4	– 19
Apă	52, 7	9	1	19
Salomea	52, 15	15	3	113
Iosi	52, 13	2	4	149
Cruce	53, 8	10	4	15
Haggai	53, 4	7	4	114
Aviv	52, 1	8	3	27
Moria	52, 3	7	1	27
Să fie răstignit	53, 8	6	2	15

Când au fost publicate pentru prima dată, aceste coduri descoperite de Yacov Rambsel au fascinat pe mulți creștini pasionați de studiul Scripturii.

Desigur, au existat și critici care au încercat să le discrediteze și să le minimalizeze importanța. Cu toate acestea, niciunul dintre ei nu a putut răspunde provocării făcute de Grant Jeffrey și Yacov Rambsel de a găsi, în afara textelor biblice revelate, un alt text de aceeași mărime care să cuprindă atât de multe coduri grupate și legate între ele, în strânsă legătură cu textul de suprafață.

Alte coduri despre Iisus din Nazaret Ieșirea 30

După ce Yacov a descoperit uimitoarele coduri din Isaia 53, Grant Jeffrey s-a întrebat dacă Dumnezeu a codificat aceste

informații profetice și în alte locuri din Scriptură. Și-a concentrat cercetarea mai ales pe textul Torei, cele cinci cărți scrise de Moise. A fost uimit la rândul său când a descoperit o serie de coduri în care se regăsesc numele persoanelor importante din timpul activității lui Iisus Hristos. Aceste coduri includ numele celor trei Marii, ale ucenicilor, inclusiv al lui Matia, precum și multe altele. Aceste coduri traversează versetul 16 în care se vorbește de porunca lui Dumnezeu dată lui Moise privind prețul ispășirii păcatelor poporului.

> Să iei argintul de răscumpărare de la fiii lui Israel și să-l dai la trebuințele cortului adunării și va fi pentru fiii lui Israel spre pomenire înaintea Domnului, ca să cruțe sufletele voastre (Ieșirea 30, 16).

În acest capitol găsim codificate numele persoanelor importante din timpul activității lui Iisus Hristos. Faptul că au fost găsite în Tora este deosebit de semnificativ.

În Ieșirea 30, 10, începând cu a treia literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a noua literă de la stânga la dreapta, citim *Paști*, **פסח**, singurul loc în care apare în acest capitol. Cercetând întreaga carte, am găsit codificat acest cuvânt și în capitolul 12, 21-23, chiar în versetele în care Moise vorbește „bătrânilor fiilor lui Israel“ despre cum să pregătească mielul pascal. Este uimitor și nu poate fi doar rezultatul întâmplării.

> Apoi a chemat Moise pe toți bătrânii fiilor lui Israel și le-a zis: Mergeți și vă luați miei după familiile voastre și junghiați Paștile. După aceea să luați un mănunchi de isop și, muindu-l în sângele strâns de la miel într-un vas, să ungeți pragul de sus și amândoi ușorii ușii cu sângele cel din vas, iar voi să nu ieșiți niciunul din casă până dimineață. Căci are să treacă Domnul să lovească Egiptul; și văzând sângele de pe pragul de sus și pe cei doi ușori, Domnul va trece pe lângă ușă și nu va îngădui pierzătorului să intre în casele voastre, ca să vă lovească (Ieșirea 12, 21-23).

În Ieșirea 12, 21, începând cu a patra literă din al doisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaptezeci și

noua literă de la dreapta la stânga, citim *Paști*, **חספ**.

În Ieșirea 30, 16, începând cu prima literă din al nouăsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a doisprezecea literă de la dreapta la stânga, citim *Iisus* (*Yeshua*), **עושי**. Începând cu a treia literă din al cincisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a opta literă, citim *nazarinean*, **ריזנ**.

În versetul 13, începând cu a doua literă din al paisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizecea literă de la dreapta la stânga, citim *Mesia*, **חישמ**. În versetul următor, începând cu prima literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a patruzecea literă, citim *Șilo* (*Shiloh*), **הליש**.

Am găsit cuvântul *Galileea* codificat în Ieșirea 28, 43. Începând cu a doua literă din al unsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și una literă de la stânga la dreapta, citim *Galileea*, **לילג**. Este singurul loc unde l-am găsit în capitolele 28-30.

În Ieșirea 30, 15, începând cu a doua literă din al șaptelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizecea literă de la dreapta la stânga, citim *Maria* (*Miryam*), **םירמ**. În următorul verset, începând cu prima literă din al treisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a șaizeci și una literă, citim, din nou, *Maria* (*Miryam*), **םירמ**. Trecem la următorul verset și, începând cu a treia literă din al cincilea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăzeci și doua literă de la dreapta la stânga, citim iarăși *Maria* (*Miryam*), **םירמ**.

În versetul 16, începând cu a treia literă din al șaptesprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea literă, citim *Petru* (*Kepha*), **הפכ**. În același verset, începând cu a doua literă din al doilea cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și doua literă de la dreapta la stânga, citim *Tadeu* (*Taddai*), **ידת**. În același verset, începând cu a șasea literă din al patrulea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăsprezecea

literă de la stânga la dreapta, citim *Matei* (*Mattai*), **יתתמ**. Acest cuvânt este codificat de mai multe ori în acest capitol. În mod uimitor, în același verset, începând cu prima literă din al treisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a unsprezecea literă de la stânga la dreapta, citim *Matia* (*Mattiyah*), **היתמ**.

În versetul 18, începând cu a patra literă din al paisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a unsprezecea literă de la dreapta la stânga, citim *Toma*, **אמות**. În versetul 10, începând cu a cincea literă din al paisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizeci și noua literă de la stânga la dreapta, citim *Iacov* (*Yaàkov*), **בקעי**. În versetul 12, începând cu a doua literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a o suta literă de la stânga la dreapta, citim „Natanael“, **לאנתנ**.

Urmând cercetarea lui Grant, am găsit în Ieșirea 29 numele a încă patru ucenici ai lui Iisus. În Ieșirea 29, 19, începând cu prima literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a paisprezecea literă de la dreapta la stânga, citim *Ioan* (*Yochanan*), **ןנחוי**. În versetul 46, începând cu a doua literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a șaptezeci și noua literă de la stânga la dreapta, citim *Andrei* (*Andďrai*), **ירדנא**. În versetul 24, începând cu a patra literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a cincizecea literă de la dreapta la stânga, citim *Filip* (*Philip*), **ףליפ**. În versetul 21, începând cu a treia literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și noua literă de la stânga la dreapta, citim *Simon* (*Shimon*), **ןועמש**.

Fascinant este faptul că, pe lângă toate numele găsite și amintite mai sus, în acest capitol mai găsim și fraza *să fie răstignit*. În versetul 20, începând cu prima literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a opta literă de la stânga la dreapta, citim *să fie răstignit* (*yitzt̀zahlaiv*), **בלצי**.

Grupul de cuvinte din Ieșirea 30 este prezentat în diagrama aferentă din Anexa 3.

Este extrem de important că această serie complexă de coduri a fost găsită în două locuri separate din Biblie, de către doi cercetători independenți, utilizând metode de căutare diferite. Ele ne arată identitatea lui Iisus din Nazaret ca fiind Mesia.

Am extins cercetarea personală pe Ieșirea, capitolul 12, în care Dumnezeu îi arată lui Moise cum să fie pregătit mielul pascal și cum să fie sărbătorit Paștile. În versetele 1-7, în care se vorbește despre pregătirea mielului pascal, am găsit codificat cuvântul *Mesia* de două ori, iar în versetele 5-11, numele *Iisus*. Pentru creștini mielul pascal prefigurează jertfa lui Iisus Hristos pe Golgota, Care a pătimit pentru mântuirea lumii. În versetul 1, începând cu a treia literă din al nouălea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăzeci și una literă de la dreapta la stânga, citim *Mesia* (*Mashiach*), **חישמ**. În versetul 4, începând cu a treia literă din primul cuvânt și continuând cu fiecare a treizeci și doua literă de la stânga la dreapta, citim iarăși *Mesia*, **חישמ**. În versetul 11, începând cu a patra literă din al cincilea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăzeci și patra literă de la stânga la dreapta, citim *Iisus* (*Yeshua*), **עושי**.

În Ieșirea 12, 14 citim: „Ziua aceea să fie spre pomenire și să prăznuiți într-însa sărbătoarea Domnului, din neam în neam; ca așezare veșnică s-o prăznuiți“. În versetele 14-15, unde se vorbește de sărbătoarea Domnului, am găsit codificat de două ori cuvântul *Haggai* (*Chaggai*), **יגח**. În versetul 14, începând cu prima literă din al optulea cuvânt și continuând cu fiecare a douăzeci și treia literă de la dreapta la stânga, citim *Haggai* (*Chaggai*), **יגח**. În același verset, începând cu prima literă din al unsprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a noua literă de la dreapta la stânga, citim același cuvânt *Haggai*, **יגח**.

În versetele 21-23, Moise descrie bătrânilor poporului cum să serbeze Paștile. Așa cum am arătat mai sus, în acest text scurt

am găsit codificat cuvântul *Paști*.

În versetele 26-30, am găsit codificate cuvintele *Mesia*, *Iisus* și *să fie răstignit*. În versetele 26-27 citim: „Și când vă vor zice copiii voștri: Ce înseamnă rânduiala aceasta? Să le spuneți: Aceasta este jertfa ce o aducem de Paștile Domnului, Care în Egipt a trecut pe lângă casele fiilor lui Israel, când a lovit Egiptul, iar casele noastre le-a izbăvit. Și s-a plecat poporul și s-a închinat“.

În versetul 30, începând cu a doua literă din al paisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a nouăzeci și doua literă de la stânga la dreapta, citim *Iisus*, **עושי**. În versetul 26, începând cu a treia literă din al cincilea cuvânt și continuând cu fiecare a optzeci și treia literă, citim fraza *să fie răstignit* (*yitztzahlaiv*), **בלצי**. În versetul 27, începând cu a doua literă din al doisprezecelea cuvânt și continuând cu fiecare a cincea literă de la stânga la dreapta, citim *Mesia*, **חישמ**.

Grupul de cuvinte din Ieșirea 12 poate fi văzut în diagrama corespunzătoare din Anexa 3. Reținem că aceste cuvinte sunt în legătură cu textul în care apar codificate.

Toate aceste coduri descoperite de diverși cercetători creștini nu fac decât să ne întărească convingerea că întreaga Scriptură este inspirată de Dumnezeu cuvânt cu cuvânt.

CAPITOLUL 7

Cercetarea codurilor continuă

Cercetarea începută de Grant Jeffrey și Yacov Rambsel a fost dusă mai departe, la un nivel mult mai profund, de către matematicianul Edwin Sherman. De la cele patruzeci de coduri descoperite inițial de Yacov în textul Isaia 53, a ajuns să identifice peste 1 600 de coduri. Studiile sale analizează codurile din punct de vedere matematic și statistic.

Numărul de cuvinte codificate ce pot fi găsite cu ajutorul unui soft specializat pe analiza textului biblic este imens.

Cartea lui Sherman prezintă două teme, numite de el „sub-proiectile“ – megagrupurile din Isaia 53 și Iezechiel 37 –, în susținerea tezei principale. Fiecare grup este suficient pentru a devasta eforturile scepticilor care au avansat jumătate de adevăr în speranța diminuării interesului publicului pentru codurile Bibliei.

Un naiv ar putea declara că un câștigător la loterie a beneficiat de o minune. Scepticii vor spune pe bună dreptate că mai devreme sau mai târziu cineva tot va câștiga, așa că nu este nicio minune. Dar dacă aceeași persoană câștigă de câteva ori la rând? În acest caz discutăm altfel. Câștigătorul este fie un escroc în relație cu cei care stabilesc numerele câștigătoare, fie deține puteri telepatice. Aici coincidența nu își are locul.

Echipa lui Sherman și-a concentrat cercetarea pe a determina, prin instrumentele matematice pe care le deținea, care sunt șansele ca un cod să fie întâmplător sau nu. Membrii

echipei au căutat codurile cele mai improbabile – coduri lungi formate din mai multe propoziții, care să le permită explorarea rezonabilă a posibilității ca unele coduri ale Bibliei să fie reale. Sigur, propozițiile trebuiau să fie inteligibile din punctul de vedere al gramaticii ebraice. Expertul echipei a fost dr. Nathan Jacobi, care cunoștea atât ebraica contemporană, cât și pe cea biblică.

Una este să descoperi codificate cuvinte singulare sau expresii scurte formate din două sau trei cuvinte și cu totul altceva este să găsești codificate propoziții întregi. Dar pentru o asemenea cercetare sunt necesare cunoștințe avansate de ebraică biblică.

Putem găsi codificat orice dorim?

Răspunsul este nu. Aceasta depinde de lungimea cuvântului sau a frazei pe care o căutăm. Să presupunem că literele apar în Tora cu aceeași frecvență. În acest caz, numărul așteptat de apariții ale unui cod va scădea rapid, odată cu creșterea numărului de litere din cod. Tabelul de mai jos arată acest lucru.

Numărul de litere	*Numărul așteptat de apariții în Tora*
2	192.000.000
3	4.000.000
4	132.000
5	4.500
6	165
7	6
8	0,25
9	0,01

10	0,0004
11	0,000016
12	0,00000066

Cu alte cuvinte, dacă un cod are șase sau mai puține litere, atunci este foarte probabil să-l găsim oriunde în Tora și probabil în mai multe locuri. Dacă are opt sau mai multe litere, este foarte probabil să nu-l găsim în Tora din întâmplare. Pentru un cod de opt litere probabilitatea de a nu fi găsit este de 78,5%, iar pentru unul de 11 litere este de 99,998%.

Poate că motivul principal pentru care nu au fost anunțate coduri convingătoare de către cercetători este lipsa cunoștințelor de limbă ebraică. Cei mai mulți fie nu au cunoștințe suficiente de limbă ebraică, fie nu au acces la cineva care are aceste cunoștințe. Astfel, căutările lor se rezumă la cuvinte simple sau expresii scurte pe care le pot lua din dicționare.

Sherman, cu ajutorul lui Nathan Jacobi, a dus mai departe cercetarea începută de Yacov Rambsel asupra codurilor din Isaia 53. Căutările au început în jurul șirului *Yeshua este numele Meu*, descoperit de Rambsel:

ימש עושי

Acest cod apare în Isaia 53 la un interval de 20 de litere, citite de la stânga la dreapta. Mai târziu, Rambsel și Grant au extins acest cod de ambele părți, citind *Extrem de înalt*, *Yeshua este numele Meu puternic*:

זע ימש עושי לעמ

Cercetătorul Truman Blocker a extins codul și a citit *O grabă de sus, Iisus este numele Meu puternic*[64]:

ימש עושי לעמ קקש

Apoi Nathan a extins acest șir la 22 de litere, care, la acea vreme, era cel mai lung cod descoperit. Fraza descoperită înseamnă *Țâșnește de sus, numele Meu puternic ridicat asupra lui Iisus, și norii s-au bucurat*:

םיבע ושש ימש עושי לעמ קקש

Acest cod este cel mai poetic dintre toate codurile descoperite. El a devenit centrul cercetărilor pentru echipa lui Sherman. Ei au descoperit mai bine de 1 600 de coduri în textul din Isaia 53, cu lungimi între două și patruzeci de litere[65].

Sherman și echipa sa au ajuns la concluzia că șansa ca un grup la fel de extins ca cel găsit în Isaia 53 să se poată datora întâmplării este mai mică de 1 la 2 189 x 10192. În cazul grupului de coduri din Iezechiel 37, șansa ca un grup la fel de extins să se poată datora întâmplării este de 1 la 640 x 10129.

Grupurile de coduri cercetate și verificate de Sherman vreme de mai mulți ani duc la concluzia că fenomenul codurilor Bibliei nu poate fi întâmplător. Și dacă nu este întâmplător, atunci el poate fi doar intenționat. Iar inteligența care stă în spatele acestui fenomen nu poate fi umană. Creatorul codului este Dumnezeu.

Analiza codurilor nu ține numai de teologie și cunoștințe de limbă ebraică, ci mai ales de cunoștințe matematice și statistice. Este foarte important de a distinge între codurile scurte ce pot apărea și din întâmplare și cele lungi, a căror șansă de apariție întâmplătoare este extrem de mică.

La urma urmei, ceea ce contează pentru noi este dacă fenomenul codurilor Bibliei este real sau nu. Prea puțin contează dacă un cod sau altul este sau nu unanim acceptat ca fiind intenționat sau nu. Un cod anume poate părea întâmplător din punct de vedere statistic. Asta nu înseamnă că toate codurile descoperite sunt întâmplătoare. Și dacă există

coduri intenționate, atunci există și un autor al lor, o inteligență care le-a pus acolo în text. O minte umană nu ar putea crea acest fenomen al codurilor Bibliei, chiar de s-ar folosi de toate supercomputerele existente astăzi în lume.

Cei mai mulți autori de cărți despre coduri nu au avut nicio acreditare tehnică. Asta a lăsat loc criticilor să conteste o parte dintre codurile descoperite de autori și să inducă ideea falsă că acest fenomen nu există. Iar dacă fenomenul nu există, nici autorul lui nu poate fi căutat. Controversa este încinsă și trebuie să înțelegem miza care este în joc. Dacă scepticii ar accepta existența fenomenului, atunci ar fi obligați să accepte existența lui Dumnezeu și valoarea incontestabilă a Bibliei. Într-o vreme când elitele din mediul academic, politic, economic, cultural și filosofic s-au ridicat împotriva religiei și a ideii de divinitate, nu trebuie să ne mire înverșunarea celor care fac tot posibilul să discrediteze fenomenul codurilor Bibliei și pe cercetătorii acestui fenomen.

Părerea mea fermă este că cei care luptă împotriva codurilor luptă împotriva lui Dumnezeu.

Controversa codurilor

Pentru un cititor neavizat este greu să înțeleagă subiectul controversei. Toată lumea combate pe toată lumea, iar cititorul ar putea rămâne cu imaginea negativă că fenomenul codurilor nu există și nu merită cercetat. Există două aspecte care merită să fie avute în vedere. Unul privește fenomenul în sine, al doilea, credințele personale ale cercetătorilor. Existența sau nu a fenomenului codurilor Bibliei trebuie privită dincolo de credințele personale. Mai întâi să lămurim dacă fenomenul este real sau nu, apoi rămâne să-l evaluăm.

Evreii evlavioși declară că Iisus este un fals mesia. Creștinii

susțin o concluzie opusă. Scepticii s-au grăbit să declare că oricine dorește poate găsi coduri în orice text. Așadar care sunt problemele cele mai aprinse în această dezbatere? Sherman remarcă următoarele probleme.

Mai întâi, controversa intensă asupra codurilor Bibliei, dacă sunt sau nu reale. Megagrupul de coduri din Isaia 53 este un exemplu puternic de partea susținătorilor codurilor în favoarea apariției neîntâmplătoare.

În al doilea rând, dezacordul dintre evrei și creștini privind declarațiile mesianice despre Iisus. Există o strânsă legătură între codurile ELS descoperite în Isaia 53 și esența textului din acest pasaj despre un slujitor care suferă și a cărui suferință va servi ca bază pentru vindecarea multora. În timp ce mulți evrei cred că acest slujitor este un simbol colectiv al fiilor lui Israel, creștinii cred că slujitorul din Isaia 53 este Iisus.

În al treilea rând, este convingerea fermă a unor evrei evlavioși că numai Tora este dictată literă cu literă de către Dumnezeu. Din acest motiv cercetătorii evrei vorbesc despre „codurile Torei“, în timp ce cercetătorii creștini folosesc expresia „codurile Bibliei“. Cărțile din afara Torei sunt văzute de evrei ca un produs al autorilor umani sub inspirația lui Dumnezeu, fapt care a făcut, spun ei, să nu se bucure de aceeași grijă la copierea lor de-a lungul timpului. Cu toate acestea, megagrupul de coduri din Isaia 53 servește ca un contraexemplu puternic împotriva acestei credințe. Numărul total de cuvinte codificate și relația spațială complicată dintre diferitele grupuri de coduri legate tematic face ca acest megagrup să depășească cu mult orice alte coduri găsite până acum în Tora.

Cercetarea lui Sherman a adus discuția despre grupul de coduri din Isaia 53, de la un fapt puțin cunoscut, în centrul atenției în conflictul dintre sceptici și susținători și în

controversa în plină desfășurare dintre evrei și creștini asupra identității și misiunii lui Iisus Hristos.

Un răspuns pentru scepticii codurilor din Biblie

Nu există niciun mod de a demonstra că grupul de cuvinte codificate din Isaia 53 este rezultatul întâmplării. Acesta conține ELS-uri foarte lungi și extrem de improbabile, cele mai multe în legătură cu un singur subiect. Nu poate să fie încorporat decât intenționat în text.

Chiar de la începutul popularizării codurilor Bibliei, în anii ’90, scepticii au afirmat că „Da, bine, noi putem găsi coduri în cărți precum *Război și pace* sau *Moby Dick*“. În fapt, scepticul Brendan McKay[66] s-a străduit să colecteze un grup de coduri despre sărbătoarea Hanukah în textul traducerii ebraice a cărții *Război și pace*.

Experimentele lui McKay au fost făcute să pară a fi similare cu experimentul lui Witztum, Rips și Rosenberg. În realitate, sunt doar niște parodii, a căror rezultate nu se pot compara cu codurile Bibliei.

Argumentul că s-ar putea găsi grupuri de coduri inteligibile și în alte cărți decât în Biblie a dus la scăderea credibilității codurilor Bibliei în ochii multora. Partea bună a muncii lui McKay a fost aceea că i-a provocat pe cercetători să aprofundeze căutările. Astfel, când exemplul Hanukah este folosit pentru respingerea validității tuturor codurilor Bibliei, încercarea este total nepotrivită și nefondată. Scepticii nu vor putea niciodată să vină cu un contraexemplu care să poată fi comparat cu grupul din Isaia 53, indiferent cât s-ar strădui, întrucât așa ceva nu există.

Scepticii caută să ne convingă de faptul că toate codurile

sunt produsul întâmplării. Însă adevărul este că aceste cuvinte codificate variază foarte mult în improbabilitate. Cel mai important factor care afectează improbabilitatea unui ELS este lungimea sa. Redăm în tabelul de mai jos șansele de apariție întâmplătoare ale ELS-urilor în funcție de lungime.

Litere în ELS	*Șansa de apariție din întâmplare în oricare două pagini de text*
6 sau mai puțin	100%
7	1 din 5
8	1 din 77
9	1 din 1.475
10	1 din 28.850
11	1 din 572.800
12	1 din 11.476.500

Înțelegerea datelor de mai sus este esențială pentru a putea face diferența dintre codurile cu apariții întâmplătoare și cele plasate intenționat. Dacă vom căuta un ELS cu lungimea de șase sau mai puține litere este posibil să-l găsim în oricare două pagini de text ebraic. Putem face o colecție de astfel de cuvinte. Dar dacă vom căuta un cuvânt cu lungimea de 10 litere, șansa să apară din întâmplare este de 1 la 28 850 într-un text de două pagini de text ebraic. Dar dacă vom căuta un cuvânt cu lungimea de 12 litere, șansa de a apărea întâmplător este de 1 la 11 476 500. De ce această mare diferență? Fiecare literă care este adăugată multiplică numărul de alternative cu un factor mai mare de 20, deoarece există 22 de litere în alfabetul ebraic.

Sherman oferă în cartea sa un tabel cu diferențele dintre grupul Isaia 53 și grupul Hanukah.

Trăsătura	*Grupul Isaia 53*	*Grupul Hanukah*
Numărul total de ELS-uri din grup	peste 1.600	7
Numărul de ELS-uri de 7 litere sau mai	61	1

mult		
Numărul de ELS-uri de 15 litere sau mai mult	27	0
Cel mai lung ELS	73 litere	7 litere
Lungimea textului de suprafață	1.584 litere	1.223 litere
Apariția grupului	densă	vagă
Relevanța față de textul literal	puternică	niciuna
Șansa față de un grup comparabil	< decât 1 la 2.189 x 10^{192}	< decât 1 la 5

Credem că diferența dintre cele două grupuri este evidentă. Fiecărui ELS din grupul Hanukah i se opun 228 ELS-uri din grupul Isaia 53. Dacă în grupul Hanukah cel mai mare ELS are 7 litere, în grupul Isaia 53 cel mai mare ELS este de zece ori mai lung. În cartea sa, Sherman dă lista tuturor ELS-urilor cu lungime de patru sau mai multe litere care au fost găsite în ambele texte[67].

Dovada că aceste coduri ale Bibliei sunt reale

Dacă avem în vedere numărul mare de coduri despre Iisus din Nazaret încorporate intenționat în textul ebraic din Isaia 52-53, care este concluzia pe care o putem trage?

Mai întâi, am văzut că manuscrisele de la Marea Moartă cuprind copii ale întregii cărți Isaia, datată cu cel puțin un secol înainte de nașterea lui Iisus. Pe lângă aceasta, conform tradiției, profetul Isaia a scris cartea sa cu șapte secole înainte de nașterea lui Iisus.

În ambele cazuri avem dovada că aceste coduri ale Bibliei sunt reale.

În al doilea rând, textul literal din Isaia 53 descrie un slujitor care suferă și care a pătimit și a fost omorât ca o „jertfă

pentru păcat“, pentru greșelile altora. Plasarea intenționată a sute de coduri despre Iisus din Nazaret în centrul acestui text este o dovadă convingătoare că El a fost Cel despre care vorbește textul profeției lui Isaia.

În alt treilea rând, acest grup este o dovadă convingătoare că material codificat există și în afara Torei. Aceasta intră în conflict cu credința cercetătorilor evrei evlavioși care consideră că doar primele cinci cărți ale Bibliei conțin coduri. Cu toate acestea, evidența este de fond și extrem de vastă.

Grupul copleșitor de coduri din Iezechiel 37

Grupul enorm de coduri din Iezechiel 37 oferă cea mai puternică dovadă că nu există niciun mod prin care Biblia ar putea fi concepută și inspirată de oameni. Cu siguranță, Moise, David, Isaia și restul profeților Vechiului Testament au pus cuvintele pe papirus sau pergament, dar indiscutabil ei au fost inspirați de Dumnezeu.

Citim în Vechiul Testament că „Inima omului gândește la calea lui, dar numai Domnul poartă pașii lui“ (Pilde 16, 9). Parafrazând, putem spune că mintea profeților gândește cuvintele pe care să le scrie, dar Dumnezeu le pune în minte cu ce să înceapă.

Cartea lui Iezechiel a fost scrisă cu 2 600 de ani înainte de evenimentele de la 11 septembrie 2001. Doar Dumnezeu putea să cunoască dinainte evenimentele și să compună codurile folosind literele nu numai din cartea Iezechiel, ci, în cazul codurilor cu interval mare de citire, litere din întregul Vechi Testament ebraic.

Mulți refuză să accepte codurile pe motiv că s-ar fi petrecut multe schimbări în textul original, care ar fi fost copiat cu erori

de-a lungul timpului. Întrebarea este următoarea: dacă Dumnezeu a putut transmite un text codificat profeților și scribilor de acum peste două mii de ani, oare nu putea același Dumnezeu să călăuzească pe rabinii medievali care au finalizat textul masoretic pe care îl avem astăzi? Răspunsul este că Dumnezeu a purtat de grijă pentru ca textul Bibliei să se păstreze nealterat până în zilele noastre. Faptul că astăzi există mai multe versiuni care diferă prin mici variații de text nu exclude și existența textului nealterat. Cum putem alege între aceste versiuni? Cum putem cunoaște care este textul autentic? Prin metodele clasice este aproape imposibil, însă codurile Bibliei ne vin în ajutor. Ele sunt semnătura lui Dumnezeu în textul Bibliei.

Sherman descrie în *Code Bible Bombshell* toate codurile descoperite de echipa sa în Iezechiel 37 și explică de ce acest grup de coduri nu poate fi rezultatul întâmplării.

În Iezechiel 37 au fost găsite 33 de ELS-uri de 25 sau mai multe litere lungime, aproximativ cu 348% mai multe decât 7,36 cât era de așteptat ca rezultat al întâmplării. Aceasta este o diferență statistică extrem de semnificativă. Șansa ca un grup de ELS-uri lungi ca cele din Iezechiel 37 să fie rezultatul întâmplării este de 1 la 6 urmat de 131 de zerouri.

Combaterea criticii biblice

Bazată pe repetiții aparente, pe lipsa de uniformitate stilistică și utilizarea diferitelor nume pentru Dumnezeu, cercetarea biblică afirmă că unele pasaje din Tora au fost scrise în perioade diferite și editate într-o formă finală în secolul al IV-lea î.Hr. Acest punct de vedere despre Tora a câștigat credit în secolul al XIX-lea în Europa, iar apoi în instituțiile academice din întreaga lume.

Critica negativă, în dorința de a fi cât mai inventivă, a mers atât de departe cu nihilismul ei, încât a afirmat că relatările Genezei despre patriarhi nu sunt decât niște povești, poeme, legende și chiar basme. Concluzia la care ajung cei mai avansați dintre hipercritici este că patriarhii sunt niște figuri legendare, ba chiar ecouri ale miturilor despre natură.

Cercetătorii bibliști care au perpetuat acest punct de vedere au tins să fie extrem de selectivi și subiectivi în alegerea variabilelor lor, multe din ele nerezistând testului unei evidențe științifice serioase. Astfel, concluziile lor sunt inacceptabile din cauza subiectivismului cu care au fost promovate, mai mult din motive ideologice decât științifice.

Tradiția iudaică s-a declarat mereu împotriva criticismului biblic și a susținut că Tora este de origine divină, dictată lui Moise cuvânt cu cuvânt de către Dumnezeu.

Criticii Bibliei folosesc cartea Facerea ca bază pentru crearea „ipotezei documentare“. Această teorie pleacă de la presupunerea că Tora nu a fost scrisă de o singură persoană, ci a fost rezultatul unui proces îndelungat, în care un scriitor a compilat mai târziu câteva surse din perioade diferite, în principal documentele.

Validitatea „ipotezei documentare“ a fost testată de cercetătorii din Israel cu ajutorul computerului. Așa-numitele documente diferite au fost supuse unei analize atente prin căutarea în text a unor nume și termeni semnificativi sub forma secvențelor de litere echidistante. Apoi, a fost calculată probabilitatea statistică ca aceste rezultate să fie întâmplătoare.

Rezultatele acestor analize statistice dovedesc uniformitatea textului și resping posibilitatea existenței mai multor autori pentru cartea Facerea. În aceste condiții, „ipoteza documentară“ este total nefondată.

[64] Joel Young, Danielle Young, Truman Blocker, *Behold Yeshua! Come and see…*, Richardson, Texas, 1997, p. 22.

[65] R. Edwin Sherman, *op. cit*., p. 41.

[66] Brendan McKay, profesor la catedra de informatică a Universității Naționale Australiene.

[67] R. Edwin Sherman, *op. cit*., pp. 88-90.

Concluzii

Călătoria noastră printre literele Bibliei s-a încheiat, dar este departe de a fi completă. Este mai mult un început. O provocare pentru a continua cercetarea acestui fenomen uimitor.

Ideea explorării Bibliei cu ajutorul computerului s-a născut în laboratoarele Technion, ale Institutului de Tehnologie din Israel. Calculatorul este folosit ca un instrument de navigare, cu ajutorul căruia putem călători într-un teritoriu necunoscut, dincolo de stratul de suprafață al Bibliei, prin analiza matematică a textului ei. Calculatorul ne oferă viteză de calcul și posibilitatea de a analiza rapid textul din orice perspectivă dorim, lingvistică, gramaticală, semantică, statistică etc.

Studiile criticismului biblic sunt bazate în principal pe conținutul semantic sau de stil, cu variabile greu de măsurat și care depășesc limitele validității științifice. Ele au folosit criterii subiective care nu fac față testului științific. Prin urmare, chiar baza constatărilor și a concluziilor criticismului biblic privind așa-numita „origine“ a Torei sunt extrem de suspecte.

În schimb, cercetarea codurilor Bibliei folosește computerul și acceptă metodologii și măsurători științifice, bazate pe criterii obiective. Aceasta produce o abordare nouă și revoluționară în cadrul studiului textelor biblice, putând genera o revoluție în cercetarea biblică, care în același timp aduce o lumină nouă

asupra constatărilor mai vechi. Critica negativă va fi zguduită din temelii.

Textul Vechiului Testament (Tanakh) a fost introdus într-o bază de date literă cu literă, ca o secvență neîntreruptă. Acest șir de litere a fost supus scanărilor care au arătat întregul strat de informații neobservabile la o citire obișnuită a textului. Au fost descoperite cuvinte-cheie, nume, concepte, toate prin citirea secvențelor de litere echidistante. Această metodă de citire este cunoscută de secole. Analiza statistică a confirmat faptul că aceste constatări nu pot fi explicate ca rezultat al întâmplării.

Constatările descrise în această carte – o mică parte din miile de nume, concepte și date care se referă la evenimente contemporane – indică nu numai o structură extrem de planificată, o structură care are o semnificație conceptuală și statistică, ci, de asemenea, întărește ideea înțelepților iudei conform căreia tot ce există este sugerat în Tora. Ele resping total „ipoteza documentară“ și faptul că Tora ar avea mai mulți autori.

Sherman se întreabă dacă vor exista savanți care își vor risca reputația pentru a susține realitatea codurilor Bibliei. Eu mă întreb câți teologi bibliști își vor risca reputația ca să studieze și să prezinte public realitatea acestor coduri?

Fenomenul codurilor Bibliei este cel mai puternic argument matematic și statistic că autorul Sfintei Scripturi nu poate fi un muritor, ci este Dumnezeu.

Codurile Bibliei au un singur scop, acela de a dovedi oamenilor din generația noastră că Biblia este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru noi, codurile Bibliei sunt semnătura autentică a lui Dumnezeu în paginile Sfintei Scripturi.

Evidența prezentată în această carte privind autoritatea și

inspirația Sfintei Scripturi dovedește oricărui cititor onest și cu mintea deschisă faptul că Biblia este cu adevărat inspirată de Dumnezeu. De fapt, suntem în situația de a face o alegere fundamentală. Pentru cei care resping Biblia, există doar două posibilități: fie Biblia este greșită, fie ei greșesc. Suntem puși în situația de a lua o decizie de care depinde întreaga noastră viață: acceptăm sau nu că Iisus Hristos este Cuvântul lui Dumnezeu?

După o examinare atentă, orice cititor care caută sincer adevărul poate înțelege că doar o inteligență supranaturală ar fi putut concepe Biblia. Ea conține informații științifice, arheologice și istorice care nu puteau fi așternute în scris de către oameni fără de ajutorul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, există în continuare persoane care resping orice evidență privind inspirația Scripturii. Toți cei care resping existența lui Dumnezeu resping și orice evidență privind inspirația și autoritatea Scripturii. Nu lipsa de dovezi îi face pe unii să respingă autoritatea Bibliei, ci alegerea lor liberă de a nu se supune poruncilor divine.

Dacă acceptăm că Biblia este inspirată de Dumnezeu, atunci acceptăm să ne supunem poruncilor divine cuprinse în Scriptură. Credința noastră în cuvântul Scripturii se impune a fi arătată prin faptele noastre. Nu este suficient să mărturisim că suntem creștini, ci ni se cere să mărturisim prin fapte credința noastră în Dumnezeu și în Iisus Hristos, Fiul Său cel Unul-Născut, care pentru mântuirea noastră S-a făcut om ca și noi, afară de păcat, pentru a ne izbăvi de moarte și a ne face moștenitorii vieții veșnice.

Învățătura Sfintei Scripturi nu este facultativă sau opțională și nici nu ni s-a oferit dreptul de a o accepta sau respinge după bunul nostru plac. Pentru noi, cei ce credem, Biblia este normativă, este călăuza noastră pe calea veșniciei. Și nu există

nicio lege omenească mai presus de Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă ești creștin, te provoc să folosești evidența din această carte atunci când mărturisești credința ta în Iisus Hristos înaintea prietenilor, a familiei sau a colegilor de muncă. Datoria ta este aceea de a mărturisi adevărul prin fapte și prin cuvânt, nu de a convinge. La convingere ajunge fiecare, singur, în măsura în care caută adevărul cu inimă curată și sinceră.

Ai văzut evidența! Decizia finală este a ta, cititorule!

Anexa 1

Întrebări și răspunsuri despre codurile Bibliei

Codurile Bibliei sunt reale?

Unele dintre coduri trebuie să fie reale, deoarece probabilitatea ca acestea să fie rezultatul întâmplării este foarte mic.

Este Biblia doar o colecție de mituri și fabule?

Existența reală a fenomenului codurilor oferă o evidență covârșitoare asupra faptului că atunci când a fost scris textul, în urmă cu peste 2 500 de ani, Autorul Bibliei ebraice cunoștea evenimentele ce se vor petrece în zilele noastre. Având în vedere preștiința și inteligența supraumană a Autorului, opinia că Biblia este pur și simplu o colecție de mituri antice ar trebui să fie respinsă.

A fost descoperită vreo legătură între conținutul textului literal și codul din acesta?

Da. Există o relație foarte puternică. Un exemplu este Isaia 53, unde profetul descrie suferințele lui Mesia care avea să vină, text în care există mai mult de 50 de ELS-uri suficient de lungi care nu pot fi rezultatul întâmplării și toate se referă la subiectul Iisus Hristos.

Cine a scris Biblia?

Având în vedere cele de mai sus, este evident faptul că

autorul Bibliei este Dumnezeu, nu oamenii sau extratereștrii. Să nu uităm că oamenii care nu mai cred în îngeri și demoni ajung să creadă în extratereștri.

De ce ar fi apelat Autorul Bibliei la codificare?

Unul dintre cele mai probabile scopuri pentru care este folosită codificarea este acela de autentificare a autorului textului literal. Codul poate oferi dovada autentificării autorului și a integrității textului păstrat până la noi.

Codurile pot prezice viitorul?

Răspunsul este categoric nu. Codurile relevă mereu informații doar despre evenimentele petrecute deja.

Care este legătura dintre codurile Bibliei și Kabbalah?

Explorarea științifică a fenomenului codurilor Bibliei nu are nicio legătură cu practicile mistice din Kabbalah. Practicienii Kabbalei au dezvoltat o metodă de codificare și decodificare valabilă pentru orice limbă folosind calculele probabilistice. Acest sistem a fost preluat și dezvoltat de serviciile de informații din întreaga lume.

Care este legătura acestor coduri cu numerologia?

Niciuna. Metoda de citire a secvențelor de litere echidistante nu are nicio legătură cu numerologia, divinația, astrologia, ocultismul sau ghicirea viitorului.

Cărui scop servesc codurile Bibliei?

Eu cred că ele servesc ca sursă de autentificare a Bibliei, că ea a fost scrisă de o inteligență atotcunoscătoare, cu mult mai presus de inteligența umană. Pentru mine, Autorul Bibliei este Dumnezeu. Codurile mai pot dovedi și integritatea textului transmis de-a lungul timpului. Existența codurilor în Tora și în celelalte cărți ale Bibliei ebraice infirmă toate ipotezele documentare ale criticii negative, precum și părerea că textul

Scripturii a fost alterat în timp din cauza copierilor succesive. Faptul că există manuscrise cu diferențe minore de text nu exclude existența printre ele și a textului nealterat. Diferența o pot face doar codurile Bibliei.

Ce putem spune despre milioanele de coduri ELS scurte?

Pe de o parte, din punct de vedere statistic, majoritatea codurilor ELS scurte au o apariție întâmplătoare. Ele pot fi găsite peste tot în text. Cu toate acestea, nimic nu Îl oprește pe Autorul codurilor intenționate să le folosească și pe cele scurte în design-ul Său. Pe de altă parte, din punct de vedere teologic, nimic nu este întâmplător.

Care dintre codurile descoperite până acum sunt cel mai puțin probabil rezultatul întâmplării?

Dintre codurile descoperite până acum, cele din Isaia 53 și Iezechiel 37 sunt cel mai puțin probabil să fie întâmplătoare. La acestea am mai putea adăuga și grupul de coduri din Ieșirea 30.

Există și alți matematicieni care cred în realitatea acestor coduri?

Da. Printre ei se numără profesorii de matematică de la Harvard (Kazhdan și Bernstein), Yale (Piatetski-Shapiro), Universitatea Ebraică din Ierusalim (Rips și Furstenberg) și UCLA (Michelson).

Ce alte grupuri semnificative de coduri au fost descoperite?

Alte grupuri semnificative de coduri despre Iisus Hristos au fost descoperite în Psalmul 22 și Pilde 15. În plus, grupuri semnificative despre război și terorism au fost găsite în Iezechiel 7 și 40, Ieremia 17 și Daniel 2.

Există savanți care nu cred în realitatea codurilor Bibliei?

Da. Și nu este de mirare, căci așa cum există atei care nu cred în Dumnezeu, tot așa există savanți raționaliști și

evoluționiști care nu cred în realitatea acestor coduri, din aceleași motive pentru care nu cred în Dumnezeu. Dacă ar accepta realitatea codurilor, atunci ar urma să accepte și existența Autorului acestor coduri, care este Dumnezeu. Lor li se potrivește cuvântul Psalmistului David: „Zis-a cel nebun în inima sa: Nu este Dumnezeu“ (Psalmi 13, 1).

Codurile pot distrage pe cititor de la mesajul real al Scripturii?

Răspunsul este nu. Oricine cercetează Scriptura se concentrează asupra mesajului din textul de suprafață. Mesajul lui Dumnezeu pentru omenire și mântuire este cuprins în textul de suprafață. Orice cercetător onest și sincer în căutarea Adevărului nu va folosi Biblia contrar poruncilor lui Dumnezeu.

Poate deveni computerul un substitut al lui Dumnezeu?

Pentru agnostici ca Drosnin, poate că da. Pentru cercetătorul onest, nu. Computerul este un instrument de cercetare și nimic mai mult. „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria“ (Psalmi 18, 1). Cei ce cred în Dumnezeu știu că descoperirile din fizica cuantică și astronomie întăresc această afirmație. Cei ce nu cred caută argumente pentru necredința lor în aceleași descoperiri. Așa cum nu ne temem de descoperirile științifice, tot așa nu ne temem nici de mărturia codurilor Bibliei.

Codurile Bibliei au un scop bine definit, acela de a demonstra generației sceptice din zilele noastre că Autorul Bibliei este Dumnezeu, nu oamenii sau extratereștrii.

Anexa 2

Texte în limba ebraică

Ieșirea 12, 1-15

1. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן, בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר.
2. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֳדָשִׁים: רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה.
3. דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בֶּעָשֹׂר, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה: וְיִקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שֶׂה לְבֵית-אָבֹת--שֶׂה לַבָּיִת.
4. וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת, מִהְיוֹת מִשֶּׂה--וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל-בֵּיתוֹ, בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת: אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ, תָּכֹסּוּ עַל-הַשֶּׂה.
5. שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן-שָׁנָה, יִהְיֶה לָכֶם; מִן-הַכְּבָשִׂים וּמִן-הָעִזִּים, תִּקָּחוּ.
6. וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה; וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ, כֹּל קְהַל עֲדַת-יִשְׂרָאֵל--בֵּין הָעַרְבָּיִם.
7. וְלָקְחוּ, מִן-הַדָּם, וְנָתְנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת, וְעַל-הַמַּשְׁקוֹף--עַל, הַבָּתִּים, אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ, בָּהֶם.
8. וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר, בַּלַּיְלָה הַזֶּה: צְלִי-אֵשׁ וּמַצּוֹת, עַל-מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ.
9. אַל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא, וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם: כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ, רֹאשׁוֹ עַל-כְּרָעָיו וְעַל-קִרְבּוֹ.
10. וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ, עַד-בֹּקֶר; וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ.
11. וְכָכָה, תֹּאכְלוּ אֹתוֹ--מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים, נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם; וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן, פֶּסַח הוּא לַיהוָה.
12. וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, וְהִכֵּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה; וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי יְהוָה.
13. וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת, עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם, וְרָאִיתִי אֶת-הַדָּם, וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם; וְלֹא-יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית, בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם.
14. וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכָּרוֹן, וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם תְּחָגֻּהוּ.
15. שִׁבְעַת יָמִים, מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ--אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, תַּשְׁבִּיתוּ שְּׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם: כִּי כָּל-אֹכֵל חָמֵץ, וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל--מִיּוֹם הָרִאשֹׁן, עַד-יוֹם הַשְּׁבִעִי.

Ieșirea 12, 21-30

21. וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם: מִשְׁכוּ, וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח.

22. וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב, וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר-בַּסַּף, וְהִגַּעְתֶּם אֶל-הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת, מִן-הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף; וְאַתֶּם, לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ--עַד-בֹּקֶר.

23. וְעָבַר יְהוָה, לִנְגֹּף אֶת-מִצְרַיִם, וְרָאָה אֶת-הַדָּם עַל-הַמַּשְׁקוֹף, וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת; וּפָסַח יְהוָה, עַל-הַפֶּתַח, וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית, לָבֹא אֶל-בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף.

24. וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה, לְחָק-לְךָ וּלְבָנֶיךָ, עַד-עוֹלָם.

25. וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם--כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר; וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.

26. וְהָיָה, כִּי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם: מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת, לָכֶם.

27. וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה, אֲשֶׁר פָּסַח עַל-בָּתֵּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם, בְּנָגְפּוֹ אֶת-מִצְרַיִם, וְאֶת-בָּתֵּינוּ הִצִּיל; וַיִּקֹּד הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲווּ.

28. וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, כֵּן עָשׂוּ.

29. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה, וַיהוָה הִכָּה כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ, עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר; וְכֹל, בְּכוֹר בְּהֵמָה.

30. וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה, הוּא וְכָל-עֲבָדָיו וְכָל-מִצְרַיִם, וַתְּהִי צְעָקָה גְדֹלָה, בְּמִצְרָיִם: כִּי-אֵין בַּיִת, אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מֵת.

Ieșirea 30, 9-24

9. לֹא-תַעֲלוּ עָלָיו קְטֹרֶת זָרָה, וְעֹלָה וּמִנְחָה; וְנֶסֶךְ, לֹא תִסְּכוּ עָלָיו.

10. וְכִפֶּר אַהֲרֹן עַל-קַרְנֹתָיו, אַחַת בַּשָּׁנָה: מִדַּם חַטַּאת הַכִּפֻּרִים, אַחַת
בַּשָּׁנָה יְכַפֵּר עָלָיו לְדֹרֹתֵיכֶם--קֹדֶשׁ-קָדָשִׁים הוּא, לַיהוָה.

11. וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר.

12. כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לִפְקֻדֵיהֶם, וְנָתְנוּ אִישׁ כֹּפֶר נַפְשׁוֹ
לַיהוָה, בִּפְקֹד אֹתָם; וְלֹא-יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף, בִּפְקֹד אֹתָם.

13. זֶה יִתְּנוּ, כָּל-הָעֹבֵר עַל-הַפְּקֻדִים--מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
עֶשְׂרִים גֵּרָה, הַשֶּׁקֶל--מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, תְּרוּמָה לַיהוָה.

14. כֹּל, הָעֹבֵר עַל-הַפְּקֻדִים, מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה, וָמָעְלָה--יִתֵּן, תְּרוּמַת יְהוָה.

15. הֶעָשִׁיר לֹא-יַרְבֶּה, וְהַדַּל לֹא יַמְעִיט, מִמַּחֲצִית, הַשָּׁקֶל--לָתֵת אֶת-
תְּרוּמַת יְהוָה, לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם.

16. וְלָקַחְתָּ אֶת-כֶּסֶף הַכִּפֻּרִים, מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְנָתַתָּ אֹתוֹ, עַל-עֲבֹדַת
אֹהֶל מוֹעֵד; וְהָיָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְהוָה, לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵיכֶם.

17. וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר.

18. וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחֹשֶׁת, וְכַנּוֹ נְחֹשֶׁת--לְרָחְצָה; וְנָתַתָּ אֹתוֹ, בֵּין-אֹהֶל מוֹעֵד
וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ, וְנָתַתָּ שָׁמָּה, מָיִם.

19. וְרָחֲצוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו, מִמֶּנּוּ, אֶת-יְדֵיהֶם, וְאֶת-רַגְלֵיהֶם.

20. בְּבֹאָם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, יִרְחֲצוּ-מַיִם--וְלֹא יָמֻתוּ; אוֹ בְגִשְׁתָּם אֶל-הַמִּזְבֵּחַ
לְשָׁרֵת, לְהַקְטִיר אִשֶּׁה לַיהוָה.

21. וְרָחֲצוּ יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם, וְלֹא יָמֻתוּ; וְהָיְתָה לָהֶם חָק-עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ,
לְדֹרֹתָם.

22. וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר.

23. וְאַתָּה קַח-לְךָ, בְּשָׂמִים רֹאשׁ, מָר-דְּרוֹר חֲמֵשׁ מֵאוֹת, וְקִנְּמָן-בֶּשֶׂם
מַחֲצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם; וּקְנֵה-בֹשֶׂם, חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם.

24. וְקִדָּה, חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ; וְשֶׁמֶן זַיִת, הִין. .

Isaia 52, 1-15

1. עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֻזֵּךְ, צִיּוֹן: לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ, יְרוּשָׁלִַם עִיר הַקֹּדֶשׁ--כִּי לֹא יוֹסִיף יָבֹא-בָךְ עוֹד, עָרֵל וְטָמֵא.
2. הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי שְּׁבִי, יְרוּשָׁלִָם; התפתחו (הִתְפַּתְּחִי) מוֹסְרֵי צַוָּארֵךְ, שְׁבִיָּה בַּת-צִיּוֹן.
3. כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה, חִנָּם נִמְכַּרְתֶּם; וְלֹא בְכֶסֶף, תִּגָּאֵלוּ.
4. כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, מִצְרַיִם יָרַד-עַמִּי בָרִאשֹׁנָה לָגוּר שָׁם; וְאַשּׁוּר, בְּאֶפֶס עֲשָׁקוֹ.
5. וְעַתָּה מַה-לִּי-פֹה נְאֻם-יְהוָה, כִּי-לֻקַּח עַמִּי חִנָּם; מֹשְׁלָו יְהֵילִילוּ נְאֻם-יְהוָה, וְתָמִיד כָּל-הַיּוֹם שְׁמִי מִנֹּאָץ.
6. לָכֵן יֵדַע עַמִּי, שְׁמִי; לָכֵן בַּיּוֹם הַהוּא, כִּי-אֲנִי-הוּא הַמְדַבֵּר הִנֵּנִי.
7. מַה-נָּאווּ עַל-הֶהָרִים רַגְלֵי מְבַשֵּׂר, מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם מְבַשֵּׂר טוֹב--מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה; אֹמֵר לְצִיּוֹן, מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ.
8. קוֹל צֹפַיִךְ נָשְׂאוּ קוֹל, יַחְדָּו יְרַנֵּנוּ: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ, בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן.
9. פִּצְחוּ רַנְּנוּ יַחְדָּו, חָרְבוֹת יְרוּשָׁלִָם: כִּי-נִחַם יְהוָה עַמּוֹ, גָּאַל יְרוּשָׁלִָם.
10. חָשַׂף יְהוָה אֶת-זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ, לְעֵינֵי כָּל-הַגּוֹיִם; וְרָאוּ, כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ, אֵת, יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ.
11. סוּרוּ סוּרוּ צְאוּ מִשָּׁם, טָמֵא אַל-תִּגָּעוּ; צְאוּ מִתּוֹכָהּ--הִבָּרוּ, נֹשְׂאֵי כְּלֵי יְהוָה.
12. כִּי לֹא בְחִפָּזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבִמְנוּסָה לֹא תֵלֵכוּן: כִּי-הֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם יְהוָה, וּמְאַסִּפְכֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.
13. הִנֵּה יַשְׂכִּיל, עַבְדִּי; יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ, מְאֹד.
14. כַּאֲשֶׁר שָׁמְמוּ עָלֶיךָ רַבִּים, כֵּן-מִשְׁחַת מֵאִישׁ מַרְאֵהוּ; וְתֹאֲרוֹ, מִבְּנֵי אָדָם.
15. כֵּן יַזֶּה גּוֹיִם רַבִּים, עָלָיו יִקְפְּצוּ מְלָכִים פִּיהֶם: כִּי אֲשֶׁר לֹא-סֻפַּר לָהֶם, רָאוּ, וַאֲשֶׁר לֹא-שָׁמְעוּ, הִתְבּוֹנָנוּ.

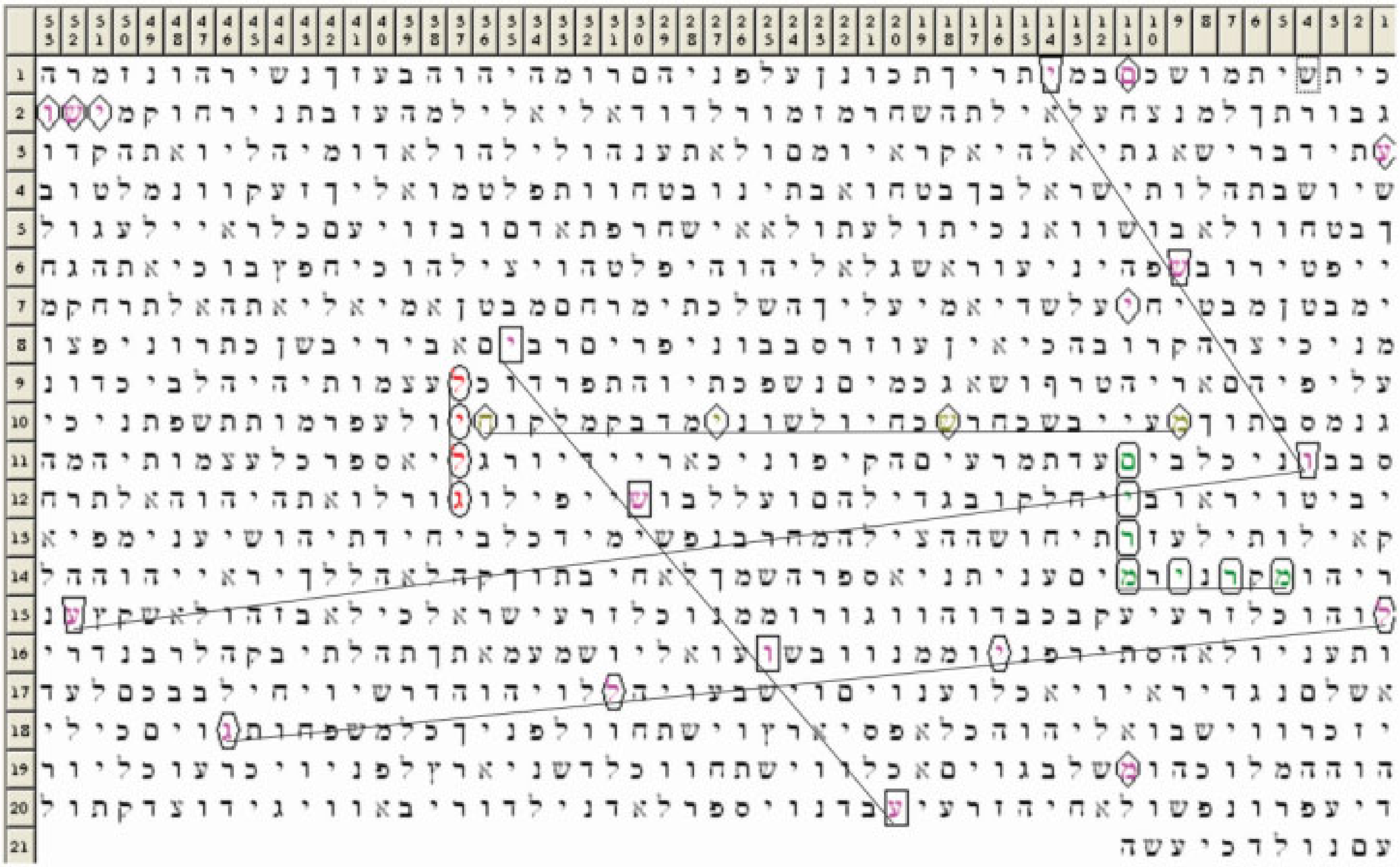
Isaia 53, 1-12

1. מִי הֶאֱמִין, לִשְׁמֻעָתֵנוּ; וּזְרוֹעַ יְהוָה, עַל-מִי נִגְלָתָה.
2. וַיַּעַל כַּיּוֹנֵק לְפָנָיו, וְכַשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה--לֹא-תֹאַר לוֹ, וְלֹא הָדָר; וְנִרְאֵהוּ וְלֹא-מַרְאֶה, וְנֶחְמְדֵהוּ.
3. נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים, אִישׁ מַכְאֹבוֹת וִידוּעַ חֹלִי; וּכְמַסְתֵּר פָּנִים מִמֶּנּוּ, נִבְזֶה וְלֹא חֲשַׁבְנֻהוּ.
4. אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא, וּמַכְאֹבֵינוּ סְבָלָם; וַאֲנַחְנוּ חֲשַׁבְנֻהוּ, נָגוּעַ מֻכֵּה אֱלֹהִים וּמְעֻנֶּה.
5. וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ, מְדֻכָּא מֵעֲוֺנֹתֵינוּ; מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ.
6. כֻּלָּנוּ כַּצֹּאן תָּעִינוּ, אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ; וַיהוָה הִפְגִּיעַ בּוֹ, אֵת עֲוֺן כֻּלָּנוּ.
7. נִגַּשׂ וְהוּא נַעֲנֶה, וְלֹא יִפְתַּח-פִּיו, כַּשֶּׂה לַטֶּבַח יוּבָל, וּכְרָחֵל לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה; וְלֹא יִפְתַּח, פִּיו.
8. מֵעֹצֶר וּמִמִּשְׁפָּט לֻקָּח, וְאֶת-דּוֹרוֹ מִי יְשׂוֹחֵחַ: כִּי נִגְזַר מֵאֶרֶץ חַיִּים, מִפֶּשַׁע עַמִּי נֶגַע לָמוֹ.
9. וַיִּתֵּן אֶת-רְשָׁעִים קִבְרוֹ, וְאֶת-עָשִׁיר בְּמֹתָיו; עַל לֹא-חָמָס עָשָׂה, וְלֹא מִרְמָה בְּפִיו.
10. וַיהוָה חָפֵץ דַּכְּאוֹ, הֶחֱלִי--אִם-תָּשִׂים אָשָׁם נַפְשׁוֹ, יִרְאֶה זֶרַע יַאֲרִיךְ יָמִים; וְחֵפֶץ יְהוָה, בְּיָדוֹ יִצְלָח.
11. מֵעֲמַל נַפְשׁוֹ, יִרְאֶה יִשְׂבָּע--בְּדַעְתּוֹ יַצְדִּיק צַדִּיק עַבְדִּי, לָרַבִּים; וַעֲוֺנֹתָם, הוּא יִסְבֹּל.
12. לָכֵן אֲחַלֶּק-לוֹ בָרַבִּים, וְאֶת-עֲצוּמִים יְחַלֵּק שָׁלָל, תַּחַת אֲשֶׁר הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ, וְאֶת-פֹּשְׁעִים נִמְנָה; וְהוּא חֵטְא-רַבִּים נָשָׂא, וְלַפֹּשְׁעִים יַפְגִּיעַ.

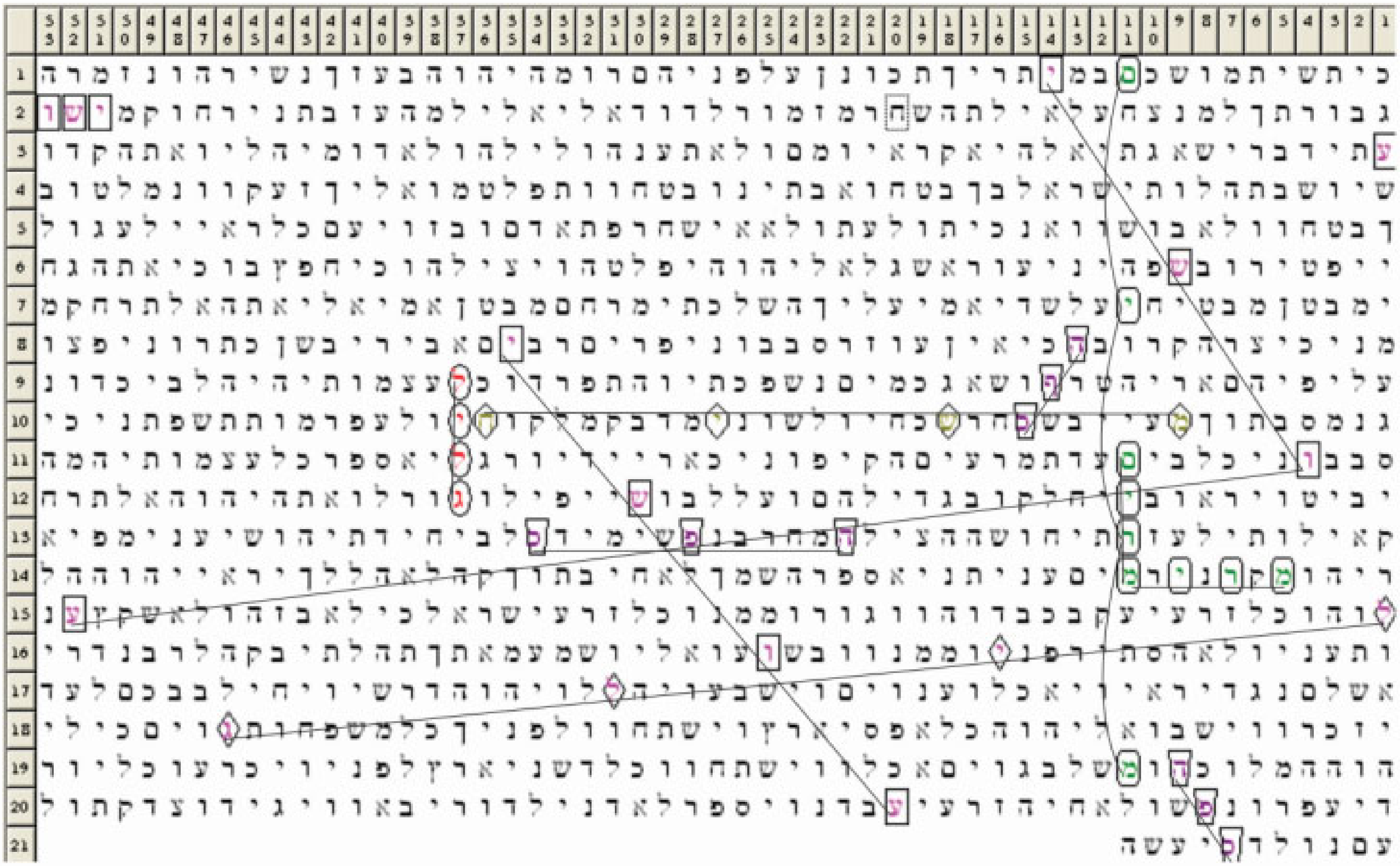
Anexa 3

Matricele și diagramele

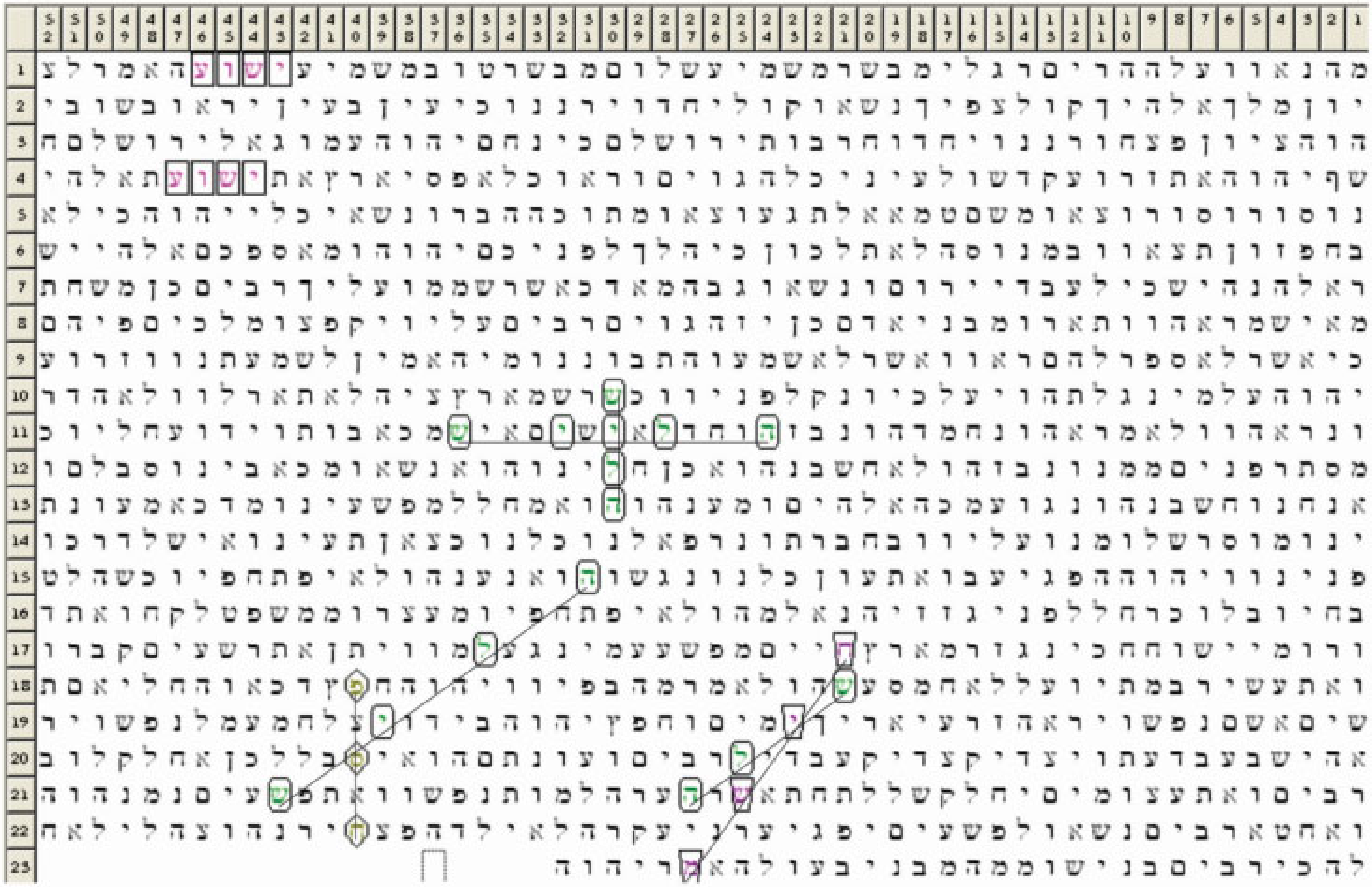
codurilor

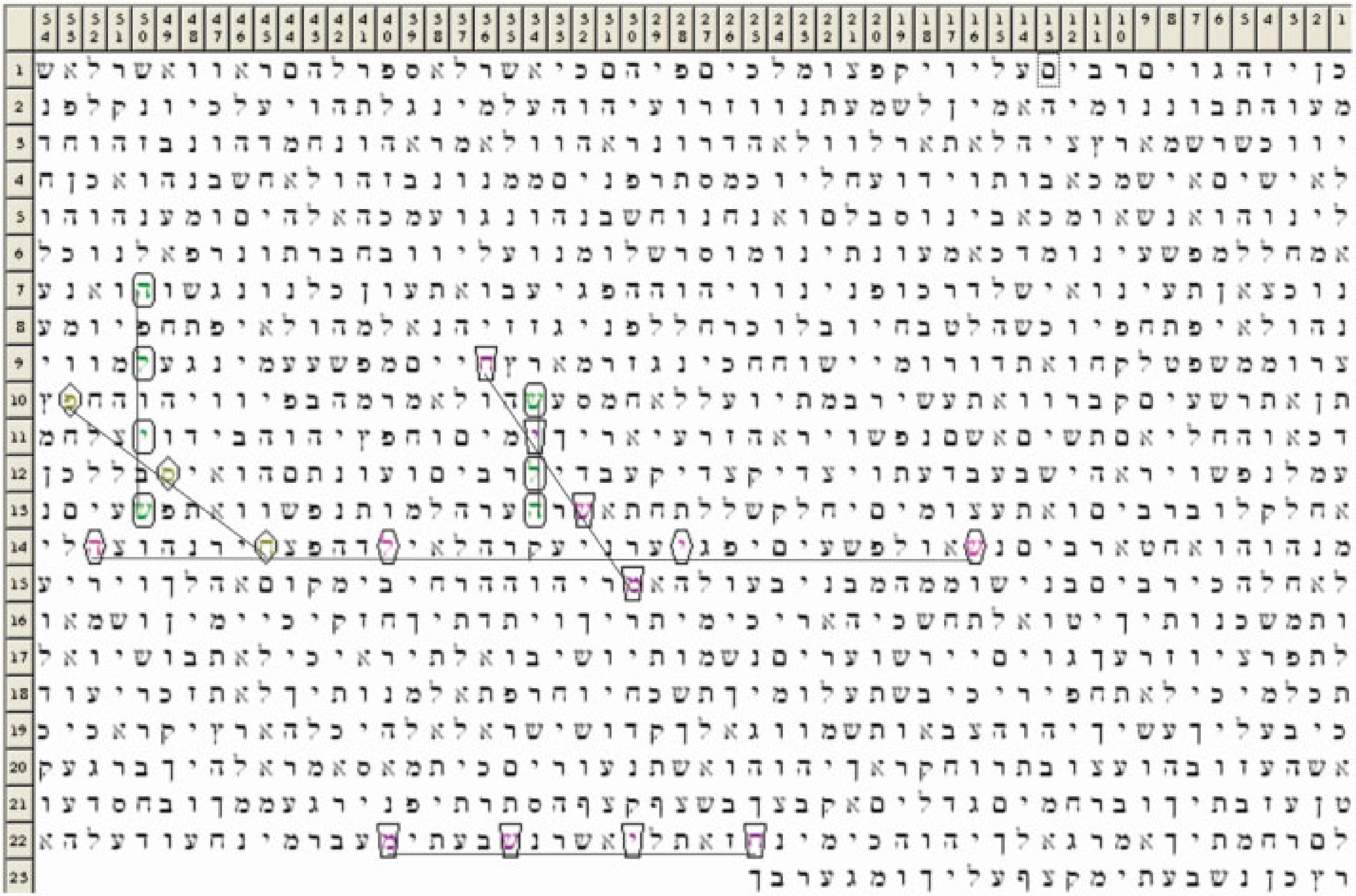
ישוע = Iisus   גליל = Galileea   משיח = Mesia   מרים = Maria

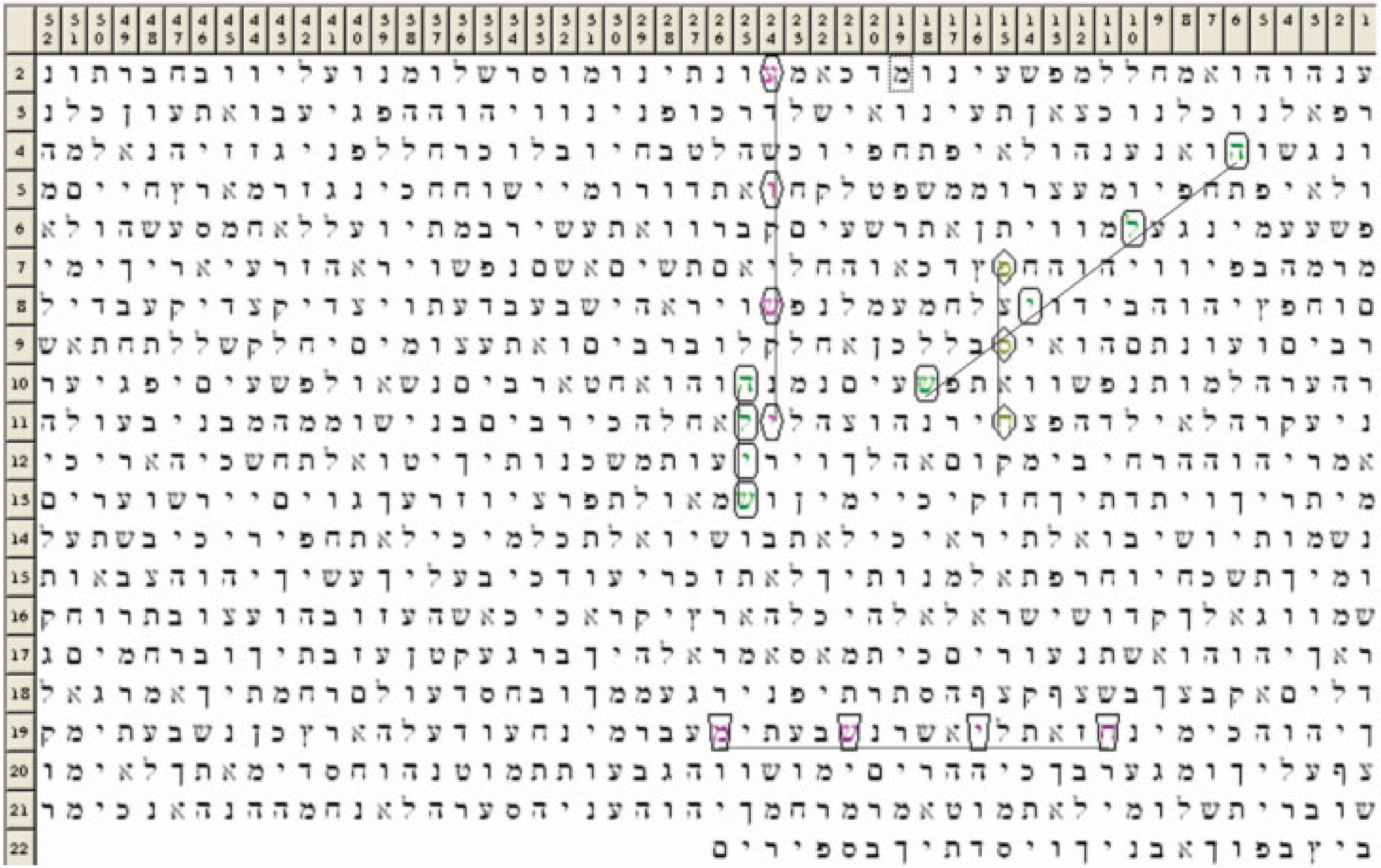
ישוע = Iisus גליל = Galileea משיח = Mesia מרים = Maria כפה = Chefa (Petru)

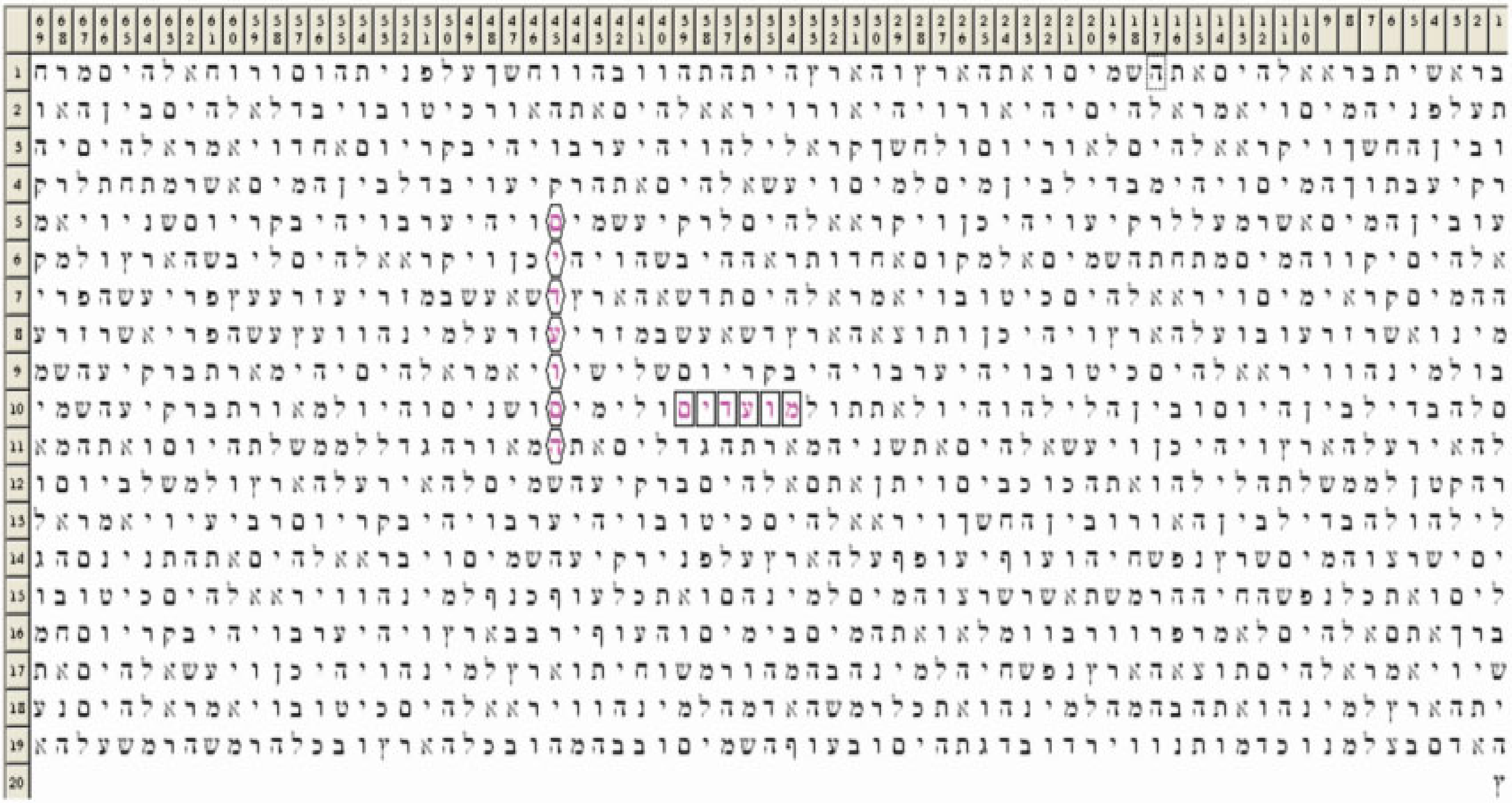
ישוע = Iisus משיח = Mesia שילה = Șilo פסח = Paști

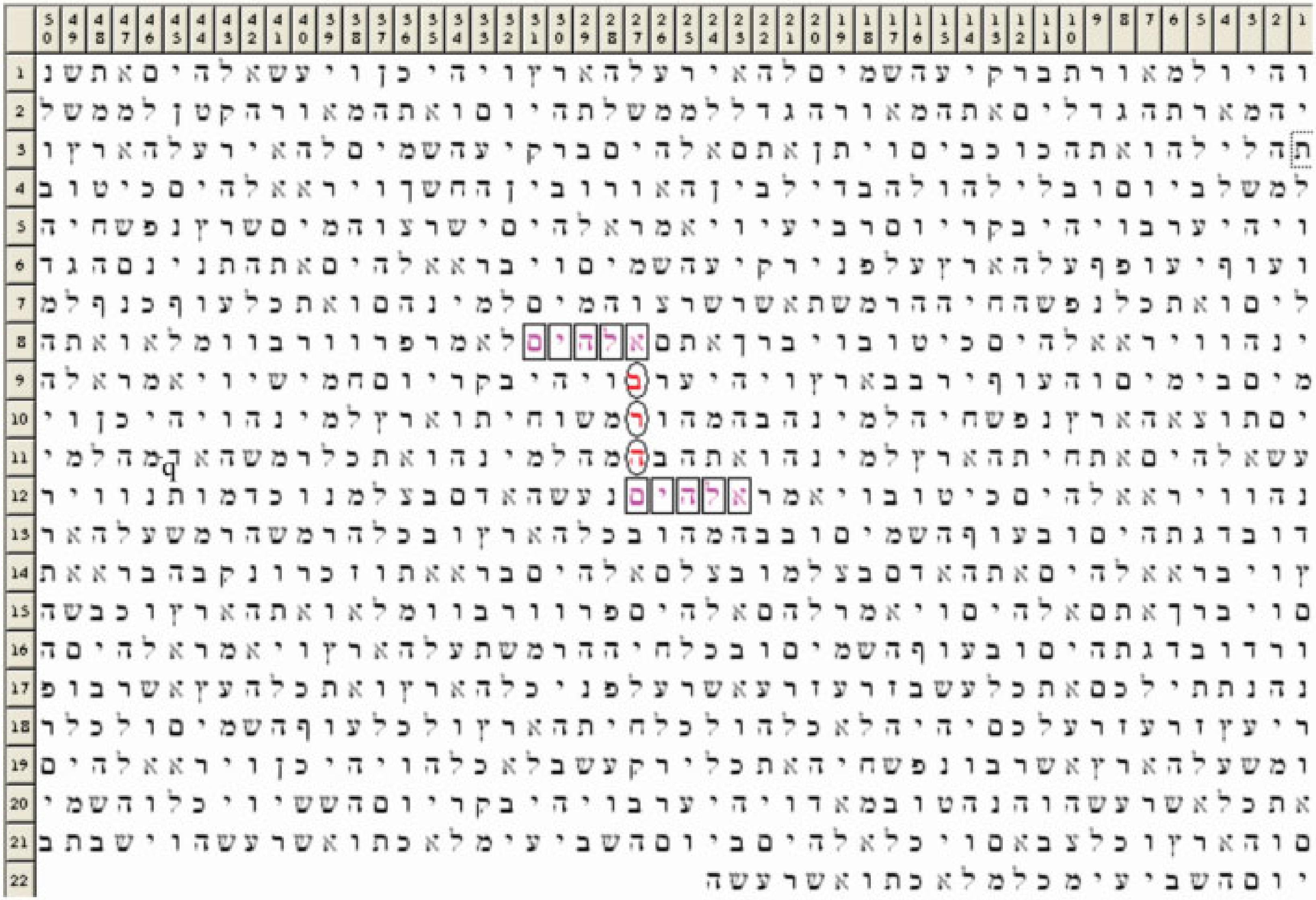
משיח = Mesia שילה = Șilo פסח = Pasti

ישוע = Iisus משיח = Mesia שילה = Șilo פסח = Paști

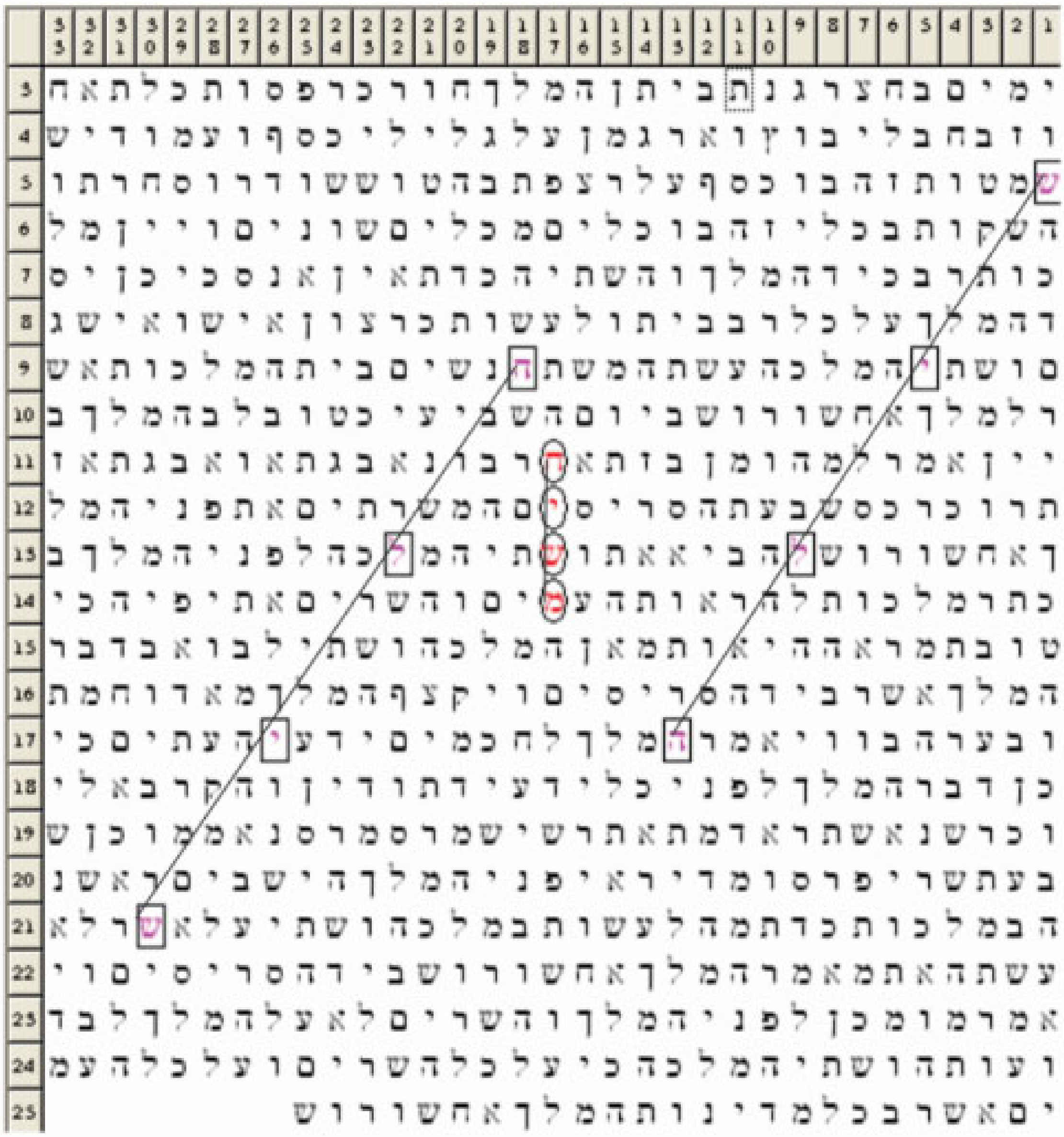

המועדים = anotimpul   מועדים = anotimp

אלהים = Dumnezeu   אברהם = Avraam

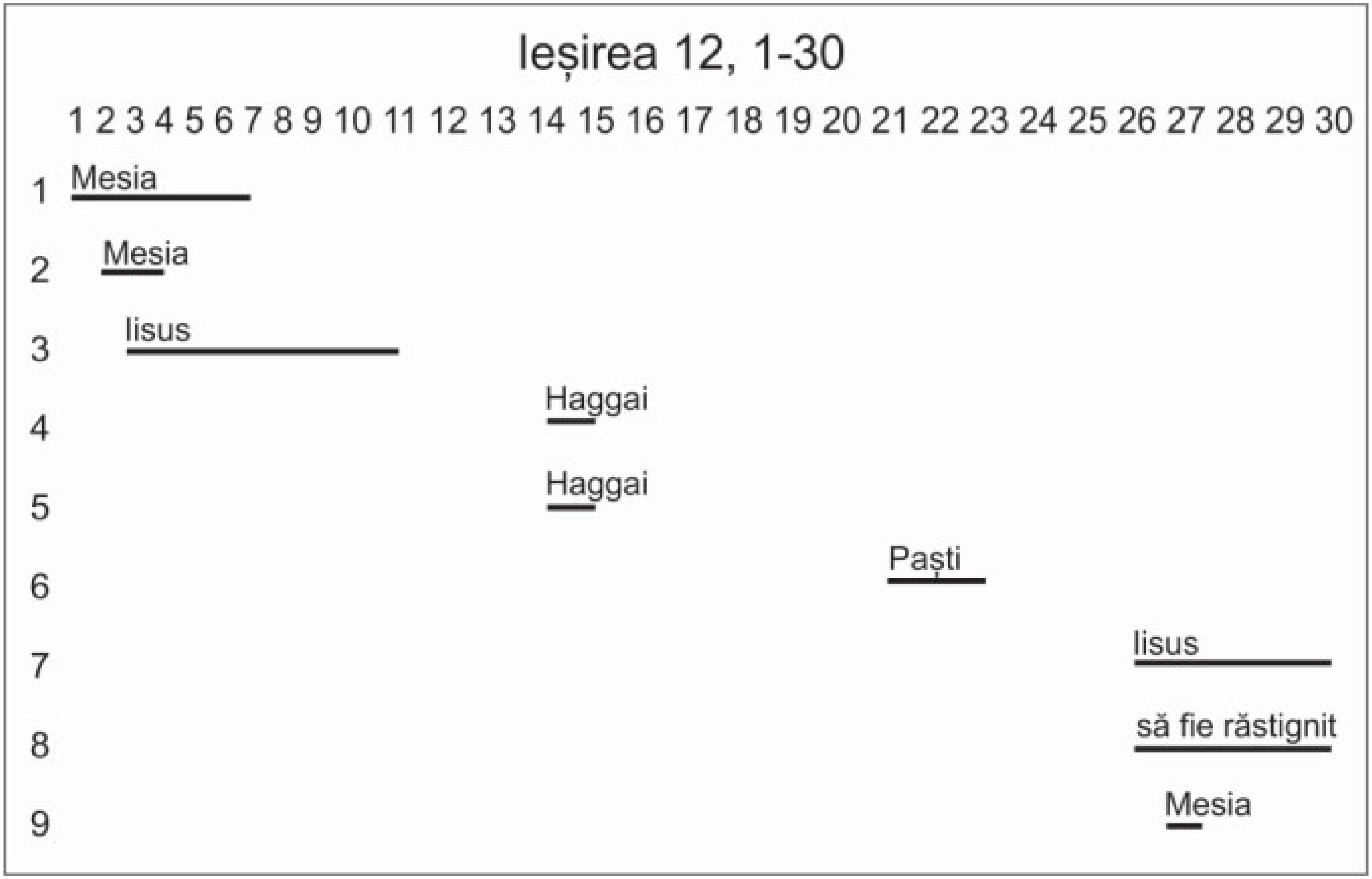

אברהם = Dumnezeu
יהוה = Dumnezeu
ישוע = Yeshua/Iisus

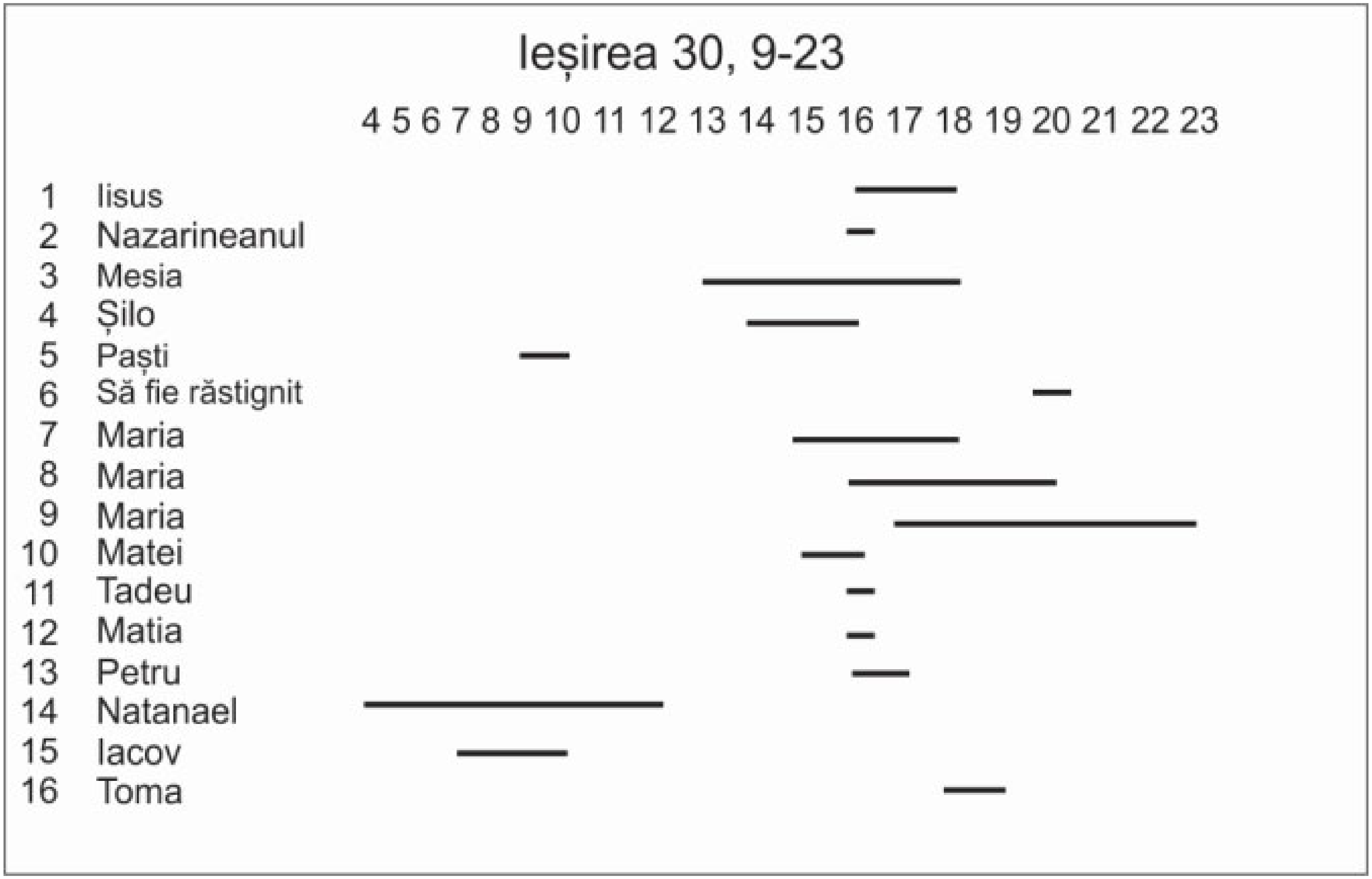

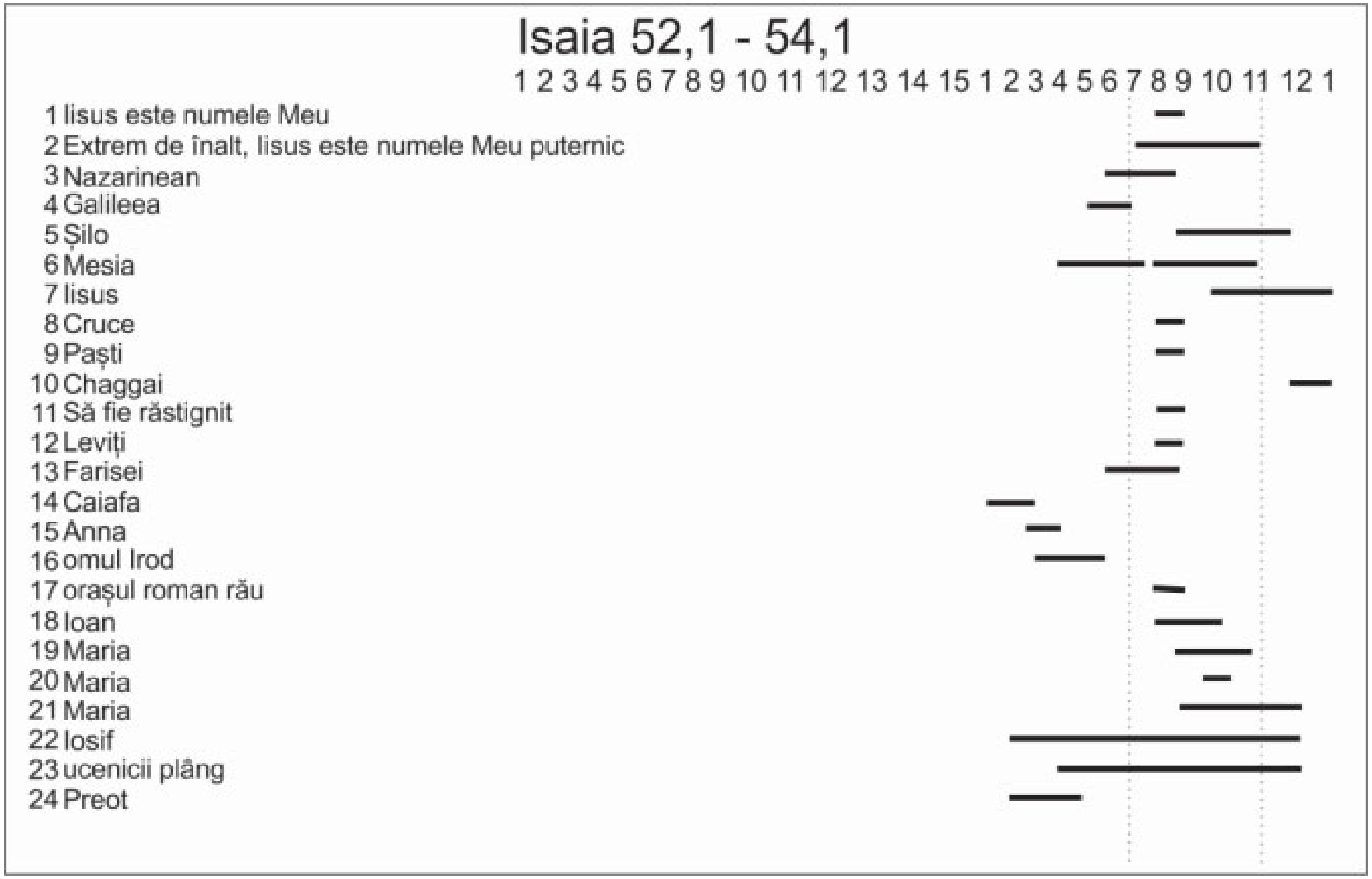
משיח = Mesia   שילה = Șilo

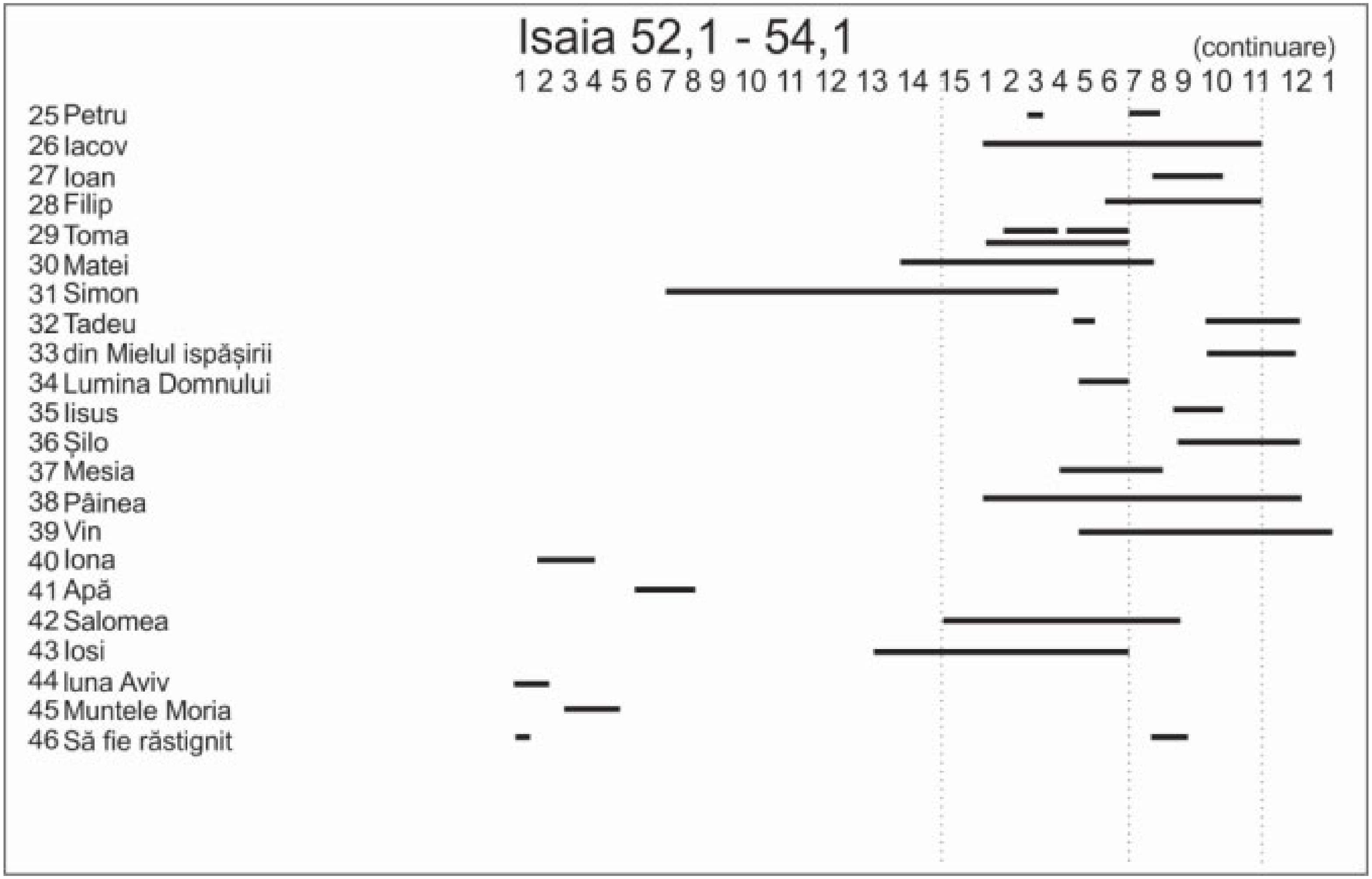

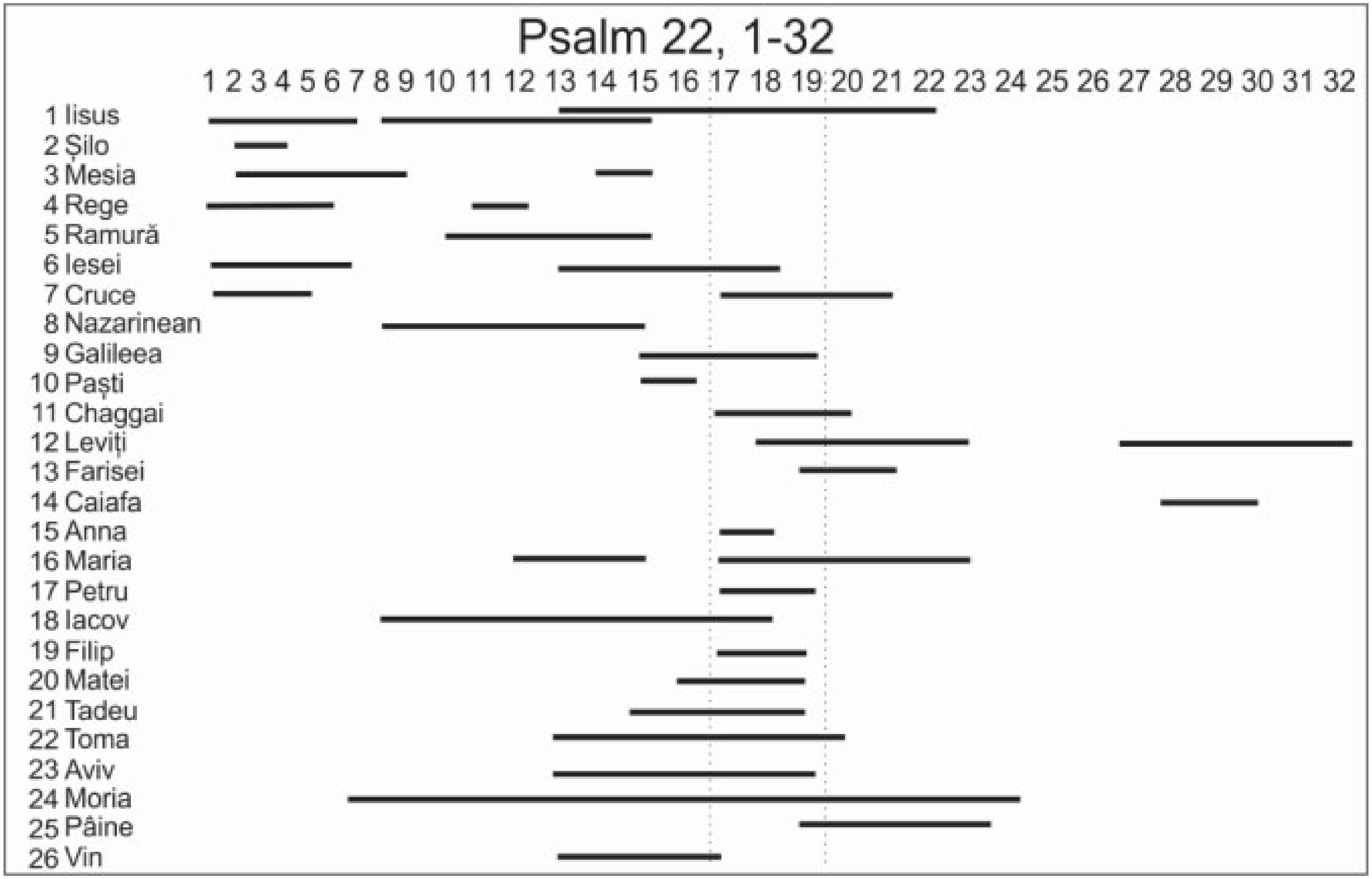
משיח = Mesia   שילה = Șilo   ישוע = Iisus   יהוה = Dumnezeu

Ieșirea 12, 1-30
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
1 Mesia
2 Mesia
3 Iisus
4 Haggai
5 Haggai
6 Pași
7 Iisus
8 să fie răstignit
9 Mesia

Ieșirea 30, 9-23
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
1 Iisus
2 Nazarineanul
3 Mesia
4 Șilo
5 Pași
6 Să fie răstignit
7 Maria
8 Maria
9 Maria
10 Matei
11 Tadeu
12 Matia
13 Petru
14 Natanael
15 Iacov
16 Toma

Isaia 52,1 - 54,1
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 1
1 Iisus este numele Meu
2 Extrem de înalt, Iisus este numele Meu puternic
3 Nazarinean
4 Galileea
5 Șilo
6 Mesia
7 Iisus
8 Cruce
9 Paști
10 Chaggai
11 Să fie răstignit
12 Leviți
13 Farisei
14 Caiafa
15 Anna
16 omul Irod
17 orașul roman rău
18 Ioan
19 Maria
20 Maria
21 Maria
22 Iosif
23 ucenicii plâng
24 Preot

Isaia 52,1 - 54,1
(continuare)
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 1
25 Petru
26 Iacov
27 Ioan
28 Filip
29 Toma
30 Matei
31 Simon
32 Tadeu
33 din Mielul ispășirii
34 Lumina Domnului
35 Iisus
36 Șilo
37 Mesia
38 Pâinea
39 Vin
40 Iona
41 Apă
42 Salomea
43 Iosi
44 luna Aviv
45 Muntele Moria
46 Să fie răstignit

Psalm 22, 1-32
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32
1 Iisus
2 Șilo
3 Mesia
4 Rege
5 Ramură
6 Iesei
7 Cruce
8 Nazarinean
9 Galileea
10 Paști
11 Chaggai
12 Leviți
13 Farisei
14 Caiafa
15 Anna
16 Maria
17 Petru
18 Iacov
19 Filip
20 Matei
21 Tadeu
22 Toma
23 Aviv
24 Moria
25 Pâine
26 Vin

Bibliografie selectivă

Izvoare

Biblia sau Sfânta Scriptură, tipărită cu aprobarea Sfântului Sinod, EIBMBOR, București, 1988.

Biblia Hebraica edidit Rud. Kittel, Textum Masoreticum Curavit, Württembergisch Bibelanstalt, Stuttgart, 1968.

Dicționare și enciclopedii

Bondalici, Stavrofor Dumitru, *Enciclopedia marilor personalități din Vechiul și Noul Testament*, Editura Diecezană, Caransebeș, 2005.

Feyerabend, Karl, *A complete Hebrew-English Pocket Dictionary to the Old Testament*, Berlin-Schöneberg, Langenscheidt, ediția a treia, f.a.

Ionescu, Laurențiu, *Dicționarul studentului. Ebraic-Român*, Societatea Biblică Internațională din România, bucurești, 2006.

Roy, William L., *A Complete Hebrew and English Critical and Pronouncing Dictionary*, ediția a doua, John F. Trow & CO., New York, 1846.

Strong, James, *A concise Dictionary of the words in the Hebrew Bible; with their renderings in the Authorized English Version*, Abingdon Press, Nashville, 1890.

Vine, W.E., *Vine's Complete Expository Dictionary of Hebrew Words*, 1940.

Manuale

Cornițescu, Emilian; Abrudan, Dumitru, *Limba ebraică biblică*, EIBMBOR, București, 2002.

Negoiță, Athanase, *Teologia biblică a Vechiului Testament*, Editura Sofia, București, 2004.

Negoiță, Athanase, *Istoria religiei. Vechiul Testament*, Editura Sofia, București, 2006.

Nicolescu, Nicolae I.; Marcu, Grigorie, *Studiul Noului Testament pentru Institutele teologice*, EIBMBOR, București, 1983.

Prelipcean, Vasile, *Studiul Vechiului Testament*, ed. a IV-a, Editura Renașterea, Cluj-Napoca, 2006.

Semen, Petre, *Arheologia biblică în actualitate*, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1997.

Articole și studii

Chirilă, Ioan, „Comunitatea de la Qumran și legătura sa cu Ierusalimul“, *Teologie și Viață*, nr. 7-12, 2004.

Corbu, Ierom. Agapie, *Sfântul Grigorie de Nyssa, tâlcuitor al Scripturii. O introducere în exegeza biblică patristică*, Editura Sfântul Nectarie, Arad, 2011.

Jinga, Constantin, *Traducerile Bibliei – câmp deschis*, Editura Marineasa, Timișoara, 2007.

Todoran, Simion, „Despre inspirația Sfintei Scripturi“, *Studii Teologice*, nr. 5-6, 1984.

Voicu, Constantin, „Concepția patristică despre Tradiția biblică“, *Mitropolia Ardealului*, nr. 7-8, 1985.

Lucrări despre codul Bibliei

Drosnin, Michael, *Codul Bibliei*, Editura Nemira, București, 1999.

Drosnin, Michael, *Codul Bibliei II. Numărătoarea inversă a început…*, Editura Nemira, București, 2006.

Grant, R. Jeffrey, *The Handwriting of God. Sacred Mysteries of the Bible*, Word Publishing, Nashville, 1998.

Grant, R. Jeffrey, *The Signature of God*, WaterBrook Press, Colorado Spring, 2012.

Haralick, Robert M.; Glazerson, Matityahu, *The Torah Codes and Israel Today*, Jerusalem, Lev Eliyahu, 1996.

Haralick, Robert M.; Rips, Eliyahu; Glazerson, Matityahu, *Torah Codes: A glimpse into the infinite*, Mazal & Bracha Publishing, Inc., New York, 2005.

Katz, Moshe, *CompuTorah. On Hidden Codes in the Torah*, Snowball Publishing, Jerusalem, 1996.

Rambsel, Yacov, *Yeshua. The Name of Jesus Revealed in Code in the Old Testament*, Word Publishing, Nashville, 1996.

Rambsel, Yacov, *His Name is Jesus. The Mysterious Yeshua Codecs*, Frontier Research Publishing, Toronto, 1997.

Rambsel, Yacov, *The Genesis Factor. The Amazing Mysteries of the Bible Codes*, Lion's Head Publishing, Beverly Hills, 2000.

Satinover, Jeffrey, *Descifrarea codului Bibliei*, Editura Elit, Ploiești, 1998.

Sherman, R. Edwin, *Bible Code Bombshell. Compelling scientific evidence that God authored the Bible*, New Leaf Press, Green Forest, 2012.

Young, Joel B.; Young, Danielle; Blocker, Truman, *Behold Yeshua! Come to see*, Richardson, Texas, 1997.

Alte lucrări

Flavius, Josephus, *Antichități iudaice*, 2 volume, Editura Hasefer, București, 2004.

Harper, Michael, *Lumina cea adevărată. Călătoria unui evanghelic spre ortodoxie*, Editura Teofania, Sibiu, 2002.

Heath, Richard, *Matricea creației. Geometria sacră în lumea planetelor*, Editura For You, București, 2010.

Singh, Simon, *Cartea codurilor. Istoria secretă a codurilor și a spargerii lor*, Editura Humanitas, București, 2005.

Resurse web

Informații bio-bibliografice despre cercetătorii codurilor Bibliei, *http://www.realbiblecodes.com/blog/people/*.

The Digital Dead Sea Scrolls, *http://dss.collections.imj.org.il/isaiah*.

The Aleppo Codex, *http://www.aleppocodex.org/*.

Dead Sea Scrolls Uncovered. The First Complete Translation and Interpretation of 50 Key Documents withheld for over 35 years, *http://www.bibliotecapleyades.net/scrolls_deadsea/uncovered/uncovered.htm*.

The Light of Torah Codes, *http://www.torahcodes.net*.

BibleCodeDigest.com, *http://www.biblecodedigest.com/*.

Equidistant Letter Sequences in the Book of Genesis (Doron Witztum, Eliyahu Rips and Yoav Rosenberg), *http://www.signallake.com/ innovation/TorahCodes1994.pdf*.

Equidistant Letter Sequences in the Book of Genesis: II. The Relation to the Text (Doron Witztum, Eliyahu Rips, and Yoav Rosenberg), *http://cs.anu.edu.au/~bdm/dilugim/Nations/WRR2/*.

Indice de nume*[68]

C

D

E

F

G

H

I

J

K

L

M

N

O

P

Q

R

V

W

Y

Z

[68*] Numărul paginilor se referă la ediția tipărită a cărții și la ediția digitală în format PDF.